

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. září 2023 v Mladé Boleslavi v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Víta Ludvy a přísedících Ing. Boženy Vesecké a Ing. Vratislava Moravy

takto:

Obžalovaný

[redacted]
narozený [redacted], strážník Městské policie Mladá Boleslav, trvale bytem [redacted]
[redacted], fakticky bytem [redacted], a

obžalovaný

[redacted]
narozený [redacted], strážník Městské policie Mladá Boleslav, trvale bytem [redacted]
[redacted], fakticky bytem [redacted]

jsou vinni, že

obžalovaný [redacted] sám

3) v přesně nezjištěné době na podzim roku 2015, v Mladé Boleslavi, společně s obžalovaným [redacted] ve službě jako strážníci Městské policie Mladá Boleslav, prováděli u Obchodního domu Kaufland kontrolu poškozeného [redacted], nar. [redacted], a poškozeného [redacted], nar. [redacted], kdy po jejich kontrole tyto poškozené obžalovaní vykazali z tohoto místa, kdy následně obžalovaný [redacted] poškozeného [redacted] nakopl do pravého kolene, který lékařské ošetření nevyhledal,

obžalovaní [redacted] a [redacted] společně

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

- 4) v přesně nezjištěné době přibližně asi půl roku po jednání popsanému pod bodem 5), tzn. přibližně v měsíci dubnu 2016, v Mladé Boleslavi ve službě jako strážníci Městské policie Mladá Boleslav, v ulici Jičínská, na autobusové zastávce u benzínové čerpací stanice OMV spatřili ze svého služebního automobilu na této zastávce sedícího poškozeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], kterému jsou známí pod přezdívkami Čuk a Gek, k poškozenému přistoupili, kdy obžalovaný [REDAKCE] mu vylil víno, které pil, následně poškozený si nastoupil do jejich služebního automobilu na zadní sedadlo, kdy vedle něj si sedl obžalovaný [REDAKCE], obžalovaný [REDAKCE] služební automobil řídil, poškozeného odvezli na polní cestu za Jemníky do místa zvaného Boží Voda, kde všichni vystoupili, obžalovaný [REDAKCE] mu řekl, že už ho nechťejí v Mladé Boleslavi vidět, a obžalovaný [REDAKCE] ho udeřil dlaní do levé části obličeje, kdy v důsledku tohoto jednání poškozenému [REDAKCE] nebylo způsobeno žádné zranění, a poté z místa obžalovaní odjeli a poškozeného [REDAKCE] na místě nechali,
- 5) v přesně nezjištěné době přibližně v měsíci listopadu 2015 ve službě, jako strážníci Městské policie Mladá Boleslav, v Mladé Boleslavi, v ulici Jičínská, na autobusové zastávce u obchodního centra Olympia, kde poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE], konzumoval víno, ho naložili do služebního vozidla a odvezli ke zkratce do obce Řepov nacházející se u úzké cesty vedoucí přes říčku Klenici, kde po zastavení a otevření dveří vozidla poškozený utekl do pole, avšak pak se na naléhání obžalovaných vrátil, neboť měl ve vozidle svůj batoh, kdy obžalovaný [REDAKCE] ho vyzval, aby mu podal ruku, což poškozený učinil, kdy nato mu zkroutil palec ruky, a takto poškozeného přinutil pokleknout na jedno koleno, z čehož měli oba obžalovaní legraci, poté svého jednání zanechali a z místa odjeli a poškozeného na místě ponechali, přičemž poškozenému [REDAKCE] byla způsobena bolestivost palce ruky po dobu asi 14 dnů, bez vyhledání lékařského ošetření,
- 6) v přesně nezjištěné době kolem listopadu 2015 navečer v Mladé Boleslavi, na autobusovém nádraží, ve službě jako strážníci Městské policie Mladá Boleslav vyzvali [REDAKCE], nar. [REDAKCE], k předložení dokladů, které však nepředložil, a tak ho vyzvali, aby je následoval k služebnímu vozidlu Městské policie Mladá Boleslav a sedl si dozadu za spolujezdce, obžalovaný [REDAKCE] vozidlo řídil, obžalovaný [REDAKCE] si sedl vedle poškozeného a ve vozidle poškozenému říkal, že má jít dělat bordel na Slovensko, a poté si natáhl rukavice a udeřil poškozeného otevřenou dlaní na levou líc, kdy pak řekl, aby byl zticha jinak že dostane do huby a aby si dal ruce pod zadek, přičemž poté poškozeného odvezli mimo město do listnatého lesa, na jemu neznámé místo, kde musel vystoupit a na příkaz obžalovaného [REDAKCE] si musel sundat boty a jednu botu zahodit do lesa, což učinil, kdy druhou botu mu do lesa zahodil obžalovaný [REDAKCE], který po něm poté požadoval, aby si sundal kalhoty, což poškozený odmítl, načež jej obžalovaný [REDAKCE] udeřil vnitřkem dlaně do tváře, kdy poškozený upadl a na zemi jej oba obžalovaní asi 10 minut kopali po celém těle, nejvíce od krku dolů po kolena, a potom odjeli a poškozeného nechali na místě, přičemž napadením způsobili poškozenému [REDAKCE] podlitiny, kdy lékařské ošetření nevyhledal,
- 7) v přesně nezjištěné době mezi 9. a 10. 2. 2016, v Mladé Boleslavi, v ulici U Stadionu u Obchodního domu Kaufland, ve službě, jako strážníci Městské policie Mladá Boleslav, obžalovaný [REDAKCE] odvedl z obchodního domu Kaufland poškozeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], se slovy, že si nemusí kupovat rohlíky, když nebude mít čím žrát, k vozidlu Městské policie Mladá Boleslav, které řídil obžalovaný [REDAKCE], načež poté ho odvezli do příměstské části Mladé Boleslavi – Čejetiček do chatové oblasti, kdy obžalovaný [REDAKCE] poškozenému po cestě nadával, že je „zmrld slovenskej“, a říkal mu jestli má radost, že ho musí bít, přičemž po příjezdu do Čejetiček poškozeného nechali vystoupit, obžalovaný [REDAKCE] mu pak řekl, aby se otočil, když blíže neztotožněný obžalovaný nasadil poškozenému na ruce pouta, a obžalovaný [REDAKCE] pak poškozeného udeřil tzv. na „solar“, a když si poškozený klekl, tak ho obžalovaný [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

██████████ začal kopat po těle, do břicha a hlavy, dále poškozeného chytil oběma rukama za hlavu a kopl jej kolenem na pravé oko, potom jej obžalovaný ██████████ ležícího rozpoutal, vyzul mu boty, které zahodil, oba pak poškozenému znovu nadávali, že je „slovenskej zmrda,“ a vyzývali ho, aby vypadl, následně z místa odjeli a poškozeného tam nechali, přičemž napadením poškozenému ██████████ způsobili nejméně oděrku kůže pravé čelní krajiny, podkožní krevní výron a otok měkkých tkání pravé očníce, kdy poškozený lékařské ošetření nevyhledal,

tedy

obžalovaný ██████████ sám

jednáním pod bodem 3) jako úřední osoba v úmyslu jinému způsobit závažnou újmu vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu,

obžalovaní ██████████ a ██████████

jednak společným jednáním pod body 4) – 7) jako úřední osoby v úmyslu způsobit jinému závažnou újmu vykonávali svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a v bodech 4) – 5) takový čin spáchali zneužívající bezbrannosti jiného a

jednak společným jednáním pod body 4) a 6) jiného násilím a v bodě 6) i pohružkou násilí nutili, aby něco konal,

čímž spáchali

obžalovaný ██████████

jednak v bodech 3) – 7) pokračující zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a

jednak v bodech 4) a 6) pokračující přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný ██████████

jednak v bodech 4) – 7) pokračující zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a

jednak v bodech 4) a 6) pokračující přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný ██████████ :

podle § 329 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se dále obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu zaměstnání ve služebním poměru u bezpečnostních sborů a v ozbrojených silách České republiky, v pracovním poměru u obecní policie a fyzické či právnické osoby poskytující soukromou bezpečnostní činnost po dobu 4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

obžalovaný [REDAKCE]:

podle § 329 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se dále obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu zaměstnání ve služebním poměru u bezpečnostních sborů a v ozbrojených silách České republiky, v pracovním poměru u obecní policie a fyzické či právnické osoby poskytující soukromou bezpečnostní činnost po dobu 5 (pět) let.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený [REDAKCE], narozený [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu obžalovaní

1. [REDAKCE], narozený [REDAKCE], strážník Městské policie Mladá Boleslav, trvale bytem [REDAKCE], fakticky bytem [REDAKCE], a
2. [REDAKCE], narozený [REDAKCE], strážník Městské policie Mladá Boleslav, trvale bytem [REDAKCE], fakticky bytem [REDAKCE],

se podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťují obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mladé Boleslavi ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 1 ZT 304/2016,

pro jednání popsaná pod body 1) a 2) obžaloby, které měli podle obžaloby spáchat tím, že

- 1) v přesně nezjištěné době v období podzimu roku 2013 v noční době ve službě jako strážníci Městské policie Mladá Boleslav, obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] a další dva neustanovení strážníci v Mladé Boleslavi, v ulici Pražská, v prostoru opuštěného statku vedle areálu společnosti Compaq Mladá Boleslav s.r.o., sběrné dvory, kde ve zděných chlívkách spali poškození [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], těmto do místa, kde spali nastříkali dráždivou látku a vyzývali je slovy „pojďte ven, zmrdi“, načež poškození museli vylézt ven, kde jim obžalovaný [REDAKCE] řekl, že nemají urážet městské policisty a udeřil pěstí do nosu [REDAKCE], přičemž ten upadl na zem, kde jej [REDAKCE] a [REDAKCE] střídavě kopalí do žeber, hlavy, nohou a celého těla, nadávali mu „slovenskej zmrde“ a když je chlap, tak, aby se zvedl, což poškozený čtyřikrát udělal, ale vždy ho znovu zkopli na zem a nechali jej, až když předstíraným chrčením dával najevo, že má dost, kdy [REDAKCE] mu ještě řekl, aby ke Kauflandu ani nepáchl, jinak ho vyvezou, a poté odjeli, přičemž ve stejné době, kdy obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] fyzicky napadli poškozeného [REDAKCE], dva další neustanovení strážníci obdobným způsobem napadli poškozeného [REDAKCE], který poté co od nich dostal asi 3 rány pěstí, ležel, brečel, bál se a prosil je, ať ho nechají, kdy ti potom už v útoku dále nepokračovali,
- 2) v přesně nezjištěné době v období podzimu roku 2013, dva dny po prvním skutku, po 19.00 hodině v Mladé Boleslavi, v ulici U Stadionu u Obchodního domu Kaufland ve službě jako strážníci Městské policie Mladá Boleslav obžalovaný [REDAKCE] vyzval [REDAKCE] nar. [REDAKCE], aby nastoupil do služebního vozidla Městské policie Mladá Boleslav, dozadu za spolujezdce, což [REDAKCE] učinil, obžalovaný [REDAKCE] si sedl vedle něho,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

kdy ve vozidle jako spolujezdec dále seděla neustanovená strážnice a jako řidič vozidla obžalovaný [REDAKCE], kdy poté jeli směrem na obec Jemníky, a během cesty obžalovaný [REDAKCE] udeřil poškozeného složeným teleskopickým obuškem do stehna levé nohy a dal mu facku, přičemž poškozeného odvezli na odbočku s polní cestou na obec Řepov před obec Jemníky, ze směru od Mladé Boleslavi, kde musel poškozený na pokyny obžalovaného [REDAKCE] z vozidla vystoupit, kdy obžalovaný [REDAKCE] ho zde pak napadl dvěma údery pěstí po kterých poškozený upadl a když se zvedl, tak ho obžalovaný [REDAKCE] udeřil složeným teleskopem na vrchní ret, který poškozenému praskl a začal krváčet, a když poškozený klečel tak ho obžalovaný [REDAKCE] kopl dvakrát do boku, kdy poté poškozenému obžalovaný [REDAKCE] řekl, aby si sundal boty a zahodil je, což poškozený udělal, dále po něm požadoval aby si sundal kalhoty, což poškozený odmítl, načež poté odjeli a poškozeného [REDAKCE] nechali na místě,

a obžalovaný [REDAKCE] se dále podle § 226 písm. c) trestního řádu zprošťuje obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mladé Boleslavi ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 1 ZT 304/2016, také pro jednání popsané pod bodem 3) obžaloby, které měl podle obžaloby spáchat tím, že

- 3) v přesně nezjištěné době na podzim roku 2015, v Mladé Boleslavi ve službě jako strážníci Městské policie Mladá Boleslav, prováděli u Obchodního domu Kaufland kontrolu osoby [REDAKCE], kdy po kontrole obžalovaný [REDAKCE] vykázal poškozeného z místa, a ve chvíli, kdy poškozený chtěl z místa odejít tak ho obžalovaný [REDAKCE] nakopl špičkou boty zepředu do pravého kolene, následkem čehož utrpěl poškozený zranění kolene, kdy poškozený lékařské ošetření nevyhledal, přičemž má do současné doby zdravotní obtíže spočívající ve zhoršené hybnosti kolene,

čímž měli spáchat

v případě jednání pod bodem 1) společně

zločin mučení a jiné nelidské a kruté zacházení podle § 149 odst. 1, odst. 2 písm. a) a d) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

v případě jednání pod bodem 2) společně

jednak dílčí útok pokračujícího zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a

jednak dílčí útok pokračujícího přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

v případě jednání pod bodem 3) obžalovaný [REDAKCE] sám

dílčí útok zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek [jednání pod body 1) a 2)], pro nějž jsou obžalovaní stíháni, a dále nebylo prokázáno, že tento skutek [jednání pod bodem 3)] spáchal obžalovaný [REDAKCE].

Odůvodnění:

1. Úvodem je potřeba předeslat, že v této trestní věci obžalovaných soud rozhodoval už potřetí. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 21. 12. 2022, sp. zn. 2 T 178/2017, soud uznal vinnými: a) obžalovaného [REDAKCE] jednáním označeným pod bodem 3), kterým měl spáchat přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, b) oba

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

obžalované jednáními označenými pod body 4), 5) a 7), kterými měli spáchat jednak zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a jednak přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku [jednání pod bodem 4)], zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku [jednání pod bodem 5)] a přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku [jednání pod bodem 7)]. Za tyto trestné činy byl obžalovanému [redacted] uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu zaměstnání ve služebním poměru u bezpečnostních sborů a v ozbrojených silách České republiky, v pracovním poměru u obecní policie a fyzické či právnické osoby poskytující soukromou bezpečnostní činnost po dobu 3 let. Obžalovanému [redacted] byl také uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let a 6 měsíců. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu zaměstnání ve služebním poměru u bezpečnostních sborů a v ozbrojených silách České republiky, v pracovním poměru u obecní policie a fyzické či právnické osoby poskytující soukromou bezpečnostní činnost po dobu 3 let a 6 měsíců. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu pak byli poškození [redacted] a [redacted] odkázáni se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Ve zbytku byli obžalováni podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěni obžaloby, a to konkrétně pro jednání v obžalobě popsána pod body 1), 2) a 6) a obžalovaný [redacted] dále ještě pro jednání označené pod bodem 3), kterým měli spáchat zločin mučení a jiné nelidské a kruté zacházení podle § 149 odst. 1, odst. 2 písm. a) a d) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku [jednání pod bodem 1)], dále jednak zločiny zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchané ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a jednak přečiny vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku spáchané ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku [jednání pod body 2) a 6)] a v případě jednání označeného pod bodem 3) obžalovaný [redacted] ještě zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Soud takto postupoval z důvodu, že dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že jednání označená pod body 1), 2) a 6) spáchali obžalováni a že jednání označené pod bodem 3) spáchal obžalovaný [redacted]. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu pak byli poškození [redacted] a [redacted] odkázáni se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. K odvolání obou obžalovaných a současně k odvolání státního zástupce podaného v neprospěch obou obžalovaných do výroků o vině (proti zprošťujícímu výroku) a o trestu rozsudku zdejšího soudu ze dne 21. 12. 2022, sp. zn. 2 T 178/2017, Krajský soud v Praze jakožto soud odvolací usnesením ze dne 18. 4. 2023, sp. zn. 10 To 69/2023, tento rozsudek zdejšího soudu v celém rozsahu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Zdejší soud zaujal právní názor, že výpověď poškozeného [redacted] ze dne 8. 7. 2016 z přípravného řízení realizovaná za podmínek stanovených v § 158a trestního řádu, výpověď svědka [redacted] ze dne 11. 8. 2016 taktéž realizovaná v přípravném řízení za podmínek stanovených v § 158a trestního řádu a konečně i výpověď svědka [redacted] ze dne 9. 11. 2017 učiněná v hlavním líčení jsou procesně k důkazu nepoužitelné, přičemž své stanovisko k těmto důkazům zdejší soud ve svém zrušeném rozsudku odůvodnil. Odvolací soud se ve svém rozhodnutí především procesní použitelností těchto výpovědí podrobně zabýval,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

přičemž dospěl k opačnému závěru, než ke kterému dospěl zdejší soud. Soud II. stupně tak uzavřel, že zmíněné výpovědi jsou k důkazu použitelné. Netřeba dodávat, že tímto právním názorem soudu II. stupně je zdejší soud vázán (§ 264 odst. 1 trestního řádu). Vedle toho odvolací soud poukázal i na výpověď svědka [REDAKCE] z přípravného řízení (ze dne 8. 7. 2016) realizovanou za podmínek stanovených v § 158a trestního řádu, přičemž k této výpovědi dodal, že i v jejím případě přichází v úvahu postup zakotvený v § 211 odst. 2 písm. b) trestního řádu. Zdejší soud v hlavním líčení neprovedl důkaz svědeckou výpovědí svědkyně [REDAKCE], neboť dospěl k závěru, že tato svědkyně, i když by pro soud byla potřebná, je pro něj nedosažitelná. Odvolací soud se ztotožnil s tím, že výpověď této svědkyně je potřebná, přičemž ze strany zdejšího soudu tudíž mělo být vyvinuto ještě větší úsilí, které by vedlo k vyslechnutí této svědkyně. Z důvodu absence tohoto důkazu tak skutkový stav věci zůstal neúplným. Následně odvolací soud poukázal na procesní pochybení zdejšího soudu, který svým rozsudkem ze dne 21. 12. 2022 nerespektoval, resp. porušil zásadu zákazu reformatio in peius zakotvenou v § 264 odst. 2 trestního řádu. V této souvislosti bylo poukázáno na to, že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 13. 3. 2018, sp. zn. 2 T 178/2017, bylo jednání, které je kladeno za vinu obžalovaným, právně kvalifikováno jako 3 trestné činy spáchané v 7 útocích (tj. pokračující trestná činnost). Proti tomuto rozsudku však bylo odvolání státního zástupce podáno v neprospěch obžalovaných pouze do výroku o trestu; do výroku o vině státní zástupce odvolání nepodal. Pokud však zdejší soud v rozsudku ze dne 21. 12. 2022 jednotlivé útoky, pro které byli obžalovaní uznáni vinnými, právně kvalifikoval jako samostatné skutky (a tak samostatné trestné činy), tak zmíněnou zásadu porušil. Totožné pochybení pak bylo shledáno i v případě jednání, pro která byli obžalovaní rozsudkem ze dne 21. 12. 2022 zproštěni obžaloby. Odvolací soud tak zdejšímu soudu zejména uložil, aby doplnil dokazování svědeckými výpověďmi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pakliže by přes vynaložené úsilí nebylo možné svědka [REDAKCE] vyslechnout, pak odvolací soud soudu zdejšímu uložil vyjít z jeho výpovědi z přípravného řízení. Dále bylo soudu zdejšímu uloženo, aby při svém rozhodování vyšel z procesně použitelných výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Po takto provedeném dokazování pak bylo soudu I. stupně uloženo, aby pečlivě provedené důkazy zhodnotil, a to jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, a současně respektoval právo obžalovaných plynoucí jim z čl. 6 odst. 1, 3 písm. d) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv. Konečně bylo soudu I. stupně uloženo, aby v novém rozhodnutí respektoval zásadu zákazu reformatio in peius zakotvenou v § 264 odst. 2 trestního řádu.

4. Po provedených hlavních líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výrokové (odsuzující) části tohoto rozsudku.
5. **Obžalovaný** [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že s obžalobou nesouhlasí; žádný ze skutků se nestal. U Městské policie Mladá Boleslav pracuje od listopadu 2005, od doby vyšetřování této věci pracuje na kamerách. Ze začátku sloužil sám, potom ve dvojici, ale už si nepamatoval s kým. Když začal pracovat v operační a pořádkové službě, tak to bylo vždy ve dvojici. Se spoluobžalovaným [REDAKCE] ve dvojici byl od listopadu 2014, předtím spolu nesloužili, protože sloužil s kolegou [REDAKCE]. V roce 2014 prodělal operaci páteře, a tak od května do října 2014 byl v pracovní neschopnosti. Standardně byly směny rozděleny na 2 denní a 2 noční s tím, že následovaly 4 dny volna. Směny rozdělovala velitelka směny [REDAKCE]. Náplní práce hlídkové služby byl dohled nad veřejným pořádkem (zejména v rizikových místech) a dopravou, a to dle rozepsaných okrsků, které se střídaly. Jinak standardním způsobem řešili přestupky. Jezdilo se do příměstských částí Mladé Boleslavi – do Bezděčína, Jemníků a Debře. Mimo obvod se často nejezdilo, nevěděl, z jakých důvodů by tam jezdili. Osoby bez domova se sdružovaly na různých místech, ale těch míst postupně ubývá (např. Ptácká ulice či okolí střediska Naděje). Nejčastěji se bezdomovci kontrolovali v okolí nákupních center, na autobusovém nádraží a přes noc ve vchodech domů.

Kontrolovala se i další místa, a to vlaková nádraží či zahrádky. Jezdilo se tam namátkově nebo na přivolání. Poškození byli často řešeni, protože se dopouštěli krádeží, močení a konzumace alkoholu na veřejnosti, znečišťování veřejného prostranství a pohoršování. Všichni poškození byli permanentně pod vlivem alkoholu. Každého z poškozených řešil, nejde ale říct, koho nejvíc. Pak už věděl, o koho jde. Šlo o jednu partu. Kontroly byly prováděny i v tzv. chlívčích, ale již si nepamatoval, zda tam řešil i nějaký přestupek. Z vedení neměli žádný pokyn, jak řešit osoby bez domova. Jejich přestupky se řešily standardně jako s každým jiným. Do Pražské ulice výjezd občas byl z důvodu rušení nočního klidu. Každý přestupek se evidoval v systému včetně fotografie, ať už se řešil domluvou, pokutou nebo oznámením. Když bezdomovci po sobě místo uklidili, tak se to řešilo většinou domluvou. K převozům osob služebním vozidlem docházelo, a to například v souvislosti s jejich předvoláním na úřad, převozem na záchytnou stanici nebo na cizineckou policii. Pokud měli podezření na spáchání trestného činu, pak volali státní policii. Občas přivolali i záchranku, a to když byl člověk hodně opilý a nekomunikoval. Výstroj zahrnovala pouta, střelnou zbraň, slzotvorný prostředek a rukavice. Rukavice nosili pro svou ochranu; byly proti průpichu a průřezu. K slzotvornému prostředku vypověděl, že slzný plyn dráždí sliznice, člověk pak nevidí. Účinek bez zdravotního zásahu trvá tak hodinu. Pouta se užívala při aktivním odporu řešené osoby a při zamezení v útěku. S poškozenými [REDAKCE] a [REDAKCE] se v době po zahájení trestního stíhání setkal, v civilu je potkává. Oni ho nepoznali, tak po něm chtěli cigaretu nebo peníze na víno apod. K dotazům na konkrétní jména obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že s [REDAKCE] se setkal. Řešil ho 1x, 2x či 3x kvůli přestupkům, protože se přehraboval v kontejnerech. [REDAKCE] byl nemocný, většinou někde seděl a řešil se pro alkohol. [REDAKCE] potkal až u soudu. Z doslechu od kolegů zjistil, že se snad k ní vyjíždělo. Byly vůči ní užity donucovací prostředky, protože napadala hlídku. To bylo ještě před začátkem tohoto případu.

6. **Obžalovaný [REDAKCE]** v hlavním líčení vypověděl, že se skutky nesouhlasí. U městské policie je od roku 2007 – 2008; začínal jako pěší strážník a po nějaké době ho začlenili do pořádkové služby, kde mu bylo přiděleno vozidlo. V pořádkové službě stabilně sloužil se strážníkem [REDAKCE], a to asi 7 let. Po odchodu [REDAKCE] od městské policie se u něj kolegové po dobu 1 nebo 2 let střídali. Spoluobžalovaný [REDAKCE] se u něj nestřídal; on sloužil se strážníkem [REDAKCE]. Poté ale byli přeřazeni k sobě, k čemuž došlo v roce 2009. Následně spolu sloužili do roku 2013. Poté ale vypověděl, že spolu sloužili 7 let. Společně sloužili od doby, co se spoluobžalovaný [REDAKCE] vrátil po nemoci do práce. Moc se nemuseli; komunikovali jen pracovní. Po sdělení obvinění byl stažen ze služby a dále pracoval na kamerách. Plat se mu snížil. Nyní poslední rok pracuje na úseku řešení přestupků v dopravě. Sloužili dvanáctihodinové směny, vždy 2 denní a 2 noční směny s tím, že následovaly 4 dny volna. Jejich náplní práce bylo řešení dopravních přestupků a dohled nad veřejným pořádkem ve městě. Přestupky se evidovaly v systému. Dříve se přestupky evidovaly ještě během směny, a to nahlášením administrativě, popř. k nahlášení došlo až po konci směny. Posledních 5 let se vše řeší přímo z ulice, protože každý strážník je vybaven mobilním telefonem, který k tomu účelu slouží. Na poškozené se jezdilo i 2x – 3x denně, proto si je pamatoval, stejně jako oni jeho. Všechna jména uvedená v obžalobě zná. Obvinění ze strany poškozených je pro něj nepochopitelné. Od doby zahájení trestního stíhání potkal poškozeného [REDAKCE] jinak neví. K osobě [REDAKCE] vypověděl, že byli dva, jeden starší a druhý mladší, do styku přišel s oběma. Starší se po problémech s nohama zdržoval v okolí Kauflandu a na sídlišti. Ten druhý byl na vozíku a někdo ho postrkoval. [REDAKCE] pravděpodobně řešil, jeho vzhled si asi vybavuje. [REDAKCE] si vybavuje z doby, kdy začalo toto řízení. Kolegové s ní řešili její nevhodné chování. K poškozenému [REDAKCE] sdělil, že to byl problémový bezdomovec. Bezdomovci jim vyhrožovali různými způsoby (například svléknutím z uniformy). Tyto výhrůžky ale zněly i od normálních lidí. Přestupky většinou řešili domluvou, protože pokuty u bezdomovců byly nevyimadatelné. Když udělali nepořádek, tak

Shodu s prvpisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

místo nechali uklidit. Také se to zaznamenalo do systému. Když už toho bylo hodně, tak se to oznámilo na magistrát k přestupkovému řízení. K převozům osob služebním vozidlem docházelo například při předvádění na policii nebo na celní správu za účelem zjištění totožnosti. Převážená osoba seděla v autě vždy na zadním sedadle za spolujezdcem a strážník seděl vedle ní. Za dobu, co sloužil se spoluobžalovaným [REDAKCE], tak vozidlo řídil asi 2x, jinak řídil [REDAKCE]. Na převozy osob byly záznamy (např. při předvedení). Když se záznam nepsal, tak se převoz hlásil operačnímu důstojníkovi, aby se vědělo, kdo a kam se převáží. Vždy se operačnímu důstojníkovi volalo prostřednictvím radiostanice. V každém automobilu byla GPS. Myslí si, že nějakého poškozeného také převáželi, ale již se nevzpomněl, kdo to konkrétně měl být. Zřejmě se jednalo o převoz na něčí žádost. Pouta se dávala ve výjimečných případech, když dotčená osoba byla agresivní nebo při zamezení v útěku. Kontrolovali celé město a v jeho rámci hlavně obchodní domy, autobusové nádraží a další místa, kde byl větší výskyt závadových osob. V Pražské ulici určitě byl; nebyla místa, kde by nebyl. V chlívcích také určitě byl. Jezdily se tam kontrolovat závadové osoby (například z důvodu předání určité písemnosti) nebo na oznámení (např. z důvodu rušení nočního klidu). V chlívkách k rušení nočního klidu docházet mohlo. To se řešilo většinou domluvou nebo vykázaním. Z chlívků se ale bezdomovci nevykazovali, protože bylo lepší, když se zdržovali na tomto místě, než aby spali u někoho na rohožce. Ve výstroji měli střelnou zbraň, pouta, jiný úderový prostředek nebo tonfu, slzotvorný přípravek, rukavice a lékárničku. O přezdívkách Čuk a Gek a Ukrajinec se dozvěděl až ze spisu.

7. Soud konstatuje, že vyslechnout svědka [REDAKCE] u hlavního líčení se nezdařilo. Zdejší soud vědom si pokynu odvolacího soudu tak bez zbytečného odkladu přistoupil k opětovnému pátrání po jeho osobě. Vzápětí však bylo zjištěno, že jmenovaná osoba dne 20. 12. 2022 zemřela (*úmrtní list na č. l. 1420*). [REDAKCE] byl v této trestní věci vyslechnut toliko jednou (dne 8. 7. 2016), kdy šlo o výslech realizovaný za podmínek uvedených v § 158a trestního řádu (*na č. l. 139 – 145*). Vzhledem k tomu, že podmínka zakotvená v § 211 odst. 2 písm. b) trestního řádu byla v případě této výpovědi svědka [REDAKCE] naplněna, pak soud s odkazem na toto zákonné ustanovení tuto jeho výpověď z přípravného řízení v hlavním líčení konaném dne 2. 6. 2022 přečetl.
8. Poškozený [REDAKCE] vypověděl, že v Mladé Boleslavi pobýval už jako dítě, kdy zde měl i strýce. Poté žil na Slovensku, avšak v roce 2006 se do České republiky vrátil. Zprvu žil v Plzni, ale zanedlouho se přesunul do Mladé Boleslavi. Bezdomovcem je 5 let, přičemž během té doby se pohyboval ve Francii a Belgii. Poslední 3 roky takto žije v Čechách, a to zpočátku v Mělníku. Od července 2013 pak žil na ulici v Mladé Boleslavi. S obžalovaným [REDAKCE] měl problémy, a to už od roku 2010, kdy na něj byl drzý. To ale ještě neznal jeho jméno, avšak už tehdy se mu říkalo Ukrajinec. Měl v té době občanku a práci, ale chodil za známými bezdomovci a jinými lidmi ke Kauflandu. Těmto lidem kupoval alkohol. Vadilo mu, že obžalovaný jim pítí vyléval a z místa je vyhazoval s tím, aby se šli nachlastat do Kosmonos nebo na Slovensko. Tvrdil, že kvůli nim má problémy s šéfem. On se jich zastával. Do roku 2013 obžalovaným bit nebyl. Bylo mu ale známo, že kamarádi (např. [REDAKCE]) bití byli. [REDAKCE] třeba zbili Na Karmeli v garážích u Úřadu práce či sociálky. Měsíc poté pak močil krev a nemohl dýchat. Sám mu to říkal, protože byli kamarádi. Stalo se mu to dvakrát, a to s odstupem asi hodiny. Viděl na něm otoky na žebrech a nohou. Léčen byl jedním Kubáncem. Nakonec [REDAKCE] zemřel na cirhózu jater. I [REDAKCE] (s přezdívkou [REDAKCE]) ubližovali, téměř každý týden ho házeli do Jizery. Viděl ho mokrého s rozbitou hlavou. Dále si ještě vzpomněl, že ke Kauflandu přišel jen v trenkách i nějaký Polák, který říkal, že „Městská“ mu přikázala, aby kalhoty zahodil. Od roku 2010 do roku 2012 tedy obžalovaný [REDAKCE] bezdomovce bil, ale kdo byl tehdy s ním, nevěděl. Dnes už ví, že s ním jezdí obžalovaný [REDAKCE]. Viděl ho na fotce, kterou mu ukazovala [REDAKCE]. Ke skutku svědek vypověděl, že poprvé byl bit v roce 2013, asi na podzim. V té době žil v bungalovech

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

za sběrným dvorem, šlo o takové chlívký, kde měli udělané spaní. V neděli kolem půlnoci tam spal on, [REDAKCE] a [REDAKCE], který už zemřel. Probudilo ho štípání očí, světlo od baterky a pokyn: „pojďte ven zmrdi.“ Všichni tak vylezli ven, kde uviděli 4 strážníky v uniformách. Poznal tam oba obžalované. Obžalovaný [REDAKCE] mu přikázal, že nemají urážet strážníky. Myslel tím jeho a [REDAKCE]. Obžalovaný tím narážel na incident z předcházejícího dne, ke kterému došlo u Kauflandu, kde [REDAKCE] močil, na jednoho strážníka byl drzý a nadával mu. On se k tomu připlétl a uklidňoval je tam. Následně si 2 strážníci [REDAKCE] vzali stranou, kde ho fackovali. On zůstal s obžalovanými. Obžalovaný [REDAKCE] mu nejdřív dal pěstí do nosu, po které upadl. Na zemi do něj kopali, a to do žeber, hlavy a nohou. Kopali ho všude a přitom mu říkali „slovenskej zmrde“ a „když jsi chlap, tak se zvedni.“ Zvedl se čtyřikrát, ale oni ho znovu skopli na zem. Pak už dělal, že má dost, hrál divadlo, chrčel a oni ho už potom nechali. Řekli už jen, aby vypadli. Konkrétně obžalovaný [REDAKCE] mu ještě řekl: „ke Kauflandu už ani nepáchneš, jinak tě vyvezem.“ Pak už odjeli. Jeho žebra byla odražená, ale nekrvácel a u doktora nebyl. Asi 2 týdny pak měl dýchací potíže a bolesti. [REDAKCE] byl zfackovaný, měl monokl a modrou nohu. [REDAKCE] pak nechali, protože začal plakat. [REDAKCE] nebili vůbec. Za 2 dny, v úterý po 19. hodině, u Kauflandu nesl 2 plechovková piva. Zastavilo u něj auto městské policie. Z místa spolujezdce k němu vyběhl obžalovaný [REDAKCE] a připomněl mu jím udělený zákaz vstupu do Kauflandu. On mu odpověděl, že si byl pouze pro pivo. Obžalovaný na to reagoval příkazem: „tak pojď, odvezem se.“ V autě seděl vzadu za spolujezdcem. Na místě spolujezdce seděla blondýna, obžalovaného [REDAKCE] žena. Obžalovaný [REDAKCE] si sedl vedle něj a obžalovaný [REDAKCE] řídil. Obžalovaný [REDAKCE] se ho zeptal, zda ví, co má dělat. On z předcházejících převozů věděl, že si má dát ruce pod zadek. Odjeli směrem na Jemníky. V průběhu cesty si obžalovaný [REDAKCE] vytáhl teleskop, ale nevystřčil ho. S takto složeným teleskopem ho udeřil do levé nohy, do stehna. Následně se chtěl poškrábat, ale nato dostal lehkou facku. Bylo mu už jasné, že bude bitý. Domníval se, že obžalovaný [REDAKCE] má alergii na Slováky nebo na bezdomovce. Na Jemnicích, na polní cestě do Řepova, musel k pokynu obžalovaného [REDAKCE] z auta vystoupit. Následně od něj dostal 2 rány pěstí, po kterých spadl. Když se zvedl, tak byl udeřen stále složeným teleskopem do horního rtu, který mu praskl. V tu chvíli klečel a v této poloze ho obžalovaný [REDAKCE] dvakrát kopl do boku. Přítomná blondýna se na to jen dívala. Pak mu obžalovaný [REDAKCE] přikázal, aby si vyzul boty a ty pak zahodil. Udělal to. Další příkaz, aby si svlékl kalhoty, však odmítl. Pak už nasedli do auta a odjeli. Boty si pak našel a odešel do Řepova do Preymesseru, kde na vrátnici požádal vrátného, zda by se tam mohl umýt. Vrátnému řekl, že byl zbit, ale neřekl kým. Pak se pěšky vrátil do Boleslavi. Pusa mu krvácela ještě 5 – 6 hodin. V tomto stavu ho viděl (mimo vrátného) [REDAKCE] a [REDAKCE]. Následně se snažil obžalovanému [REDAKCE] vyhýbat, ale za týden poté u podchodu u ČSOB k němu oba obžalování přijeli. Obžalovaný [REDAKCE] si ho přivolal k autu, kde mu dal pěstí pod oko, což doprovodil požadavkem, aby vypadl. Nic se mu nestalo. V dalším období byl klid, jen je vyhazovali od Kauflandu. Avšak ke konci roku u Kauflandu kouřil. Viděl, jak auto městské policie okolo krouží. Chtěl se jím vyhnout, tak vešel do Kauflandu. Za ním však vešel obžalovaný [REDAKCE]. Sdělil mu, že si jde koupit rohlíky. Obžalovaný mu přikázal, aby šel s ním, že stejně nebude mít čím žrát. Pak si nastoupil do auta na místo za spolujezdcem, kde si dal automaticky ruce pod zadek. Vedle něj si sedl obžalovaný [REDAKCE], obžalovaný [REDAKCE] seděl za volantem. Odvezli ho do Čejetic do chatové oblasti. Po cestě mu obžalovaný [REDAKCE] nadával, že je „zmrde slovenskej“ a dále se ho ptal, zda má radost z toho, že ho pořád musí bít z důvodu jeho chování do Kauflandu. V Čejeticích pod mostem z auta vystoupili. Pak mu obžalovaný [REDAKCE] řekl, aby se otočil a následně mu někdo z nich dal na ruce složená za záda pouta. Pak obžalování kouřili. Následně obžalovaný [REDAKCE] mu dal pravou rukou pěstí ránu na solar, kdy v důsledku tohoto úderu si klekl. Když dokouřil obžalovaný [REDAKCE], tak ho začal kopat po těle, do břicha a hlavy. Pak ho chytil oběma rukama a dvakrát mu dal kolenem do oka, asi levého. Pak už ležel a obžalovaný [REDAKCE] ho rozpoutal, sundal mu boty, které zahodil. Byl otřesený, tekla mu

krev z nosu a z místa nad okem. Oba mu ještě nadávali, že je „slovenskej zmrď“ a vyzývali ho, aby vypadl. Pak z místa odjeli. On si po jejich odjezdu boty našel a autobusem odjel zpět ke Kauflandu, kde šel do hospody Sport Ráj. Tam mluvil s kamarádem [REDACTED], který si ho dokonce vyfotil. Chtěl i volat policii, ale on to nechtěl. Následující den ho v tomto stavu viděl i [REDACTED], který to na policii nahlásil. Přijela tak k němu policejní hlídka, které vše popsal. I oni si ho vyfotili. Druhý den ale oznámení stáhl, protože měl strach. Policista [REDACTED] mu řekl, co tam má napsat a společně pak vymysleli, že se opil a upadl na obrubník. Z místa ho pak měla městská policie vykázat a tak je za to chtěl udat. Spíše to vymyslel policista [REDACTED]. Následně se však svěřil paní [REDACTED] a pak se rozhodl, že to bude řešit a věc zase oznámil. Dále svědek upřesnil, že byl řešen i jinými strážníky (např. kvůli pití na veřejnosti), ale bili ho jen obžalovaní. V poslední době ho vícekrát řešili pro krádeže v Kauflandu. Svědek konečně dodal, že obžalovaní zbili i [REDACTED], který byl vyslýchán před ním. Když naposledy viděl obžalované, tak mu obžalovaný [REDACTED] řekl: „i tak tě vyšťupu z Boleslavi, vypadni.“

9. K důkazu soud také podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu přečetl 2 protokoly o výsleších poškozeného [REDACTED] a to výslech z přípravného řízení ze dne 21. 12. 2016 (na č. l. 186 – 188) a výslech z řízení před soudem ze dne 9. 11. 2017 (na č. l. 565 – 566). Soud totiž shledal, že pro takový postup byly splněny zákonné podmínky, když oba výslechy byly provedeny způsobem odpovídajícím trestnímu řádu a současně svědek [REDACTED] dne 15. 12. 2021 zemřel (úmrtní list na č. l. 1066).
10. Poškozený [REDACTED] tedy dne 21. 12. 2016 vypověděl, že do Mladé Boleslavi, resp. do Mnichova Hradiště, se dostal v roce 2006. Měl různá zaměstnání, ale problémy s alkoholem ho přivedly na ulici, na které byl od roku 2012. V Mladé Boleslavi se pohyboval zejména u Kauflandu. Ještě v době, kdy měl práci, tak se potkával s bezdomovci, a to s [REDACTED]. Ještě si vzpomněl na další 2 bezdomovce. Nějakého Poláka, kterého strážníci Městské policie Mladá Boleslav hodili do vody, a ještě jednoho, kterému poté uřezali nohy. Tyto strážníky zná od vidění. Dále uvedl, že zná od vidění strážníka, kterému se říká Ukrajinec. Je menšího vzrůstu, má tak 38 let. Měli problém s tím, že pili. Za to byli řešeni a mláceni. On sám se dostával se strážníky do problémů hlavně kvůli krádežím v Kauflandu. V Mladé Boleslavi bydlel v chlívcích v Pražské ulici. Na tomto místě bydlel s [REDACTED] a [REDACTED]; vedle bydlel ještě nějaký Maďar s Českou. Toto místo policistům rovněž dne 6. 9. 2016 ukázal (protokol o prověrce na místě ve smyslu § 104e) trestního řádu ze dne 6. 9. 2016 včetně fotodokumentace na č. l. 205 – 211). Bylo to asi v roce 2006. V chlívcích je strážníci bili často, a to včetně Ukrajince. Ten bil hlavně [REDACTED]. On tam taky dostal, ale ne tolik. Nahoře zastavila 3 auta, a pak dostali. Ve stejné době ho strážníci spolu s [REDACTED] vzali od Kauflandu. Jeho odvezli pod les u Dobrovice, [REDACTED] k Čejetickám. V autě byli 2 strážníci a jedna strážnice. Když ho bili, tak strážnice jim řekla, aby toho nechali, že už má dost. Bili ho hlavně rukama do hlavy, ale taky si koplí. Údery byly silné. Musel si také sundat boty, které mu někdo zahodil. Pak odjeli a on si našel boty a pěšky se 6 km vrátil zpět. I toto místo dne 6. 9. 2016 policistům svědek ukázal (protokol o prověrce na místě ve smyslu § 104e) trestního řádu ze dne 6. 9. 2016 včetně fotodokumentace na č. l. 205 – 211). Ještě v noci potkal [REDACTED], který byl celý opuchlý. [REDACTED] vzal Ukrajinec, ale neví s kým. Ukrajinec ho bil často, protože na něj měl „záhul.“ [REDACTED] mu vyhrožoval ohledně jeho rodiny. Svědek [REDACTED] si ještě vzpomněl, že ho strážníci zbili ve Vodkově ulici v rozestavěné ubytovně. Tuto budovu také policistům dne 6. 9. 2016 ukázal (protokol o prověrce na místě ve smyslu § 104e) trestního řádu ze dne 6. 9. 2016 včetně fotodokumentace na č. l. 205 – 211). Byl tam i [REDACTED]. Odvezla ho záchranka a byl 5 dní na JIPce v nemocnici v Mladé Boleslavi. Konečně vypověděl, že přezdívka Čuk a Gek patří také jednomu strážníku.
11. Poškozený [REDACTED] v rámci své svědecké výpovědi ze dne 9. 11. 2017 vypověděl, že v Mladé Boleslavi je 12 let, pročež z toho poslední 4 roky je bezdomovcem. Osoby [REDACTED] a [REDACTED] nezná. [REDACTED] [REDACTED] zná dobře. V Pražské ulici se zdržoval v chlívcích spolu s [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

██████████, ██████████ a ██████████. Oba obžalované přítomné v jednací síni poznal, ale jejich jména neznal. Ví, že obžalovaný ██████████ má přezdívku Ukrajinec. Slyšel i přezdívky Čuk a Gek a Šelma. Přezdívka Čuk a Gek patří jednomu z obžalovaných. Ani jeden z obžalovaných vůči němu žádné násilí neužil a ani mu násilím nevyhrožovali; pouze mu nadávali (např. „šmejde, choď si na Slovensko“). Ví, že obžalovaný ██████████ měl potyčky s ██████████. Dále vypověděl, že jednou ho v autě strážníci zmlátili, ale to nebyli obžalovaní. Byli to strážníci jiní. Tloukli ho do hlavy, byl celý od krve. Taky ho vyzuli. To co popisoval ve své výpovědi ze dne 21. 10. 2016, tak to byli úplně jiní strážníci (nikoli obžalovaní). Následně ale vypověděl, že strážníky byl napaden celkem 5x. Ale obžalovaní to nebyli. Nikdy se nenechal ošetřit. Strážníci chodili do chlívků pravidelně. Viděl, jak obžalovaní několikrát mlátili ██████████. Podle jeho názoru ██████████ jim také vyhrožoval. K opětovnému dotazu však uvedl, že viděl, jak strážníci zmlátili ██████████. Pokud tedy na policii uváděl, že nějakí strážníci zmlátili ██████████, tak mluvil pravdu, ale obžalovaní to nebyli. Když strážníci přišli v noci do chlívků, tak byla bitka. Ztřískali je, z chlívků je vyhodili pryč, a když se vrátili, tak na ně přišli znovu. Stalo se to v desítkách případů tak před 3 – 4 lety. Maximálně před 4 nebo 5 lety. Pokud na policii říkal rok 2006, tak se spletl. Slyšel, že i jiní bezdomovci měli se strážníky problémy. Chovali se jako Gestapo. Už to nemohl vydržet, a tak se odstěhoval do Kvasin.

12. **Poškozený** ██████████ v rámci své svědecké výpovědi ze dne 2. 6. 2022 uvedl, že do Mladé Boleslavi přijel v roce 2003. Žil zde asi 5 let, poté žil 5 let v Mělníku, ale následně se zase vrátil. Byl napaden strážníkem městské policie, který ho kopl před Kauflandem za bílého dne do pravého kolena. Málem upadl, ale zachytil ho přítomný ██████████. Oni dva stáli před Kauflandem a přišli k nim 2 strážníci, kteří se jich dotazovali, co tam dělají. Příkladovali jim, aby vypadli. Pod vlivem alkoholu nebyl. Šlo o obžalované. Do kolena ho kopl obžalovaný ██████████; druhý přítomný strážník (obžalovaný ██████████) mu nic neudělal. Stalo se to před více než půl rokem od chvíle, kdy vypovídal na policii. Možná to bylo na podzim, ale už to nevěděl. Po nakopnutí s ██████████, kterému se nic nestalo, odešli. Žádné následky neměl; s kolenem měl problémy už 15 let předtím, kdy utrpěl úraz. Lékařskou pomoc nevyhledal. Jiný incident s nimi už neměl. Dále vypověděl, že žádné fotografie, na kterých měl poznat dotčené strážníky, mu předloženy nebyly. Pouze si pamatuje, že je měl poznat z více osob, které stály před ním. Také si pamatuje, že označil obžalované. Se strážníky se opakovaně setkával, když ho klasicky kontrolovali, což mohlo být cca 2x za měsíc. Je pravda, že na veřejnosti pili a za to byli pokutováni. Za život dostal asi 10 pokut. Jejich jména neznal, ale jeho strážníci už jménem znali. I tak po něm průkaz chtěli pokaždé. Ostatní kontroly probíhaly normálně. Vozidlem městské policie nikdy nejel. S ██████████ se setkával skoro denně. Od něj ví, že i on měl incidenty. Jednou za ním přišel do auta, ve kterém spával, s hodně oteklým okem a s jednou botou, kdy k tomu uvedl, že ho pánové vyvezli za město, zmlátili ho, zuli, a nechali ho tam. ██████████ to věřil. Nepamatuje si, zda to bylo před jeho incidentem nebo až poté. Řekl mu, že to byli obžalovaní. Oni už věděli, že obžalovaní šikanují bezdomovce. Obžalovaným říkali Čuk a Gek. Skoro všichni je tak označovali; bavil se o nich s ██████████ nebo ██████████, se kterými se často u Kauflandu, za Bondy nebo na výstavišti scházeli. Nikdy nebyl svědkem toho, že by se někomu něco stalo. Jednou ale viděl, jak hodili ██████████ plechovku do tváře. ██████████ mu vyprávěl, že ho zkopali. Taky přišel s okem. Ale moc mu nevěřil, byl to starý člověk, co si občas rád vymýšlel. ██████████ taky rád vyprávěl, byl to takový pohádkář. ██████████ nezná. ██████████ zná, ale nikdy se o incidentech se strážníky nebavili. ██████████ zná, poprvé se s ní setkal v Bondy, ale neví, kdy to bylo. Bylo to už po jeho napadení. Ona pracuje v nadaci LUMA, a tak mu nabídla pomoc. Řekla mu, že pánové jsou stíháni za ubližování bezdomovcům. Zeptala se ho, zda půjde svědčit. Řekl jí, že ano v případě, že by ho někdo oslovil. Sám nikam nešel. O jménech strážníků se nebavili; fotografie neměla. S ██████████ spolu nic nesepisovali. ██████████ s ním mluvila i o náhradě škody, ale o konkrétní částce spolu nemluvili. Poté si chodil do zmíněné nadace pro potraviny; dříve o této možnosti nevěděl. Konečně dále

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

- vypověděl, že se strážníky měl ještě jeden incident. Usnul opilý na autobusovém nádraží, odkud ho strážníci začali vykazovat. Tahali ho za ruce, odtáhli ho ke Dřeváku, kde ho nechali. Neví, jací strážníci to byli. Dokázal vypít 1l – 1,5l vína, ale vždy odešel po svých, vyjma však tohoto posledního incidentu.
13. Během rekognice poškozený ██████████ osobu s přezdívkou Ukrajinec 2x poznal, přičemž v obou případech se jednalo o obžalovaného ██████████ (*protokol o rekognici osoby dle § 104b trestního řádu ze dne 21. 10. 2016 na č. l. 175 – 178*). Kolegu Ukrajince během rekognice poškozený ██████████ také 2x poznal, přičemž v obou případech se jednalo o obžalovaného ██████████ (*protokol o rekognici osoby dle § 104b trestního řádu ze dne 21. 10. 2016 na č. l. 179 – 182*).
14. Poškozený ██████████ vypověděl, že pod vlivem alkoholu byl a facky si od nich zasloužil, resp. facku dostal jednu. Nějaký pán ho do toho navezl, ale už neví, jak se jmenuje. Následně si na jeho jméno vzpomněl, jmenoval se ██████████. Bavili se s ním, jak strážníci drtí lidi, a on se mu zmínil, že od nich dostal facku. ██████████ to pak řekl kriminálce, která si pro něj přijela, a on se u nich rozmluvil. Štve ho to. Bezdomovcem byl 6 let, dělal blbosti a dostal tak pár facek. Pár facek dostal od dvou pánů. Řval na zastávce za zemědělkou a oni ho služebním autem odvezli k Boží Vodě, kde mu dali facku. V autě seděl na zadním sedadle a vedle něj si sedl ten větší. Už si nepamatoval, jak se k němu během cesty chovali. Facka byla pouze jedna, a to na levou část tváře. Dal mu ji ten větší. Následně uvedl, že se jednalo o obžalovaného ██████████. Byla to malá rána, přes rukavici. Následně odjeli a on odešel pěšky pryč. To je celé, víc to řešit už nechce. Na Boží Vodu jeli asi proto, aby ho vystrašili, aby přestal dělat nepořádek. To si ale jenom myslí, oni mu to neřekli. Strach ale měl. Jejich přezdívky byly Čuk a Gek, nebo Malý a Velký. Tak jim říkali lidi z ulice. Jména si nepamatuje. Lidi si pamatuje dle tváře. Nepamatoval si ani to, zda je viděl i někdy jindy. Následně po předložení fotografického alba na č. l. 282 poškozený přiřadil přezdívky Čuk a Gek k obžalovaným (*album obsahovalo řadu fotografií i ostatních strážníků Městské policie Mladá Boleslav*). Mohlo se to stát tak před 5 lety. Nestalo se, že by ho na toto místo odvezli opakovaně. Stalo se to jen jednou. Strážníci mu nevyhrožovali, dostal od nich třeba pokuty.
15. S ohledem na to, že svědek se v této části výsledku podstatným způsobem odchýlil od své předcházející výpovědi, kterou učinil před policejním orgánem dne 5. 5. 2017, pak byl protokol o jeho výpovědi ze dne 5. 5. 2017 (*na č. l. 183 – 185*) v této části k důkazu postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečten. Podle této výpovědi ze dne 5. 5. 2017 v zimě seděl na autobusové zastávce na Jičínské ulici v Mladé Boleslavi. Popíjel tam víno, strážníci k němu přijeli a ten větší mu to víno vylil. Naložili ho do automobilu, resp. nasedl dobrovolně, a odvezli ho na Chloumek. Vedle něj v autě seděl ten menší. Na místě pak dostal od toho většího pěstí, takovou lehčí. Zraněný nebyl. Poté odešel do Řepova. Menší mu ještě říkal, že mají pravomoc ho vykázat, protože ho v Boleslavi nechťejí. Následně svědek na tuto dřívější výpověď v rámci své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 4. 11. 2022 reagoval tak, že člověk si po takové době již přesně nepamatuje, jakou ránu přesně dostal. Jemu to přišlo, že šlo o lehkou facku. Už si nepamatuje, proč dříve uváděl, že dostal pěstí. K tomu dodal, že užívá antidepresiva a léky na schizofrenii.
16. S ohledem na to, že svědek také uvedl, že kromě této facky již další incidenty se strážníky neměl, přitom ve svém výsledku v přípravném řízení popsal i další incident, pak byla i tato jeho výpověď ze dne 5. 5. 2017 (*na č. l. 183 – 185*) k důkazu postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečtena. Podle této výpovědi ze dne 5. 5. 2017 měl s obžalovanými 2 incidenty, oba se měly stát před 2 lety. Nacházel se u Olympie, kde seděl na zastávce autobusu a pil víno. Víno mu určitě vyhodili a poté ho naložili do automobilu a odvezli ke zkratce do Řepova. Do auta nastoupil sám, sedl si dozadu za spolujezdce. Neví, kdo řídil nebo kdo seděl vedle něj. Po přijetí na místo vyběhl z automobilu do pole, ale na výzvu toho většího se vrátil k vozu pro svůj batoh. Vrátil se a ten větší mu řekl, aby mu podal ruku. To

učinil a následně mu udělal takovou páku, že šel do kolen. Pak si vzal batoh a odešel do Řepova. Následně svědek na tuto dřívější výpověď v rámci své výpovědi u hlavního líčení konaného dne 4. 11. 2022 reagoval tak, že připustil, že je to pravda. Páku mu dali. Když mu kroutil palcem, tak se mu začal uklánět. Šel na jedno koleno. Oni z toho měli srandu. Pak ho pustili a odjeli. To bylo celé. Poté dodal, že palcem mu kroutil taky obžalovaný [REDAKCE]. Druhý strážník tam jen stál. Aktuálně tento incident spontánně nepopsal z toho důvodu, že chtěl být ze soudu už pryč. Na policii vypověděl, na co si vzpomněl. Staly se mu tyto dvě věci. První byla páka, poté odvezení na Jemníky a facka. Mezi těmito incidenty uběhl asi půl rok. V obou případech se to mohlo stát na podzim, pole bylo zorané. Nijak se nebránil, oni byli dva a byli větší než on. Předcházelo tomu pití alkoholu. Vyřvával a dělal blbosti. Může si za to sám. Možná strážníkům i vyhrožovali a nadávali jim. S jinými policisty ale špatné zkušenosti neměl. Když se choval špatně, tak mu napsali složenku. S palcem u lékaře nebyl. Mohlo to bolet asi týden nebo 14 dní. Ze začátku ho to trápilo, ale dnes už ho to netrápí, protože ví, že si za to může sám. Kdyby nebyl pod vlivem, tak by se mu to nestalo. Kompenzaci ve výši 1 000 000 Kč nechce. Chce jen, aby to už skončilo. Žádné obavy z výslechu neměl. Dnes už se s pitím schovává, aby neměl problémy. Denně vypije tak 15 piv. V době popsaného incidentu s pákou pil víno, dělalo mu větší radost. Vypil ho tak 3 l. Blíže si na tento incident nevzpomíná. Na záchytce se v té době probral několikrát. Jméno [REDAKCE] a [REDAKCE] mu nic neříká, musel by je vidět. Ani jméno [REDAKCE] mu nic neříká. Podle jména nezná ani [REDAKCE], [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. [REDAKCE] znal, ale ten už zemřel. Ostatní bezdomovci byli také pod vlivem, on byl také pod vlivem. Většinou se jim něco přihodilo, když byli pod vlivem. Také si za to můžou sami. Neví, co se jim stalo, ale asi dostali taky „přes držku.“ Museli dostat, protože byli drzí. Už si nepamatuje, co říkali. Na žádnou příhodu jiných bezdomovců si nepamatuje. Příhody si vzájemně říkali; zasmáli se jim. I on se svěřil s tím, co se mu přihodilo, když někoho potkal. Zranění bezdomovci měli, ale jak k nim přišli, neví. Oni to podle něj také nevěděli.

17. S ohledem na to, že podmínka zakotvená v § 211 odst. 2 písm. b) trestního řádu byla v případě výpovědi svědka [REDAKCE], která byla realizována za podmínek stanovených v § 158a trestního řádu, naplněna, pak soud s odkazem na toto zákonné ustanovení jeho výpověď z přípravného řízení ze dne 8. 7. 2016 (na č. l. 146 – 151) v hlavním líčení konaném 8. 9. 2023 k důkazu přečetl. Poškozený [REDAKCE] takto vypověděl, že je bezdomovcem. Okolo listopadu 2015 byl hlídkou městské policie na autobusovém nádraží v Mladé Boleslavi kontrolován. Stál tam tehdy s ním i Slovák jménem [REDAKCE], který byl taky bit. Strážníci k němu přišli pěšky a chtěli po něm doklady. Šlo o 2 strážníky s tím, že jeden měl přezdvíčku Ukrajinec. Druhého strážníka neznal. Jednal s ním Ukrajinec. Odpověděl mu, že doklady nemá. Bylo mu tak přikázáno, aby je následoval ke služebnímu vozidlu vzdáleného asi 100 m vedle na parkovišti. Strážník s přezdvíčkou Ukrajinec mu řekl, aby si sedl na zadní sedačku za spolujezdce. On poslechl, přičemž tento strážník si sedl vedle něj. Druhý strážník si sedl za volant. Ještě dříve, než se auto rozjelo, tak mu Ukrajinec řekl, že má jít dělat bordel na Slovensko a poté si natáhl rukavice a otevřenou dlaní ho udeřil na jeho levou lím. Odpověděl mu, že žádný bordel nedělá a dále se ohradil proti fyzické inzultaci. Ukrajinec na to reagoval otázkou, jak si dovoluje mu tykat a pak mu přikázal být ticho, jinak by dostal do huby. Pak si musel dát k příkazu Ukrajince ruce pod zadek. Následně se rozjeli. V průběhu jízdy neprotestoval ani proti zacházení, protože měl obavy, že dostane ještě víc. Za šera dojeli k listnatému lesu. Tam k pokynu Ukrajince z auta vystoupil. Oba dva strážníci také z auta vystoupili. Pak mu Ukrajinec přikázal, aby si vyzul boty a jednu botu zahodil. Poslechl a botu zahodil do lesa. Druhou botu mu tam pak Ukrajinec zahodil sám. Přikázal mu taky, aby si sundal i kalhoty, což však už odmítl. Vzápětí dostal od Ukrajince dlaní na tvář ránu, po které upadl. Na zemi do něj oba začali kopat do celého těla, nejvíce od krku dolů až ke kolenům. Hlavu si kryl, aby ho do ní nekopali. Kopance byly dost silné, ale vůbec netuší, kolik jich bylo. Trvalo to tak 10 minut. Vědomí neztratil, jen řval. Pak najednou oba strážníci beze slova

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

skončili, nasedli do auta a z místa odjeli. Na zemi ležel, dokud neodjeli. Bylo mu špatně, bolely ho ledviny, boky a břicho. Nevěděl, kde je, byl zmatený. Ani boty nehledal a vydal se bosý po panelové cestě. Po cestě mu nějaká žena ukázala cestu do Boleslavi. V Boleslavi pak přišel k Tesco. Nikomu to neřikal, nikomu se nesvěřoval, protože nechtěl mít problémy. Následně však svou výpověď korigoval, když uvedl, že se svěřil níže uvedeným kamarádům. Měl problémy s dýcháním, měl také podlitiny, avšak k lékaři nešel. Nic podobného se mu už nestalo; Ukrajince od té doby neviděl. Avšak před vším tím se s totožnou hlídkou strážníků setkal, když ho převáželi na státní policii s tím, že neměl doklady. Pak ho pustili, nic se mu tehdy nestalo. Dále vypověděl, že mu je známo, že i jiným lidem se něco podobného přihodilo. Šlo o Slováky. Udělali jim to totožní policisté, resp. Ukrajinec (o druhém nevěděl). Konkrétně se to stalo bezdomovci [REDAKCE], který kulhá. Vyprávěl mu, že kulhá z důvodu, že mu na koleno šlápl Ukrajinec. Také se to stalo [REDAKCE]. Říkal, že ho zbili. Dále se to stalo i [REDAKCE].

18. Postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu byly také přečteny k důkazu v hlavním líčení konaném dne 16. 8. 2022 protokol o výslechu svědka [REDAKCE] [REDAKCE] z přípravného řízení ze dne 21. 10. 2016 (na č. l. 152 – 155) a jeho výslech z řízení před soudem ze dne 9. 11. 2017 (na č. l. 569), protože pro takový postup byly splněny zákonné podmínky. Oba výslechy byly provedeny kontradiktorním způsobem, tj. obhájci obžalovaných měli možnost se výslechů zúčastnit. Dále byla splněna i druhá zákonná podmínka zakotvená v citovaném ustanovení, a to úmrtí svědka [REDAKCE], ke kterému došlo 13. 12. 2018 (úmrtní list na č. l. 771). Nutno ale podotknout, že výslech konaný dne 21. 10. 2016 byl koncipován pouze jako výslech svědka bezprostředně předcházející rekognici. Poškozený [REDAKCE] tedy takto vypověděl, že osoba s přezdívkou Ukrajinec je vysoká 165 cm (stejně jako on), je zaoblené střední postavy, hladce oholena, s krátce stříženými vlasy a vždy oblečena v uniformě městské policie. Následně během rekognice poškozený [REDAKCE] tuto osobu 2x poznal, přičemž v obou případech se jednalo o obžalovaného [REDAKCE] (protokol o rekognici osoby dle § 104b trestního řádu ze dne 21. 10. 2016 na č. l. 160 – 164). Kolega Ukrajince také vždy byl u jeho napadání. Je podobné postavy jako Ukrajinec, je vyšší asi o 5 cm, má tmavé kratší vlasy a je hladce oholen, rovněž vždy oblečen do uniformy městské policie. Následně během rekognice poškozený [REDAKCE] tuto osobu 2x poznal, přičemž v obou případech se jednalo o obžalovaného [REDAKCE] (protokol o rekognici osoby dle § 104b trestního řádu ze dne 21. 10. 2016 na č. l. 156 – 159).
19. Poškozený [REDAKCE] v rámci své svědecké výpovědi ze dne 9. 11. 2017 (na č. l. 569) vypověděl, že spolu s [REDAKCE] a [REDAKCE] se nacházeli u schodů do Dřeváku u OC Bondy, kam přijeli strážníci městské policie, kteří po něm chtěli doklady. Jednalo se o obžalované. Jeden z nich měl přezdívkou Ukrajinec. On doklady neměl a tak ho obžalovaní odvezli do lesa, neznal to tam; byly tam betonové panely. Neřekli mu, kam ho povezou. Jen mu řekli, aby si sedl dozadu. Seděl tam sám. Pak musel z auta vystoupit. Sundali mu boty a oba ho začali mlátit, kopali do něj jako do psa. Nevěděl, jak dlouho ho bili. Zůstal pak ležet na zemi. Obžalovaní potom odešli. Nevěděl, kudy se vrátit do města; okolo ale šla nějaká mladá žena. Byl celý napuchlý, vypadly mu i přední zuby. Lékaře nenavštívil. Toto se mu stalo dvakrát. Podruhé se na něj Ukrajinec podíval a řekl mu: „[REDAKCE], [REDAKCE]“ a zase ho odvezli a zkopali. V obou případech ho obžalovaní odvezli do stejného lesa a tam zmlátili. Autem tam jeli tak 15 minut. Kdy se tak stalo, už nedokázal časově zařadit, ale oba incidenty od sebe dělilo několik měsíců (2 až 3 měsíce). Následně uvedl, že první incident se mohl stát tak před 2 roky. V obou případech byl podzim. Strážník s přezdívkou Ukrajinec byl horší.
20. I v případě výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE] z přípravného řízení ze dne 11. 8. 2016 (na č. l. 189 – 193), která byla realizována za podmínek stanovených v § 158a trestního řádu, byla splněna podmínka zakotvená v § 211 odst. 2 písm. b) trestního řádu, a proto byla soudem v hlavním líčení konaném dne 16. 8. 2022 k důkazu přečtena. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že po smrti otce skončil na ulici. Nejvíce se pohyboval v centru Mladé Boleslavi,

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

a to kolem autobusového nádraží a u OC Bondy. Scházel se tam průběžně asi s 6 dalšími lidmi, stejnými jako byl on sám. Šlo zejména o Poláky a Slováky. Jejich jména neznal, znal pouze přezdívky. [REDACTED] [REDACTED] však zná, neboť se taky jedná o bezdomovce. Jméno [REDACTED] mu ale neříkalo nic. Strážníci městské policie ho řešili každý týden, šlo o rvačky či potulku (tj. loudění peněz po restauracích). Kontroly ze strany strážníků většinou probíhaly tak, že tito přijeli, vystoupili a šli rovnou k nim, kde mu řekli: „[REDACTED], ty běž pryč, nebo dostaneš přes hubu.“ A tak odešel a ostatní pak byli kontrolováni. Nestalo se mu, že by byl zbit. Autem městské policie však jezdíval. Odváželi ho na Radouč, a to za účelem proběhnutí nebo zaplávání. Když kupříkladu strážníci viděli, že dostal od kamaráda cigaretu, tak mu řekli, že je loudil a vzali ho do auta a odvezli ho na Radouč. Tam mu řekli, aby si vyzul boty a ty pak zahodil. To vždycky udělal a pak se vracel do Boleslavi bos. Bylo to asi 4 km. Jinak ho taky odváželi do Podlázek k jezu, aby se tam koupal. Tam mu řekli, aby si šel zaplavat; on tak skočil do vody. Místo si vybral sám, oni to neřešili. Bral to s úsměvem. Ještě se strážníků ptal, zda nemají pěnu. Plaval asi 5 minut, pak u mostu vylezl ven. Strážníci z toho měli srandu. Říkali mu: „[REDACTED] a plave jako delfín.“ K vodě ho vozili z důvodu, aby vystřízlivěl. Říkali mu: „Pane [REDACTED], zaplavete si, vystřízlivíte, projdete se do Boleslavi.“ Když vypil tak 10 piv, tak to šlo. Ale když jich bylo 15, tak to skončil na záchytce. Takto se koupal asi 16x. Někdy ho do vody hodili, jindy do vody šel sám. Vozili ho tam různí strážníci, ale strážník s přezdívkou Ukrajinec ho tam nevezl. Zranění z toho nikdy neměl. To místo bylo strážníky oblíbené, vozili tam spoustu bezdomovců. I [REDACTED] tam určitě byl.

21. V řízení před soudem byla vyslechnuta i řada dalších svědků. Svědek [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že si na věc vůbec nepamatuje. Na městské policii nebo na magistrátu v životě nebyl. Nebyl ani na výslechu v Mělníku. Jméno [REDACTED] [REDACTED] mu nic neříká. Ani [REDACTED] [REDACTED]. Připustil, že byl asi 12 nebo 13 let bezdomovcem, ale na ulici nebo v Naději se stýkal jen s manželkou. V Naději se bavil s lidmi, co tam docházeli. Jména už neví. Nevěděl ani, jestli se mu někdo svěřil, že by měl být napaden nějakými osobami, a to třeba i policisty. Kolem Kauflandu se jenom mihl. Občas potkával nějakého Slováka, ale jeho přezdívku už neví. Přespávali, kde se dalo. Vždy ale v Boleslavi, v jejím okolí nikoli. Když měli peníze, tak spali v Naději. Od roku 2013 žije s manželkou na ubytovně. Neví o tom, že by nějakí strážníci měli mít přezdívky.
22. Svědek [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že obžalované nezná, nikdy je neviděl. Před 6 až 8 lety žil v [REDACTED]. Většinou dopoledne v sobotu chodil na nákupy do Kauflandu, přičemž vždy před tímto obchodním domem se nacházeli bezdomovci v počtu 4 osob (někdy i osob 6). Byli tam, i když šel na pivo. Popíjeli tam víno. Potkal tam jednoho bezdomovce, byl ze Zvolena či Žiliny. Většinou s ním prohodil pár vět. Měl na pravém oku monokl všech barev. Oko bylo opuchlé. Podle jeho názoru byl monokl tak 2 až 3 dny starý. Jiné zranění na něm neviděl. Tvrdil mu, že byl zmlácen městskými policisty, kteří ho měli odvést za město do lesa. U toho působil normálně, opilý nebyl. Poradil mu, aby šel k lékaři a poté na policii. Tehdy bylo teplo, mohlo se jednat o srpen 2016. Slunce svítilo, měl letní bundu. S jinými bezdomovci se tam nebavil. Ani žádná zranění na nich neviděl. Jednoho ale podle vidění znal, měl něco s nohama. Svědek po předložení fotografie na č. l. 215 (fotografie svědka [REDACTED] [REDACTED]) uvedl, že se jedná o bezdomovce, o kterém vypovídal. Předmětný bezdomovec byl Slovák asi 1,75 m vysoký, 75 kg, světlé vlasy. Říkal si [REDACTED]. U Kauflandu ho během 6 let viděl asi 3x. Od okamžiku, kdy u něj pozoroval monokl, tak ho už nikdy neviděl. Po předložení fotografie na č. l. 464 (fotografie poškozeného [REDACTED] [REDACTED]) svědek uvedl, že se jedná o bezdomovce s monoklem, o kterém vypovídal. Nikdy nebyl svědkem zásahu městské policie proti bezdomovcům.
23. V řízení před soudem byl vyslechnut i svědek [REDACTED] [REDACTED], který vypověděl, že obžalovaného [REDACTED] zná jako bývalého policistu; nic proti němu nemá. Druhého obžalovaného od vidění také zná. Oba dva ho kontrolovali, a to buď společně, popř. každý

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

zvláště. Když seděli u OC Bondy nebo u Kauflandu, kde popíjeli, tak oni je přijeli zkontrolovat a vykázat. Řekli jim, aby šli pít někam jinam. On se zvedl a odešel. I pokuty v této souvislosti dostal. Vozidlem městské policie nikdy převážen nebyl. [redacted] ale začal obžalovanému [redacted] sprostě nadávat a vyhrožovat mu (např. zabitím). On odešel a tak neví, jak to pokračovalo. Už je to tak 10 let. Tak to bylo pokaždé, několikrát. Kromě [redacted] tam bylo více bezdomovců, [redacted] nebo [redacted]. Někteří už zemřeli. Bylo jich hodně. Osobně v té době bezdomovcem nebyl, jen se potuloval a mezi ně chodil. Bezdomovcem se stal před 2 či 3 lety, ale jen na pár dní. U Kauflandu to probíhalo tak, že policisté přijeli a vykázali je. Docházelo k tomu téměř denně. Vždy to proběhlo v klidu. Fyzické násilí neviděl. Několikrát se stalo, že někdo z nich byl i odvezen (např. do Naděje za účelem vykoupání či vyspání). Když sám byl v Naději, tak viděl, jak strážníci tam nějakého bezdomovce přivezli. Obžalovaný ale nikdy nikoho neodvezli, resp. to neviděl. Chlapi si několikrát stěžovali, že je strážníci vyvezli (např. k Jizeře nebo na „Pirčák“) a zmlátili. Ví o tom jen z doslechu, nikdy to neviděl. Říkal mu to [redacted] i [redacted], který v tom okamžiku byl viditelně zraněný. Říkali mu to ještě předtím, než počalo vyšetřování této věci. Nikdo jiný už mu to neřikal. I přezdívky říkali, a to „Ukrajinec“ a „Čuk a Gek.“ Obžalovaný [redacted] měl přezdívku Ukrajinec. I [redacted] mu tak říkal. Kdo měl být Čuk a Gek neví. Obžalovaný to ale nebyli. Čuk a Gek vypadali jinak. Nikdy neviděl, že by obžalovaný [redacted] někoho uhodil. On se jich na nic neptal, nezajímalo ho to. Na [redacted] žádné zranění neviděl, na [redacted] ano. Byl celý zmlácený. Nelze říct, že mu to udělali strážníci. [redacted] se totiž často opil, padal a tak byl celý odřený. Sám viděl, jak si rozbil nos či hlavu. [redacted] si také hodně vymýšlel, aby ho ostatní litovali. Všichni ho znali a nevěřili mu ani slovo. [redacted] také nevěřil, protože jim o všem lhal. [redacted] ze sebe dělal frajera, odkazoval se přitom na své jméno. Na každého si dovoloval. K šikaně jeho osoby ale nedocházelo. Několikrát se spolu i poprali, ale nic mu neudělal. Někdy se k němu zase choval kamarádsky. Když byl [redacted] střízlivý, tak byl normální. Pod vlivem alkoholu ale byl agresivní. Během jednoho dne vypil třeba 20 piv, lahev vodky a 2 nebo 3 lahve vína. Bez bot [redacted] nikdy neviděl. Mezi bezdomovci docházelo k potyčkám, i k nějakým zraněním při nich došlo. [redacted] [redacted] zná, žádné zranění na něm neviděl. Měl ale nemocné nohy. Vždycky ho viděl jen o berlích. [redacted] si nestěžoval, že by měl špatné zkušenosti se strážníky městské policie. Městští strážníci se chovali vždy slušně. Ani [redacted] neřikal, že by měl špatné zkušenosti se strážníky. Ani žádné zranění na něm neviděl. [redacted] [redacted] také znal. Strážníky vždy provokoval, ti ho potom vyvezli k Jizeře. Musel se vykoupat, protože zapáchal. Na podrobnosti se ho neptal. Když byl opilý, tak byl agresivní. Strážníky byl řešený, ale neví, jestli obžalovanými. [redacted] [redacted] svědek neznal. Blízký mu byl [redacted] [redacted], spolu i bydleli. Nikdy se mu nesvěřil, že by se k němu strážníci chovali špatně. Vnitřně krvácel, měl špatná játra. Z organizace LUMA zná [redacted] [redacted], a to z kauzy „[redacted].“ Vyptávala se ho, jak se policisté chovají k bezdomovcům. On jí odpověděl, že někteří tvrdí, že je strážníci mlátí. Další bezdomovci mu řekli, že se [redacted] svěřili, že je policisté bijí. O čem konkrétně se s ní bavili, ale neví.

24. **Svědka** [redacted] [redacted] [redacted] vypověděl, že Poláka [redacted] policisté mlátili. On k nim chodil asi 3 roky, dával mu jídlo. Chodili k němu pro pomoc i jiní bezdomovci, ale jména si nepamatuje. I u něj ve sklepech spali. Byl mezi bezdomovci známý, protože sám byl na ulici půl roku, kde hrával na kytaru. Byla tomu přítomná i [redacted] [redacted], se kterou nyní bydlí a má s ní 2 děti. Jednou k nim [redacted] přišel, ale vůbec ho nepoznal. Měl zmlácená žebra a modřiny. Mluvil o pendrecích. Řekl, že mu to udělali policisté, ale nijak ty policisty nepopisoval. Bydlel na půdě. Viděl ho zvracet krev. Dával mu jídlo, ale on ho nechtěl. Poté od nich odešel a následně se dozvěděl, že zemřel. Osobně nebyl nikdy u toho, že by policisté někoho bili. [redacted] [redacted] znal, taky k němu chodil a bydlel u něj. Je to už tak 6 – 7 let. Nikdy neviděl, že by [redacted] přišel zmlácený. Ani o nikom jiném neví, že by měl být zbitý policisty. Sám s policií žádný konflikt neměl. Jména [redacted] [redacted], [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted] mu nic neříkala. [redacted] [redacted] zná dobře, spolu s jeho manželkou [redacted] [redacted] byli přátelé.

Dlouho u něj bydlel. Ví, že měl problémy s policií, resp. s nějakým policajtem. Oni pili. Jednou mu říkal, že ho policajti odvezli někam daleko a zpět musel jít pěšky. Neví, zda mu vyhrožovali nebo ho bili; nesvědčoval se. Měl strach, aby ostatní neměli problémy. Ví, že paní [REDAKCE] pomáhala lidem na ulici, když měli problémy.

25. [REDAKCE] [REDAKCE] v rámci své svědecké výpovědi uvedla, že bezdomovec [REDAKCE] byl Slovák, ale už si to nepamatuje. Hodně pil. Bydlel u nich, když bydlela s panem [REDAKCE] a bývalým manželem [REDAKCE] [REDAKCE]. [REDAKCE] říkal, že [REDAKCE] zmlátili 2 policajti, ale jména neříkal. [REDAKCE] to sám neříkal. Neví přesně, jestli u jeho zbití byl [REDAKCE] přítomen, ale popisoval jí to. Měl velké černé modřiny, na zádech to bylo vidět hodně. Neví, jestli byl u lékaře. Moc nemluvil. Kopali do něj a zmiňoval i elektrické obušky. I z úst mu tekla krev. Spal na půdě, kam mu dali deky a polštáře. Dávali mu jídlo, ale on ho nechtěl, pořád zvracel. Řval jak pavíán. V té době [REDAKCE] byl i nemocný, ale neví, co mu bylo. Alkohol pil dost. Nepil ale sám, pili všichni. Asi mu poté musela zavolat sanitku, která ho odvezla. Po delší době se dozvěděla, že umřel. [REDAKCE] [REDAKCE] měl hodně kamarádů mezi bezdomovci, kteří k nim chodili. Někdy u nich i přespávali. Chodilo k nim asi 20 kluků. Většinou byli venku, kde pili. Jména si nepamatuje, popř. je ani neznala, je to tak 15 let. Ví, že [REDAKCE] je ze Slovenska. Všichni byli venku, bavili se s nimi. Potkávali se u Kauflandu, na lavičkách, u Bondy apod. Nejvíce byli na výstavišti. Skoro všichni jí řekli, že byli napadeni policisty. Následně vypověděla, že napaden byl jeden nebo dva bezdomovci, ale jméno už neví. [REDAKCE] vyhrožovali 3 nebo 4 kluci, ale neví proč. Následně vypověděla, že mu měli vyhrožovat zabitím, když to někomu řekne. [REDAKCE] jí to taky říkal. Když pili, tak šli proti němu a on se bránil. Neví, jestli i [REDAKCE] [REDAKCE] měl mít problém s policií, ale asi nějaké problémy tam byly; on jí to ale nechtěl říct. Osobně byla přítomna u 3 napadení (u Kauflandu, v Bondy a v parku), kterých se dopustili policisté. Jeden ze 2 či 3 policistů zahlédl, že měli lahve. Ona flašku vylila, aby nebyly problémy. Policisté si brali obušky, měli i pistoli. Jeden policista začal vulgárně nadávat: „ty buzerante, ty tady chlastáš“ a nadával mu také do „zmrdu.“ Druhý policista tohoto policistu začal odtahovat; byly tam přítomny i děti. K napadení vlastně nedošlo, děti tomu zabránily. U Kauflandu jim nadávali, taky na ně brali obušky. Následně ale vypověděla, že sama problémy s policií neměla. Osobně i viděla, že policisté bezdomovce odváželi. Bylo to kvůli alkoholu, vozili je na záchytku. Jednou je ale odvezli až na Slovensko. Neví, zda to byli státní či městští policisté. Jednalo se však o stejné policisty. Jeden byl špinavý blondák, druhý měl vlasy na stranu a posledním vlasy stály. Neví o žádných přezdívkách policistů. Paní [REDAKCE] zná, dřív byly v kontaktu (je tomu asi 10 let), ale teď už dlouho nejsou. Obě bydlely v Josefově Dole. Byla u ní 2x nebo 3x. Policisty spolu neřešily.
26. Dále byl vyslechnut svědek [REDAKCE] [REDAKCE], policista PČR, který vypověděl, že se k nim dostavil poškozený [REDAKCE], který přišel stáhnout oznámení, které na policii den předtím učinil. Domníval se, že [REDAKCE] přišel sám a dobrovolně. Vyhledali si v počítači, čeho se oznámení týkalo. [REDAKCE] poučili, vyslechli a vše zaprotokolovali. V kanceláři byl přítomen i jeho kolega [REDAKCE]. [REDAKCE] uvedl, že včerejší výpověď stahuje, protože si to vymyslel. K jejich dotazu upřesnil, že na něj nebyl činěn žádný nátlak. Jevil se být normální. Kdyby byl pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek, tak by udělali orientační dechovou zkoušku nebo test na přítomnost omamných a psychotropních látek. Viditelné zranění u něj nezaznamenal. Tehdy [REDAKCE] viděl poprvé a naposledy.
27. Vyslechnut byl i svědek [REDAKCE] [REDAKCE], který vypověděl, že [REDAKCE] [REDAKCE] znal od roku 2016. Znal ho z ulice (zejména od Kauflandu), protože tehdy pracoval jako terénní pracovník pro spolek LUMA MB, z. s. [REDAKCE] byl takový výraznější typ, tak si ho zapamatoval. Opakovaně si na něm všiml, že je zmlácený (byl zraněný na hlavě, měl podlitiny a monokl). Jen to zaznamenal, ale nijak ho neoslovil. Když to bylo asi potřetí, tak se ho u Kauflandu zeptal, kdo ho zmlátil. Odpověděl, že městská policie. Žádná jména tehdy nezmiňoval. Přišlo mu, že [REDAKCE] nemá jedno oko. Místo něj měl jen bělmo. Jiného zranění si nevšiml. Situaci

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

na místě blíže nerozebírali. Mohlo to být v roce 2016 v letním období, bylo hezké počasí. Nabídl mu pomoc v rámci služby pomoci obětem trestných činů, kterou spolek LUMA MB, z. s. tenkrát měl, a přivedl ho s sebou do poradny. Tam si to dále převzala paní [REDAKCE]. Později se od něj, ale také od [REDAKCE], dozvěděl, že se jednalo o napadání obžalovanými. [REDAKCE] mu neřikal, že celou věc řešil už dříve. On poté ještě spolupracoval i s dalšími klienty, a to [REDAKCE], [REDAKCE] a panem [REDAKCE], kteří se k němu dostali přes [REDAKCE]. Sám je neoslovil. Ještě tam byl jeden Slovák, ale jméno si už nepamatoval. Ten spolupracovat nechtěl. Následně uvedl, že se mohlo jednat o [REDAKCE]. Na jiných osobách (kromě [REDAKCE]) si výrazných zranění nevšiml. Zejména těmto osobám poskytoval potravinovou pomoc. Od nich (včetně [REDAKCE]) tedy věděl, že strážníci je měli odvézt za město a tam je mlátit. Sám svědkem takového jednání nebyl. S [REDAKCE] se poté ještě párkrát setkal (asi 3x nebo 4x), ale už nevěděl, jestli s ním pracoval. Spíše s ním individuálně pracovala paní [REDAKCE]. [REDAKCE] pak přestal s LUMOU spolupracovat, protože zmizel někde na Moravu, ale ostatní jmenovaní spolupracovali dále. Odhadl, že je to tak 5 let, tj. rok 2016 nebo 2017. Bylo to v zimním období (podzim nebo konec zimy). Konečně upřesnil, že se jednalo o podzim 2016. Poškození jmenovali obžalované; více však obžalovaného [REDAKCE] pod přezdívkou Ukrajinec. Jiné přezdívky od nich neslyšel. Konkrétně si nepamatoval, zda tato jména říkal i [REDAKCE]. [REDAKCE] zmiňoval jméno [REDAKCE] a možná i [REDAKCE]. Měl dojem, že pro bezdomovce to byla známá jména. On sám se s obžalovanými nikdy nesetkal. Možná se s nimi potkal v rámci svých pochůzek. Poprvé je určitě uviděl ve zprávách televize Seznam. V rámci své terénní práce neznal lokality, kde se bezdomovci zdržovali. Nebyla to jejich cílová skupina. Tato místa znal jako běžný občan Mladé Boleslavi. Nevěděl, kde bezdomovci přespávali. Od poškozených slyšel, že se tyto věci měly odehrát v Mladé Boleslavi. Jmenovali železniční most u hlavního nádraží, Jemníky a možná Podlázky. O chlívkách slyšel.

28. Svědkyně [REDAKCE], ředitelka spolku LUMA MB, z. s., vedoucí sociálních služeb a pomoci obětem trestných činů, k věci vypověděla, že tento případ je pro ni velice těžký. Mají řadu klientů s různými příběhy. V rámci psychohygieny se snaží po uzavření případu na něj zapomenout, aby měli sílu na případy další. Myslí si, že si už toho pamatuje o dost méně. Poškozeného [REDAKCE] přivedl do poradny [REDAKCE], který se s ním setkal v rámci terénní práce. Bylo to asi na jaře r. 2016. [REDAKCE] se mu svěřil, že měl být ze strany strážníků týrán. Tvrdil, že se to děje dlouhodobě a opakovaně, a nejen jemu. Určitě nějaká jména zmiňoval, ale už neví jaká. Týkalo se to většího počtu lidí. [REDAKCE] mu sdělil, že jejich organizace poskytuje pomoc obětem trestných činů. Do organizace [REDAKCE] přišel v doprovodu [REDAKCE]. Tam se mu dostalo poučení a dalšího vysvětlení zejména ohledně trestního oznámení a následcích případného křivého obvinění. I ona sama se této činnosti účastnila, soudu to zaslala datovou zprávou. S [REDAKCE] šla i na policii asi podat trestní oznámení. Domnívá se, že tomuto úkonu přítomna byla, a to jako důvěrník. Už ale nevěděla, zda to byl první výslech [REDAKCE] nebo výslech jiný. Už na počátku spolupráce jim [REDAKCE] říkal, že dříve už trestní oznámení podal, ale poté dostal strach a tak ho vzal zpět. Trestní oznámení se rozhodl podat opětovně z důvodu, že bití a pronásledování ze strany strážníků pokračovalo. V souvislosti s informacemi získanými od [REDAKCE] kolega [REDAKCE] se v terénu bezdomovců dotazoval, zda se někdo z nich také cítí být obětí trestného činu s tím, že jejich organizace jim může pomoci. [REDAKCE] pachatele ztotožňoval při rekognici, kde ona přítomna nebyla. Myslí si také, že [REDAKCE] chtěl vidět fotografie strážníků na MB-netu. Pokud si klienti něco v souvislosti s případem chtějí na internetu vyhledat, tak jim to umožňují. Poté ale uvedla, že už neví, zda fotografie [REDAKCE] dávala. Přítomna byla tomu, kdy [REDAKCE] ukazoval policistům místa, kde mělo docházet k napadání strážníků. Šlo o lokalitu Čejetic nebo Čejetiček u Jizery, kde někde mezi domem a chatovou oblastí měl být napaden a na místě ponechán bez bot. Dále se jednalo o místo v blízkosti střediska Naděje, Štyrsova ulice u pekárny, kde bylo zbořeniště a polorozpadlé bývalé chlívky. Další lokalitou bylo místo v blízkosti silnice vedoucí z Mladé Boleslavi do Jemníků, poté i v Jemníkách na točně

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

autobusu a konečně ještě nějaké pole v Řepově. ■■■■■ jí řekl i přezdívky obžalovaných, a to Čuk a Gek, a potom Ukrajinec. Když k nim ■■■■■ přišel poprvé, tak měl na oku monokl. K tomu jim říkal, že ho strážník zmlátil a popisoval, že se jednalo o opakované bití, o naschvály (např. vylití krabicového vína), o nadávání a vyhrožování. Bezdomovci měli být odvázeni do okrajových částí Mladé Boleslavi či za hranice Mladé Boleslavi, kde po zbití měli být ponecháni na místě bez obuvi. S ■■■■■ byla v kontaktu do podzimu 2016, pak už zde nebyl. Ona nebo její kolegyně se setkaly poté ještě i s dalšími osobami, kterým také pomáhaly (sepis prohlášení obětí). Mezi další osoby bez domova patřil ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■. Naposledy viděla ■■■■■ a před ¾ rokem ■■■■■ se u nich byl několikrát poradit, jak se taková věc řeší. Poskytli mu informace, ale nic s ním nese-psali a nikam ho nedoprovázeli. S ■■■■■ se znala z dřívějšíka, protože jeho bývalá manželka tehdy žila s panem ■■■■■, což je Kubánek. Její přítel je také Kubánek. Všichni boleslavští Kubánci se spolu stýkají. Už neví, kdo jí to říkal (asi ■■■■■), ale popisoval, že byl odvezen dvěma strážníky mimo Mladou Boleslav, kde mu bylo řečeno, že musí nafotit fotky pro šéfa, jak ho bijí. Nešlo ale o opravdové bití. Nevybavuje si, zda ■■■■■ mluvil o obžalovaných. ■■■■■ zase říkal, že do něj najíždělo auto, a to až do fyzického dotyku. Měl zraněnou nohu. Popisoval také incident, kdy čekal na autobusovém nádraží. Na místo přijeli strážníci a zmlátili ho. Pomáhali mu sepsat trestní oznámení. Mohlo to být v r. 2018 nebo 2019. Jednalo se o zastrašování lidí a jejich nucení k opuštění města. Nevybavila si, zda s ostatními poškozenými řešila fotografie nebo jiné údaje o strážnících. Ona osobně svědkem ničemu nebyla. Nikdo z poškozených u ní doma nikdy nebyl; ani ona k nikomu domů nechodila. V průběhu tohoto řízení určitě poškozené kontaktovala, je to její práce. Kontaktovala ■■■■■ a určitě ■■■■■. Myslí si, že několikrát nebo jednou telefonovala i s ■■■■■. Náhradu škody spolu řešili, je to běžná součást informací, které klientům předávají. Neděje se tak v rámci prvního setkání. O možnosti žádat odškodnění spolu hovořili až mnohem později. Bylo to v době, kdy celou věc už měla na starosti kriminálka v Mělníku. Nevybavila si, že by s obžalovanými jindy přišla do kontaktu. V minulosti ale konflikty s policií měla. Ze strany policie došlo k neadekvátnímu jednání vůči její osobě. Považovala to za mstu za pomoc, kterou v této věci dotčeným osobám poskytli. To, že tuto pomoc poskytovali, se strážníci dozvěděli od ní, protože to v jiné situaci nějakému strážníkovi sdělila. Detaily už neví, musela by si těžce vzpomínat, a to nechtěla. Bylo to pro ni traumatizující. Absolvovala také jedno trestní řízení, ve kterém ale byla osvobozena. K přestupkovým řízením se nevyjádřila. Jiné konflikty s policií měla, ale už neví, o co šlo. Nenosí to v sobě. Osoba ■■■■■ – ■■■■■ jí něco říká, je to bývalá manželka jejího stávajícího přítele.

29. Svědkyně ■■■■■ ■■■■■ vypověděla, že ví o tom, že paní ■■■■■ zvala místní bezdomovce do restaurací a přemlouvala je, aby svědčili v nějaké kauze s tím, že vysoudí nějaké peníze, které jim rozdělí. Ona v té době ani nevěděla, v jaké kauze měli svědčit. Ona sama u toho v restauraci nebyla. Zjistila to od bezdomovce ■■■■■, kterého znala z dětství. Ten jí řekl, že „byl s ■■■■■ v hospodě, ona mě přemlouvala, abych svědčil proti policistům, že na tom vysoudí peníze a že nás o to podělí, a nejsem jediný.“ Mohlo to být na jaře roku 2016 nebo 2017. Kromě ■■■■■ tam byl i bývalý manžel ■■■■■, který žije s ■■■■■. Víc to neřešila, protože měla s ■■■■■ své kauzy, které ji vytěžovaly. Vedla s ní 7 let dlouhý spor. Obtěžovala ji, byla souzena i za stalking jejího syna a jí samotné. Její partner kvůli ní dostal infarkt, protože o jeho tříleté dceři napsala na sociálku, že se o ni špatně starají. Také napsala na sociálku, že její pětileté dítě prodává marihuanu. Ví, že ■■■■■ podává trestní oznámení na různé lidi. Myslí si také, že důvodem záště ■■■■■ vůči policii může být to, že u ní několikrát hlídka zasahovala, když byla v odpoledních hodinách opilá v přítomnosti dětí. Měla se dopustit v baru i výtržnictví. Převezli ji na služebnu, kde policii obvinila, že jí ublížili a nechala se odvést do nemocnice k ošetření. To se k ní doneslo. Domnívá se, že bezdomovce takto přemlouvala, aby měla důkaz

proti nim. To samé dělala i vůči ní. Její bývalý manžel [redacted] s [redacted] žije. Mezi nimi byl primárně problém ohledně výživného, protože [redacted] s tím měla problém. Přemlouvala trenéra jejího syna, aby řekl, že syna netrénuje, protože ona požadovala po manželovi část peněz za trénink. Také [redacted] požadovala po řediteli škody, kam chodil syn, aby ho ze školy vyhodil. Syn by si tak musel vydělávat sám a oni by se zbavili vyživovací povinnosti k němu. Umanula si, že bývalý manžel alimony platit nebude. I v současnosti ji [redacted] otravuje, ale ona na to nereaguje. Negativní poznatky o chování policistů k bezdomovcům nemá, má spíše poznatky opačné.

30. Velitelka směny u Městské policie Mladá Boleslav, svědkyně [redacted] [redacted], vypověděla, že u městské policie působí od r. 1994 (z toho velitelkou směny je 12 let). Obžalovaní byli zařazeni do pořádkové služby, od začátku ale spolu nesloužili. K tomu došlo asi tak před 5 či 6 lety. Je ale možné, že spolu měli službu, když byl někdo například nemocný. Vyjížděli na telefonická oznámení, dohlíželi na veřejný pořádek, prováděli i pochůzkovou činnost a současně řešili přestupky, které sami zjistili. Mezi její náplně práce patří rozdělování strážníků, vydávání zbraní, administrativa a zastupování operačního důstojníka. Sama občas do terénu chodí, ale o poškozených se spíše dozvěděla z médií. Sama je neztotožňovala. Jména [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted] zná spíše ze záznamů, které četla. Do styku s nimi nepřišla. Bylo to vždy v souvislosti s vykazáním z místa. Dále vypověděla, že oznámení přebírá operační důstojník, který dle GPS toto oznámení přidělí určitému strážníkovi k řešení. Neví, jak dlouho mají GPS. Směny jsou dvanáctihodinové; vždy 2 denní, 2 noční směny a poté 4 dny volna. Každá dvojice působila v celém městě. Město mají rozpušeno na 2 části s tím, že dopoledne jedna skupina působí v jedné části a druhá skupina v části druhé a odpoledne se to vymění. Když je jedna operační skupina zaneprázdněna, pak jiná skupina může vyjet i mimo stanovený úsek. Žádný postup jak řešit bezdomovce stanoven nebyl, záleželo to na strážníkovi a jeho vyhodnocení situace. Pokuty se jim nedávaly, protože je neplatili. Při vykazání z jednoho místa se do tohoto místa za půl hodiny vrátili. V létě byl větší výskyt, v zimě menší. Většinou se to řešilo vykazáním z místa. V případě, že se u bezdomovců zasahovalo, tak strážník do programu napsal průběh zásahu, a to na každou osobu samostatně. Do programu měla možnost nahlížet. O použití donucovacích prostředků se vždy píše úřední záznam, který se odevzdal většinou ještě téhož dne. O jejich užití byla nejdříve vyrozuměna ona, následně sama zpravila ředitele městské policie. Do úředního záznamu mohla nahlédnout. Záznamy se uchovávají 5 let, pak se skartují. Ze strany města byl vydán úkol, aby se strážníci bezdomovců dotazovali, zda nechtějí pracovat či zda nechtějí ubytování. Z 20 oslovených měl zájem 1. Město pak tento program zrušilo. Do výzbroje strážníků patří zbraň, pouta, slzotvorný prostředek a někdy obušek. O přezdívkách strážníků neví; nezaznamenala ani žádné stížnosti na ně. Nevěří tomu, že si obžalovaní brali někoho do auta. Po medializaci této kauzy by se totiž ozvali lidé, co by takové jednání viděli. Nebyl to dovolený postup. Převážet osoby na záchytku nebo ke zjištění totožnosti mohli. Jezdit mohli po katastru města; mimo katastr města vyjížděli pouze za nějakým účelem a jen se souhlasem ředitele. Osoby bez domova se zdržovaly na výstavišti, někdy spaly pod balkony panelových domů. Chlívky jí nic neřikaly. S [redacted] [redacted] se osobně nesešla, ale něco o ní slyšela.
31. Svědek [redacted] [redacted], strážník Městské policie Mladá Boleslav, vypověděl, že u městské policie pracuje 15 let. Směny mají dvanáctihodinové; 2 směny denní, 2 noční a 4 dny volna. On patří do výjezdové skupiny. S obžalovanými nesloužil. Bezdomovci, kteří se dopouští přestupků (většinou požívání alkoholu na veřejnosti), se řeší pokutou. Když s přestupkem nesouhlasí, tak se oznámí na magistrát. Přestupky řeší i domluvou, o které se také píše záznam. Vše zadávají do mobilního telefonu. Žádný pokyn jak vůči bezdomovcům postupovat není. Do jejich výstroje patří zbraň, vesta a někdo nosí i teleskopický obušek. Osoby ve vozidlech převáží, a to na záchytku či ke zjištění totožnosti. Se státní policií

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

spolupracují jen tehdy, když je páčán trestný čin. O použití donucovacích prostředků se sepisuje protokol a je s tím seznámen ředitel. S poškozenými přišel několikrát do styku; byli to většinou bezdomovci nebo narkomani. Byli řešeni většinou kvůli alkoholu a drogám. Když se jim oznámilo, že se dopouští přestupku, tak byli agresivní. Bylo jim i z řad těchto osob vyhrožováno, že pokud je nenechají být, tak dopadnou jako obžalovaní. Předtím, než tento případ začal, tak [redacted] si mu stěžoval, že ho [redacted] bije a šikanuje. Chtěl po něm peníze na alkohol. [redacted] říkal, že takto se [redacted] choval i vůči ostatním. Poradil mu, aby to nahlásil na PČR. S [redacted] do kontaktu přišel kvůli alkoholu. Býval často u fotbalového stadionu, ale už 5 let ho neviděl. Řešil také [redacted] [redacted] při jeho poslední směně vytahoval věci z kontejneru; je to narkoman. [redacted] zná; i jméno [redacted] mu něco říká. [redacted] nezná. O přezdívkách strážníků neví. Bezdomovci se pohybovali hlavně na Staroměstském náměstí v parkovacím domě, kam v zimě chodili. Spali tam, močili a pili alkohol. Jezdili tam na kontroly, ale na kontroly se jezdilo i do chlívků u Compagu, často tam našli osobu v pátrání. Bylo to tam rozpadlé, proto hlídali, aby se tam něco nestalo. Bývalo tam více osob (3 nebo i 8), které tam nocovaly. Radili jim, aby z toho místa odešly (např. do střediska Naděje). Tyto osoby odešly, ale druhý den byly zpátky, ale třeba jiné. Vybavení GPS celou dobu nebyli. Instalovalo se to až do služebních Octavií, ale už neví, kdy to bylo.

32. **Svědka** [redacted] [redacted], do roku 2015 strážník Městské policie Mladá Boleslav, vypověděl, že k městské policii nastoupil v r. 2007 nebo 2008. S obžalovanými se od té doby zná. Po ukončení svého pracovního poměru u městské policie obžalovaného [redacted] zahlédl jednou; obžalovaného [redacted] párkrát viděl, mají spolu kamarádský vztah. Strávili spolu 7 let v jedné hlídce, byl součástí pořádkové skupiny. S obžalovaným [redacted] pracoval do podzimu 2014 (září či říjen), poté už nikoliv. V té době obžalovaný [redacted] sloužil s panem [redacted]. Nebyl svědkem nevhodného jednání obžalovaného [redacted] vůči bezdomovcům. Ani žádné slovní či fyzické útoky. Osoby bez domova řešili často, byl to dennodenní problém. Bezdomovci strážníky rádi neměli. Nepostřehl ani, že by se hovořilo o tom, že by k nějakému nevhodnému chování či napadání osob mělo ze strany policistů docházet. Osoby se kontrolovaly, a pokud se něčeho dopouštěly, tak se na to upozornily. Finanční sankce u nich byla nevyzpytatelná, takže se z místa vykazovaly. Nevybavil si, že by od magistrátu měli mít nějaký pokyn, jak vůči bezdomovcům postupovat. Měli vůči nim zaběhnuté postupy (např. prověření totožnosti a vykázání z místa). O tom se pořizovaly úřední záznamy. Úřední záznamy se tiskly a předávaly nadřízeným. Každý úřední záznam byl vedený v systému. O použití donucovacích prostředků se také sepisoval úřední záznam; rovněž o tom byli zpraveni nadřízení. Netuší, že by bezdomovci strážníkům nějak přezdívali. Převážně tyto osoby byly podnapilé, které někde polehávaly. Často se k nim jezdilo. Bylo to hodně v okolí Kauflandu a autobusového nádraží. Jména si už nevybavil. Jména [redacted] a [redacted] mu něco říkala. Jména [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted] nikoli. Neví, v jakém roce se zaváděly GPS, ale převážná doba, kdy u městské policie pracoval, tak auta tímto systémem vybavena byla. Osoby se služebním vozem převážely maximálně na záchytky. Mimo katastr Mladé Boleslavi mohli vyjet po domluvě s operačním důstojníkem (např. převážení psů do Lysé nad Labem).
33. Se souhlasem státního zástupce a obou obžalovaných byl podle § 211 odst. 1 trestního řádu k důkazu čten protokol o výslechu svědka [redacted] [redacted], který byl vyslechnut v rámci hlavního líčení konaného dne 1. 11. 2021 (na č. l. 890). Za splnění podmínek zakotvených v § 211 odst. 6 trestního řádu pak byly v hlavním líčení dále k důkazu čteny úřední záznamy o podaných vysvětleních [redacted] [redacted] (na č. l. 219 – 220), [redacted] [redacted] (na č. l. 224 – 225), [redacted] [redacted] (na č. l. 226 – 227), [redacted] [redacted] (na č. l. 228 – 231), [redacted] [redacted] (na č. l. 232 – 233), [redacted] [redacted] (na č. l. 310 – 311), [redacted] [redacted] (na č. l. 312 – 315) a [redacted] [redacted] (na č. l. 325 – 326).

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

34. Strážník Městské policie Mladá Boleslav [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že u městské policie pracuje 13 let. Obžalované zná jako kolegy ze zaměstnání. O celé věci se dozvěděl až u soudu. Neví, odkdy obžalovaní spolu sloužili, ale pracovali jako výjezdová skupina. Pokyn jak řešit osoby bez domova neexistoval. Bezdomovci se standardně ztotožnili dle dokladů nebo dle lustrace a poté se provedlo přestupkové řízení. Přestupky se řešily na místě nebo se postupovaly do správního řízení. Nebyl si vědom toho, že by se bezdomovci někde převáželi, pokud to nebylo nutné. Jsou místa, kde je výskyt problémů (nepořádek, opilství a alkohol na veřejnosti) častější. V té době si na tato místa už nevzpomněl. Chlívky v Pražské ulici bezdomovci hodně využívali. Občas tam kontrola proběhla. Neví, že by obžalovaní měli mít nějaké přezdívky. Neví ani o tom, že by obžalovaní měli mít větší problémy s osobami bez domova. Je běžnou praxí, že řešené osoby říkají, že znají toho nebo tam toho, a že například zařídí, že přijdou o práci. Myslí si, že tyto výhrůžky se i realizovaly. V souvislosti s tímto případem mu někdo vyhrožoval, že skončí jako obžalovaný. Jméno [REDACTED] [REDACTED] zná. Jednalo se o problematickou osobu, která se řešila většinou pro opilost a alkohol na veřejnosti. Střízlivého ho asi nikdy neviděl. Myslí si, že se jednalo o agresivnější osobu. Vyhrožovací typ byl i [REDACTED] [REDACTED], který měl problémy s alkoholem a nepořádkem. Jména [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] mu nic neříkají. [REDACTED] [REDACTED] potkal nedávno, ale už s ním nic neřešil. Zřejmě žije normálně. Do výbavy strážníka patří kasr a zbraň; někdo nosí obušek nebo obušek teleskopický, záleží to na strážníkovi, zda si jej do služby vezme (*protokol o hlavním líčení ze dne 1. 11. 2021 v části svědecké výpovědi [REDACTED] [REDACTED] na č. l. 890*).
35. [REDACTED] [REDACTED] uvedl, že od roku 2008 pracuje jako strážník Městské policie Mladá Boleslav. Nejprve asi 9 měsíců sloužil s [REDACTED] [REDACTED], následně 1 rok s [REDACTED] [REDACTED], poté 3 roky s obžalovaným [REDACTED] [REDACTED] a konečně asi další 3 roky se [REDACTED] [REDACTED]. S obžalovanými jezdila [REDACTED] [REDACTED], a to zřejmě i v roce 2013. Přezdívky Čuk a Gek neslyšel. Nevěděl ani o tom, že by někdo ze strážníků měl mít přezdívku Ukrajinec. Až v poslední době po venku slyšel, že obžalovanému [REDACTED] se má říkat Ukrajinec. Problematiku bezdomovců řešil vždy v souladu s oprávněními; nikdy nedostal nějaké nařízení, aby tuto problematiku řešil jinak. Dále uvedl, že bezdomovce a jejich pití alkoholu na veřejnosti mají řešit vykázaním, popřípadě pokutou. Pokud by nesouhlasili, tak se požadovala služebními telefonem fotografie, která sloužila v přestupkovém řízení. Osobně si nebyl vědom toho, že by se vůči bezdomovcům zakročovalo nestandardně; u ničeho takového nebyl. Nikdy také neviděl, že by obžalovaný [REDACTED] něco řešil špatně, byl na lidi hnusný apod. Obžalovaného [REDACTED] prakticky neznal. S bezdomovci většinou problémy nebyly, poslechli, avšak někdy s průpovídkami. Ví, že k cestě k letišti byly kóje (tzv. chlívky). Bezdomovci se z chlívku nevykazovali (*úřední záznam o podaném vysvětlení [REDACTED] [REDACTED] ze dne 14. 11. 2016 na č. l. 219 – 220*).
36. Strážník Městské policie Mladá Boleslav [REDACTED] [REDACTED], uvedl, že strážníkem městské policie je 9 let; většinou pracuje jako zástupce velitele směny. Také pomáhá doplňovat hlídky. Výjimečně doplňuje hlídky operační a pořádkové, což byly hlídky obžalovaných a dalších strážníků. Určitě nepřišel žádný přípis nebo pokyn, aby vůči bezdomovcům více zakročovali nebo je více v určitých místech (Kaufland a OC Bondy) kontrolovali. Pouze jim bylo uloženo, že zmíněná místa mají více kontrolovat. Neví o tom, že by bezdomovci měli být odváženi za město či biti strážníky. Neslyšel ani o tom, že by se v komunitě bezdomovců používaly nějaké přezdívky pro strážníky. Přezdívku Čuk a Gek a Ukrajinec nezná (*úřední záznam o podaném vysvětlení [REDACTED] [REDACTED] ze dne 21. 11. 2016 na č. l. 224 – 225*).
37. Strážník Městské policie Mladá Boleslav [REDACTED] [REDACTED] uvedl, že u městské policie pracuje od 1. 4. 2007. V období od roku 2013 do současnosti (do 21. 11. 2016) pracoval jako okrskář. V případě potřeby doplňoval i hlídku pořádkovou (stabilně obžalovaní) a hlídku operační ([REDACTED] a [REDACTED]). Pořádková hlídka byla utvořena zejména ke kontrole míst, která byla potřeba kontrolovat zvýšeně (Kaufland, OC Bondy apod.). Nikdy nebyl přítomen tomu, že by

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

strážníci vůči bezdomovcům používali násilí. Neví o tom, že by strážníci v komunitě bezdomovců měli mít nějaké přezdívky. Přezdívku Čuk a Gek a Ukrajinec nezná. Nemají žádný pokyn, ať už oficiální nebo neoficiální, jak postupovat vůči bezdomovcům (*úřední záznam o podaném vysvětlení* [redacted] ze dne 21. 11. 2016 na č. l. 226 – 227).

38. [redacted], ředitel Městské policie Mladá Boleslav, uvedl, že u městské policie pracuje 21 let (z toho 9 let jako ředitel). Jeho úkolem je stanovovat počet strážníků ve směně; směny si pak řídí velitel směny, který určuje dvojice. Směny se evidují na rozpisu, který se asi po roce skartuje. Po rozvodu obžalovaného [redacted] se strážníci [redacted] rozhodl, aby jmenovaní v jedné směně nesloužili. Nikdy nebyl ze strany Magistrátu města Mladá Boleslav úkolován, jakým způsobem mají řešit problematiku bezdomovců. Od podřízených vyžaduje, aby služba byla vykonávána standardním a zákonným způsobem. Ani zastupitelstvo města s městskou policií nechtělo řešit problematiku bezdomovectví. S prací obžalovaných (včetně bývalé ženy obžalovaného [redacted]) byl spokojený; nikdy jim nemusel nic vytýkat. Jsou to průměrně pracující strážníci, nadstandardních výkonů nedosahovali. Neví o tom, že mohla být pořizována fotodokumentace zákroků proti bezdomovcům. Ničeho neví ani o tom, že by se jeho podřízení měli dopouštět násilí proti bezdomovcům. Naopak jeho podřízení bezdomovcům dávali teplé oblečení a na Vánoce jídlo (*úřední záznam o podaném vysvětlení* [redacted] ze dne 20. 10. 2016 na č. l. 228 – 231).
39. Strážnice Městské policie Mladá Boleslav [redacted] k věci uvedla, že u městské policie pracuje od roku 2005. Pracuje jako pochůzkář, ale není přidělena do žádné dvojice. Sloužila i s oběma obžalovanými. Neví o tom, že by v roce 2013 měli obžalovaní odvést nějakého bezdomovce za Mladou Boleslav a tam ho zbít. U ničeho takového nebyla. V roce 2013 v jejich směně sloužily jenom 2 ženy, a to [redacted] a [redacted], která byla v té době na mateřské dovolené. I když s obžalovanými sloužila, tak o ničem protiprávním neví. Neví o tom, že by strážníci v komunitě bezdomovců měli mít nějaké přezdívky. Přezdívku Čuk a Gek nebo Ukrajinec nezná. Žádné neoficiální pokyny jak řešit bezdomovce nedostali, neexistoval ani nějaký manuál. V rámci výkonu služby se bezdomovci služebním vozidlem vozili, avšak pouze na záchytku. Vždy se takový převoz hlásil na operační. Přestupky se evidují do přidělených telefonů (*úřední záznam o podaném vysvětlení* [redacted] ze dne 14. 11. 2016 na č. l. 232 – 233).
40. Strážník Městské policie Mladá Boleslav [redacted] k věci dále uvedl, že u městské policie pracuje od roku 2009 jako pochůzkář na směně č. 3. V případě potřeby zastupoval i v hlídkách operačních a pořádkových; nejčastěji však v hlídce operační. Asi půl roku (ale nikoli v kuse) v hlídce pořádkové zastupoval obžalovaného [redacted], který měl zdravotní problémy se zády. V této době tedy sloužil s obžalovaným [redacted]. Nezažil však, že by obžalovaný [redacted] nezákonným způsobem proti někomu zakročil. Neví o tom, že by se bezdomovci vozili ve služebních autech nebo byli bití. On sám měl od Romů přezdívku „Pětikilo.“ Jiné přezdívky nezná. Přezdívky Čuk a Gek nebo Ukrajinec mu nic neříkají. Bezdomovce zná, problémy s nimi byly. Nejvíce problémů bylo s [redacted], [redacted] a [redacted]. Občas také s [redacted]. Neexistoval žádný pokyn, ať už oficiální nebo neoficiální, k jednání s bezdomovci (*úřední záznam o podaném vysvětlení* [redacted] ze dne 21. 11. 2016 na č. l. 310 – 311).
41. [redacted], strážnice Městské policie Mladá Boleslav a bývalá manželka obžalovaného [redacted], k věci sdělila, že u městské policie je zaměstnaná 15 let. V létě 2010 odešla na mateřskou dovolenou a do práce se vrátila 1. 11. 2014. Nikdy nebyla přítomna napadení bezdomovce strážníky (jejího bývalého manžela nevyjímaje). Ona sama rovněž nikoho nenapadla. Bezdomovce také nepřevážela služebním vozidlem, nebyl k tomu důvod. V době jejího těhotenství obžalovaný [redacted] požíval alkoholické nápoje, nejevil o ni zájem. Zájem

- nejevil ani o novorozenou dceru, se kterou se nestýká. Pod vlivem alkoholu byl agresivní (*úřední záznam o podaném vysvětlení* [redacted] [redacted] ze dne 20. 10. 2016 na č. l. 312 – 315).
42. K věci dále [redacted] [redacted], strážník Městské policie Mladá Boleslav, uvedl, že u městské policie pracuje od roku 2009 jako strážník na směně č. 3 s [redacted] [redacted]. Nejdříve sloužil ¾ roku s obžalovaným [redacted]. Žádné přezdívký strážníků nezná. Ale asi 1 měsíc před výslechem od jednoho bezdomovce slyšel přezdívký strážníků Čuk a Gek. Říkal jim, že mu zlomili ruku. Neví, komu tak měli říkat. Přezdívký Ukrajinec neslyšel. Věci řeší pouze zákonným způsobem. Bezdomovce řeší také v souladu se zákonem. Jsou postihováni většinou vykázáním nebo pokutou, a to kvůli pití alkoholu na zakázaných místech nebo krádežím. Jiné přestupky dokumentují fotograficky na přidělené telefony, pokud to stihnou. Neví o tom, že by obžalovaní nějak nestandardně řešili bezdomovce či někoho jiného. Na řadu jmen bezdomovců si svědek vzpomněl, kdy uvedl, že bezdomovce [redacted] a [redacted] řešili v posledním půlroce často (*úřední záznam o podaném vysvětlení* [redacted] [redacted] ze dne 14. 11. 2016 na č. l. 325 – 326).
43. Dále se souhlasem obou obžalovaných a státního zástupce byl v souladu s § 211 odst. 5 trestního řádu čten znalecký posudek znalce MUDr. Radovana Havla (znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství) ze dne 3. 1. 2019 (*na č. l. 781 – 804*), ze kterého vyplynulo, že dle pořízené fotodokumentace poškozeného [redacted] ze dne 11. 2. 2016 znalec zjistil na jeho těle oděrku kůže pravé čelní krajiny, podkožní krevní výron a otok měkkých tkání pravé očníce. Jedná se o minimálně ze soudně-lékařského hlediska verifikovatelný a objektivně hodnotitelný rozsah úrazových změn, protože jiné podklady (zejména lékařské zprávy) umožňující posoudit rozsah poranění (např. poranění hlubších struktur včetně oční koule, kostry očníce nebo poranění jiných částí těla nezachycených na fotografiích) absentovaly. Popsaná poranění vznikla tupým násilím, které přímo i tečně působilo proti krajině čela a pravé očníce minimálně jednou, a to malou až střední intenzitou. Předmětné zranění mohlo vzniknout kopem kolene. Pádem na obrubník však nikoli. Zranění vzniklo 1 nebo 2 dny před pořízením fotografií, tj. dne 9. 2. nebo 10. 2. 2016.
44. V řízení bylo provedeno i značné množství listinných důkazů. Předně s odkazem na Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. Tpjn 300/2019, soud provedl dokazování **protokolem o trestním oznámení ze dne 20. 5. 2016**. Takto bylo zjištěno, že poškozený [redacted] se dne 20. 5. 2016 v 1:50 hod. dostavil k policejnímu orgánu za účelem podání trestního oznámení týkajícího se vyhrožování a napadání jeho osoby strážníky Městské policie Mladá Boleslav. Samotné trestní oznámení poškozený [redacted] ale podal až dne 31. 5. 2016. Při jeho výslechu ho doprovázela důvěrnice [redacted] [redacted]. Poškozený policejnímu orgánu také sdělil, že ohledně totožné věci už jedno trestní oznámení podal, a to asi 2 měsíce před podáním nynějšího trestního oznámení. Tomu předcházelo utrpěné zranění oka. Avšak následující den toto trestní oznámení přišel stáhnout, resp. přišel změnit výpověď (příslušný spis policejního orgánu je veden pod sp. zn. KRPS-50413/PŘ-2016-010717). Současně při svém výslechu ze dne 31. 5. 2016 poškozený [redacted] předal policejnímu orgánu jednu fotografii, na které bylo 5 mužů. Muž stojící úplně napravo byl jím označen jako obžalovaný [redacted] (*protokol o trestním oznámení ze dne 20. 5. 2016, resp. 31. 5. 2016, na č. l. 1 – 4*). Dne 6. 6. 2016 pak poškozený [redacted] policistům ukázal místa (opuštěný statek v Pražské ulici, místa v Čejetičkách a Jemníkách a odbočka s polní cestou na obec Řepov před Jemníky), kde v minulosti mělo dojít k jeho napadení strážníky. [redacted] [redacted] [redacted] se tohoto úkonu jakožto důvěrnice poškozeného [redacted] zúčastnila (*úřední záznam policejního orgánu ze dne 6. 6. 2016 na č. l. 194 včetně fotodokumentace na č. l. 195 – 201*).
45. Ze spisu policejního orgánu vedeného pod sp. zn. KRPS-50413/PŘ-2016-010717 se pak podává, že poškozený [redacted] dne 11. 2. 2016 podal vysvětlení, které se týkalo napadání a bití jeho osoby strážníky městské policie, kdy v jeho souvislosti dne 10. 2. 2016 utrpěl zranění

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

oka. Současné byly pořízeny 3 fotografie, na kterých je patrný výrazný monokl pravého oka poškozeného. Dne 12. 2. 2016 poškozený podal policejnímu orgánu další vysvětlení, ve kterém předchozí informace o napadání a bití jeho osoby strážníky popřel s tím, že vše si vymyslel. Zranění oka pak vysvětlil pádem v podnapilém stavu. Věc poté už dále řešena nebyla (*spis policejního orgánu sp. zn. KRPS-50413/PŘ-2016-010717 na č. l. 452 – 464*).

46. **K přestupkovým jednáním poškozených** bylo zjištěno, že poškozený [REDAKCE] měl ke dni 17. 3. 2017 v evidenci přestupků 4 záznamy. Dne 27. 7. 2013 nechal volně v Mladé Boleslavi, ul. Havlíčkova, pobíhat psa; dne 18. 8. 2013 v Mladé Boleslavi, ul. U Stadionu, konzumoval na veřejnosti alkoholické nápoje a dne 2. 8. 2014 u Kauflandu v Mladé Boleslavi se po slovní rozepři vzájemně napadali s [REDAKCE] [REDAKCE], za což byl potrestán pokutou ve výši 500 Kč. Alkoholické nápoje na veřejnosti poškozený [REDAKCE] konzumoval dne 13. 9. 2014, a to ve vchodu do zmíněného Kauflandu. Za tento přestupek byl potrestán pokutou ve výši 500 Kč. Pokutou ve výši 1 000 Kč byl dále potrestán za krádež hrušek, které se dopustil opět ve stejném obchodě dne 21. 8. 2015 (*zpráva o pověsti ke poškozenému [REDAKCE] vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 17. 3. 2017 na č. l. 416 – 418*). K poškozenému [REDAKCE] bylo zjištěno, že v evidenci přestupků má 1 záznam spočívající v tom, že dne 15. 10. 2016 v Mladé Boleslavi na veřejných toaletách vzbudil veřejné pohoršení (*zpráva o pověsti ke poškozenému [REDAKCE] vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 17. 3. 2017 na č. l. 427 – 428*). Poškození [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] ke dni 17. 3. 2017 v evidenci přestupů žádný záznam neměli (*zpráva o pověsti ke poškozenému [REDAKCE] a [REDAKCE] vyhotovené Magistrátem města Mladá Boleslav dne 17. 3. 2017 na č. l. 429 – 430 a na č. l. 423 – 424*). V evidenci přestupků měl [REDAKCE] [REDAKCE] 5 záznamů. Dne 16. 5. 2012 řídil v Mladé Boleslavi motorové vozidlo a při silniční kontrole nepředložil řidičský průkaz, za což byl potrestán pokutou ve výši 500 Kč. Dále dne 16. 2. 2014 měl napadnout v Pražské ulici v Mladé Boleslavi [REDAKCE] [REDAKCE] a způsobit mu tak drobné zranění. Toto jednání však nebylo [REDAKCE] [REDAKCE] prokázáno a přestupkové řízení bylo zastaveno. Dne 26. 2. 2014 však byl potrestán pokutou ve výši 200 Kč za krádež vodky. Následně za krádež salámu v Penny Marketu v Mladé Boleslavi ze dne 1. 11. 2014 byl potrestán pokutou ve výši 500 Kč. Krádeže drogerie se dopustil i dne 23. 3. 2015 v prodejně DM drogerie v Mladé Boleslavi. Konečně byl potrestán i za konzumaci alkoholu na veřejnosti v Mladé Boleslavi dne 22. 7. 2015 pokutou ve výši 3 000 Kč (*zpráva o pověsti ke poškozenému [REDAKCE] vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 17. 3. 2017 na č. l. 431 – 433*).
47. **K přestupkovým jednáním dalších svědků** bylo zjištěno, že svědek [REDAKCE] [REDAKCE] měl ke dni 17. 3. 2017 v evidenci přestupků 1 záznam, a to za krádež litinového potrubí ze dne 7. 9. 2012 (*zpráva o pověsti ke [REDAKCE] [REDAKCE] vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 17. 3. 2017 na č. l. 419 – 420*). Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] ke dni 17. 3. 2017 měl v evidenci přestupků 2 záznamy. Dne 25. 9. 2016 pod vlivem alkoholu (0,60 ‰ – 0,69 ‰) jezdil v Mladé Boleslavi na kole a dne 21. 10. 2012 u autobusové zastávky v Mladé Boleslavi v přítomnosti [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] střílel z plynové pistole (*zpráva o pověsti ke [REDAKCE] [REDAKCE] vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 17. 3. 2017 na č. l. 421 – 422*). Svědkové [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] v evidenci přestupků žádný záznam neměli (*zpráva o pověsti ke [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] vyhotovené Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 17. 3. 2017 na č. l. 425 – 426 a na č. l. 434 – 435*). Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] měl ke dni 17. 3. 2017 v evidenci přestupků 2 záznamy. Dne 27. 11. 2011 v taxíku udeřil rukou do čelního skla, které prasklo, za což byl potrestán pokutou ve výši 500 Kč. A dne 20. 2. 2015 opakovaně močením znečistil chodbu domu v Mladé Boleslavi, ul. Václava Klementa 1222 (*zpráva o pověsti ke [REDAKCE] [REDAKCE] vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 17. 3. 2017 na č. l. 436 – 438*).
48. K poškozeným ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]) byl dále vyžádán přehled událostí o vzájemné interakci těchto poškozených s obžalovanými za období od 1. 6. 2013 do 20. 10. 2016. Takto bylo zjištěno, že poškozeného [REDAKCE] obžalovaní společně řešili zejména

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

- pro různá přestupková jednání, a to ve dnech: 11. 1. 2015 (přestupek vyřešen dohodou), 26. 3. 2015 (přestupek vyřešen dohodou), 29. 6. 2015 (přestupek vyřešen dohodou) a 18. 9. 2015 (přestupek vyřešen dohodou). Ve dnech 27. 7. 2013 (poškozený s přestupkem nesouhlasil), 4. 12. 2014 (přestupek vyřešen dohodou) a 18. 4. 2015 (přestupek vyřešen dohodou) pak byl poškozený [REDAKCE] řešen hlídkou složenou z obžalovaného [REDAKCE] a strážníka [REDAKCE], dne 18. 8. 2013 (předání poškozeného PČR) pak hlídkou ve složení obžalovaný [REDAKCE] a strážník [REDAKCE] a konečně dne 4. 8. 2014 (přestupek vyřešen dohodou) hlídkou ve složení obžalovaný [REDAKCE] a strážník [REDAKCE]. Poškozeného [REDAKCE] pak obžalování společně řešili ve dnech: 20. 1. 2015 (přestupek vyřešen dohodou), 4. 5. 2015 (přestupek vyřešen dohodou) a 15. 6. 2015 (přestupek vyřešen dohodou). Dne 16. 12. 2015 a 8. 1. 2016 byl poškozený [REDAKCE] řešen jen obžalovaným [REDAKCE] a dne 13. 6. 2015 (přestupek vyřešen dohodou) pak hlídkou ve složení obžalovaný [REDAKCE] a strážnice [REDAKCE]. Poškozený [REDAKCE] pak byl obžalovanými řešen ve dnech 30. 6. 2015 (přestupek vyřešen dohodou) a 11. 8. 2015 (přestupek vyřešen dohodou). Dne 4. 10. 2016 byl řešen jen obžalovaným [REDAKCE] a ve dnech 1. 2. 2016 a 11. 7. 2016 zase jen obžalovaným [REDAKCE]. Ve dnech 23. 3. 2014 (přestupek vyřešen dohodou) a 16. 4. 2014 (přestupek vyřešen dohodou) byl poškozený [REDAKCE] řešen hlídkou složenou z obžalovaného [REDAKCE] a strážníka [REDAKCE]. Poškozeného [REDAKCE] pak obžalování řešili ve dne 1. 3. 2015 (přestupek vyřešen blokovou pokutou) a 23. 6. 2015 (přestupek vyřešen dohodou). Dne 17. 8. 2016 byl poškozený [REDAKCE] řešen jen obžalovaným [REDAKCE] a dne 1. 5. 2014 (přestupek vyřešen dohodou) pak hlídkou ve složení obžalovaný [REDAKCE] a strážník [REDAKCE] (*přehledy řešených událostí poškozených [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] obžalovanými na č. l. 486 – 526*). Dne 29. 3. 2010 došlo také k dopravní kontrole poškozeného [REDAKCE] strážníky Městské policie Mladá Boleslav; součástí hlídky byl i obžalovaný [REDAKCE] (*úřední záznam Městské policie Mladá Boleslav ze dne 29. 3. 2016 na č. l. 1299*).
49. Spolek LUMA MB, z. s. poskytoval poškozeným ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]) a také svědku [REDAKCE] služby spočívající v konzultacích (např. poskytnutí informací o právech obětí trestných činů a možnostech řešení, zprostředkování kontaktu s Policií ČR či zprostředkování zastoupení poškozených Mgr. Markétou Pekařovou, advokátkou), v sepisu listin (sepis prohlášení obětí trestného činu) či v doprovodu k Policii ČR nebo k soudu. Poškozený [REDAKCE] počal konzultovat se jmenovaným spolkem dne 23. 5. 2016, kdy poměrně často s tímto spolkem byl v kontaktu, a to až do 12. 10. 2016. Poškozený [REDAKCE] navázal spolupráci dne 1. 11. 2017; poslední úkon (sepis prohlášení obětí) proběhl dne 15. 12. 2017. Poškozený [REDAKCE] s uvedeným spolkem vešel v jednání pouze jednou, a to dne 1. 11. 2017 (konzultace). Dne 9. 9. 2016 počal se spolkem LUMA MB, z. s. spolupracovat poškozený [REDAKCE], který byl s tímto spolkem v kontaktu do dne 14. 12. 2017 (sepis prohlášení obětí). Poškozený [REDAKCE] počal konzultovat se spolkem LUMA MB, z. s. dne 17. 10. 2016; spolupráci pak ukončil dne 18. 12. 2017 (sepis prohlášení obětí). Svědek [REDAKCE] využil služeb tohoto spolku pouze 2x, a to dne 19. 5. 2016 (konzultace) a dne 26. 7. 2016 (konzultace). Výtčet poskytnutých služeb však nemusí být kompletní, neboť spolek LUMA MB, z. s. své služby poskytuje i anonymně (*sdělení spolku LUMA MB, z. s. ze dne 14. 4. 2022 na č. l. 988 – 989*).
50. Ke zdravotnímu stavu poškozeného [REDAKCE] bylo zjištěno, že tento poškozený se dne 25. 4. 2015 v 23:30 hod. nacházel ve Vodkově ulici v Mladé Boleslavi v prostoru parkoviště, kde pod vlivem alkoholu si pádem způsobil krvácející poranění na hlavě (*oznámení z podezření ze spáchání přestupku ze dne 18. 12. 2016 na č. l. 1298*). Dne 26. 4. 2015 pak byl přivezen do nemocnice v Mladé Boleslavi, kde orientační dechovou zkouškou na přítomnost alkoholu bylo zjištěno 3,53 ‰ alkoholu. Objektivně u něj byla popsána otevřená rána ve vlasové části hlavy a zhmoždění hrudníku. Subjektivně si stěžoval na bolesti v oblasti žeber a ledvin. Traumatické změny nebyly u svědka po provedeném rentgenu popsány. Svědek byl následně odeslán na záchytnou stanici (*lékařská zpráva Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. ze dne 26. 4.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

2015 na č. l. 402). O cca 2 hodiny později byla u svědka diagnostikována zlomenina lebeční klenby a zhmoždění hrudníku (*lékařská zpráva Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. ze dne 26. 4. 2015 na č. l. 403*). Jeho hospitalizace v uvedené nemocnici trvala od 26. 4. do 5. 5. 2015, přičemž byly u něj zjištěny zejména následující diagnózy: rýha na hlavě v čelní části a zhmoždění mozku. Dále byla zmíněna zlomenina 10. žebra (*propouštěcí zpráva Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. na č. l. 405 – 408*). Kontrola byla naplánována na 12. 5. 2015, na kterou se poškozený nedostavil (*lékařská zpráva Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. ze dne 22. 7. 2015 na č. l. 404*).

51. O svědkyni [REDAKCE] bylo zjištěno, že se dne 1. 3. 2016 v brzkých ranních hodinách nacházela pod vlivem alkoholu v určité herně v Mladé Boleslavi. Přivolanými strážníky byla vyzvána, aby se chovala slušně, zaplatila útratu a místo opustila. Téhož dne v rovněž brzkých ranních hodinách se svědkyně nacházela v jiné herně, do které byli strážníci také přivoláni. Svědkyni vyzvali k prokázání totožnosti, což odmítla učinit. Neuposlechla ani výzvu, aby strážníky následovala ke zjištění totožnosti. Byly dále proti ní užity donucovací prostředky (hmaty a chvaty). Svědkyně kladla aktivní odpor, proto jí byla na ruce nasazena pouta (*vyjádření Městské policie Mladá Boleslav ke stížnosti na strážníky sl. č. 144, 36, 116 a 132 ze dne 1. 3. 2016 na č. l. 1297*). Svědkyně [REDAKCE] se dále dne 14. 4. 2018 ve 4:00 hod. dopustila 2 přestupků proti veřejnému pořádku, neboť v restauraci napadala [REDAKCE] a po příjezdu Policie ČR k jejich výzvě odmítla prokázat svou totožnost. Vůči policistům také byla vulgární. Při převozu služebním vozidlem na Obvodní oddělení Policie ČR toto vozidlo poplivala. Za tyto přestupky byla potrestána pokutou ve výši 3 000 Kč (*opis z evidence přestupků ze dne 7. 11. 2022 na č. l. 1234*). Svědkyně byla dále prověřována kvůli dalším přestupkovým jednáním (ze dnů 13. 5. 2014, 2. 12. 2017 a 25. 6. 2021), avšak v těchto případech došlo dílem k zastavení přestupkového řízení a dílem k odložení či ukončení věci (*zpráva o pověsti vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 9. 11. 2022 na č. l. 1246 – 1247*). Konkrétně jednání ze dne 13. 5. 2014 spočívalo ve stručnosti v tom, že svědkyně [REDAKCE] měla sdělit [REDAKCE], [REDAKCE], informace o svědkyni [REDAKCE] ([REDAKCE]), která v této instituci pracovala, o tom, že svědkyně [REDAKCE] byla řešena v trestním řízení vedeném pod sp. zn. 15 T 106/2002 a dále i to, že policie se zabývá podezřením ze spáchání trestného činu podvodu se škodou ve výši 200 000 Kč. Tyto informace měla řediteli [REDAKCE] sdělit za účelem poškození svědkyně [REDAKCE]. V tomto jednání byl spatřován přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku, avšak nakonec tato věc byla postoupena k projednání ve správním řízení Magistrátu města Mladá Boleslav (*usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 9. 2018, sp. zn. 10 To 404/2017, na č. l. 1259 – 1260*). Magistrát města Mladá Boleslav tuto věc odložil, neboť odpovědnost za přestupek zanikla (*zpráva o pověsti vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 9. 11. 2022 na č. l. 1246 – 1247*).
52. K osobě [REDAKCE] (svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] zmiňovaný [REDAKCE] či [REDAKCE] z Polska nebo zjevně svědkem [REDAKCE] označovaný jako [REDAKCE]) byly vyžádány lékařské zprávy. [REDAKCE] byl opakovaně v Oblastní nemocnici Mladá Boleslav hospitalizován ve dnech 28. 1. – 4. 2. 2014 a ve dnech 27. 10. – 5. 11. 2014 (na chirurgicko – traumatologickém oddělení do 28. 10. 2014 a poté na oddělení interním). Při první hospitalizaci byly u [REDAKCE] zejména zjištěny tyto diagnózy: jaterní cirhóza, zvětšená játra a slezina, ascites, lupénka a chronický zánět žlučníku. Následně při hospitalizaci ve dnech 27. – 5. 11. 2014 byly u něj zjištěny tyto diagnózy: krvácející jícnové varixy, cirhóza jater, zvýšená krvácivost a lupénka. Během těchto dvou hospitalizací nebylo objektivně na těle [REDAKCE] popsáno žádné zranění (např. podlitiny). Ani subjektivně nebylo z jeho strany udáváno, že by se mu přihodilo něco, co by na jeho těle zanechalo nějaké stopy (*propouštěcí zpráva ze dne 4. 2. 2014 na č. l. 79 – 80, překladová zpráva ze dne 28. 10. 2014 na č. l. 81 – 82 a propouštěcí zpráva ze dne 5. 11. 2014 na č. l. 77 – 78*). Dále byl [REDAKCE] v totožné nemocnici hospitalizován i ve dnech 20. – 23. 12. 2014 a 5. 1. 2015. Dne 20. 12.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

- 2014 při vyšetření subjektivně uvedl (mimo jiné), že před 4 dny spadl na schodech (dne 15. 12. 2014 byl umístěný na záchytné stanici). Objektivně na těle jmenovaného bylo popsáno několik starších hematomů. Stanovené diagnózy se nelišily od diagnóz dřívějších (*propouštěcí zpráva ze dne 23. 12. 2014 na č. l. 75 – 76*). Při poslední hospitalizaci ze dne 5. 1. 2015 bylo popsáno, že jmenovaný byl přijat ve stavu opilosti, během které upadl. Objektivně u něj byly nalezeny také starší hematomy. V 7:20 hod. téhož dne byla u [REDAKCE] [REDAKCE] konstatována smrt (*propouštěcí zpráva ze dne 26. 1. 2015 na č. l. 74*).
53. Za účelem zjištění podrobností o stavu bezdomovectví na území města Mladá Boleslav v letech 2015 – 2016 soud vyžádal zprávu **Bezpečnostní komise Rady města Mladá Boleslav**, přičemž takto bylo zjištěno, že tato komise se problematikou bezdomovectví v dotčeném období nezabývala. Tato problematika se spíše řešila v rámci stížností občanů na nejrůznější jevy (rušení nočního klidu, výtržnictví či znečišťování veřejného prostranství). Městská policie na to reagovala příslibem zintenzivnění hlídkové služby v konkrétních místech, čímž došlo k vytěsnění problémových osob z určitých míst. Tyto osoby se však přesunuly na místa jiná. Většina členů komise v průběhu let postupně pocítovala narůstající míru agresivity některých osob bez domova (*sdělení předsedy Bezpečnostní komise Rady města Mladá Boleslav ze dne 24. 10. 2022 na č. l. 1201*).
54. **Poškozený** [REDAKCE] prohlásil, že ze strachu před pronásledováním a útoky ze strany strážníků městské policie se musel odstěhovat z Mladé Boleslavi, kde má přátele a známé. V tomto místě je ale méně pracovních příležitostí oproti Mladé Boleslavi. Cítí se tak být vytržený ze známého prostředí. I přesto, že žije mimo Mladou Boleslav, má stále strach z obžalovaných, kteří si pro něj mohou přijet či někoho poslat za účelem jeho likvidace. Nenašel vnitřní klid, necítí se bezpečně a špatně spí. Bojí se jezdit i za sestrou žijící poblíž Mladé Boleslavi, protože by musel přestupovat na autobusovém nádraží právě v Mladé Boleslavi (mohl by tam potkat nějakého strážníka městské policie). Stále u něj přetrvává po fyzických útocích jeho problém s kolenem, což ho limituje při pracovní činnosti. Při útocích cítil ponížení, fyzicky i psychicky trpěl. Toto ponížení cítí dodnes. Nemohl sedět na lavičce jako ostatní lidé, neboť z místa byl strážníky vykazován. Neměl s nimi tak totožná práva. Šokem bylo pro něj i soudní jednání, kde potkal oba obžalované. Bylo to pro něj velice náročné a stresující. Veškeré popsané pocity se mu tak navrátily. Finanční zadostiučinění by mu pomohlo se s celou věcí vyrovnat, současně by mu pomohlo si zajistit bydlení a odbornou péči o zraněné koleno (*prohlášení oběti o dopadu trestného činu na její život ze dne 14. 12. 2017 na č. l. 618 – 619*).
55. **K oběma obžalovaným společně** bylo soudem zjištěno, že na podzim 2013 u Městské policie Mladá Boleslav pracovali ve stejných dnech v podstatě pravidelně; nejčastěji odsloužili 2 denní směny a poté 2 noční směny. Obžalovaný [REDAKCE] následně někdy po takových směnách odsloužil ještě přesčas. Na podzim 2015 oba obžalovaní také pracovali v podstatě pravidelně ve stejných dnech, a to stejným způsobem jako na podzim 2013. Na podzim 2015 však přesčasy začal sloužit i obžalovaný [REDAKCE]. Například ve dnech 11. – 15. 11. 2015 oba odpracovali 2 denní směny, 2 noční směny s tím, že následovala 1 další přesčasová směna. Ve dnech 9. – 10. 2. 2016 obžalovaní sloužili noční směny. Na jaře 2016 taktéž oba obžalovaní pracovali spolu, a to v podstatě stejným způsobem jako v dřívějších obdobích; od června 2016 však obžalovaný [REDAKCE] začíná být často nemocný, popř. v červenci 2016 má podstatnou část měsíce dovolenou (*CD s rozpisem služeb na č. l. 906*).
56. **Pouze k osobě obžalovaného** [REDAKCE] bylo zjištěno, že je strážníkem Městské policie Mladá Boleslav od 1. 11. 2005. Své úkoly plnil dobře a svědomitě. Zátěžové situace zvládal, dobře se v nich orientoval a rozhodoval. V případě potřeby plnil úkoly i nad rámec pracovních povinností. Dobrovolně absolvoval kurz odchytu toulavých a opuštěných zvířat. Sice mívával občas k vydaným nařízením připomínky, ale nakonec je splnil. Jeho přístup

ke kolegům byl odtažitější (*pracovní posudek ze dne 16. 12. 2016 na č. l. 410*). Aktuálně je zařazen na městský kamerový systém jako jeho operátor. Má značné zkušenosti práce strážníka z terénu, které předává dalším strážníkům. Je tichý a nekonfliktní. Úkoly plní ve vysoké kvalitě. V kolektivu je oblíben a pro své zkušenosti respektován (*pracovní posudek ze dne 12. 12. 2022 na č. l. 1292*). Obžalovaný dosud nebyl trestán (*opis z evidence rejstříku trestů ze dne 16. 11. 2022 na č. l. 1241*), nedopustil se ani žádného přestupkového jednání (*opis z evidence přestupků ze dne 16. 11. 2022 na č. l. 1244, zpráva o pověsti vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 12. 12. 2022 na č. l. 1288 a zpráva o pověsti vyhotovená Obecním úřadem [redacted] ze dne 12. 12. 2022 na č. l. 1283*).

57. **Obžalovaný [redacted]** je strážníkem Městské policie Mladá Boleslav od 1. 12. 2007. Ke dni 16. 12. 2016 byl hodnocen tak, že občas měl výkyvy v náladách, čímž působil na celou směnu. Vydané směrnice a nařízení komentoval a následně sledoval reakce ostatních. V případě potřeby plnil úkoly i nad rámec pracovních povinností. Dobrovolně absolvoval kurz odchytu toulavých a opuštěných zvířat. Do služby nastupoval včas, připraven a upraven. Upřednostňoval zadané úkoly před vlastní iniciativou (*pracovní posudek ze dne 16. 12. 2016 na č. l. 413*). Aktuálně je zařazen do oddělení vyřizování přestupků. Při vyřizování přestupků je jeho chování vysoce hodnoceno, oceňován je i jeho profesionální přístup. Je klidný, trpělivý s citem pro jednotlivé situace. Obžalovaný se podílí i na zaškolování nových strážníků. Je konečně hodnocen jako vynikající strážník (*pracovní posudek ze dne 12. 12. 2022 na č. l. 1292*). Obžalovaný dosud nebyl trestán (*opis z evidence rejstříku trestů ze dne 16. 11. 2022 na č. l. 1242*), aktuálně se nedopustil ani žádného přestupkového jednání (*opis z evidence přestupků ze dne 16. 11. 2022 na č. l. 1243 a zpráva o pověsti vyhotovená Městským úřadem Bělá pod Bezdězem ze dne 16. 11. 2022 na č. l. 1253 a zpráva o pověsti vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 12. 12. 2022 na č. l. 1290*). V minulosti však bylo řešeno v rámci přestupkového řízení jeho chování ze dne 13. 2. 2016, kdy měl na ul. Jana Palacha v Mladé Boleslavi na křižovatce s ul. Havlíčkova vystoupit ze svého vozidla a vyhrožovat [redacted] slovy: „Vylezu a rozkopu ti hlavu.“ S ohledem na to, že odpovědnost za přestupek zanikla dle § 66 odst. 3 písm. e) zákona č. 200/1990 Sb., pak byla tato věc odložena (*zpráva o pověsti vyhotovená Magistrátem města Mladá Boleslav ze dne 17. 3. 2017 na č. l. 414 – 415*).
58. Soud nevyhověl návrhu obhajoby na výslech svědkyně [redacted], nar. [redacted]. Takto však nebylo postupováno z důvodu, že by soud považoval její výslech za nepotřebný či nadbytečný, nýbrž proto, že uvedená svědkyně se stala pro soud nedosažitelná. Soud na tomto místě již nebude rekapitulovat snahu o vypátrání této svědkyně, která předcházela vyhlášení rozsudku zdejšího soudu ze dne 21. 12. 2022. Zdejší soud si byl vědom pokynu odvolacího soudu, a proto vyvinul další úsilí, aby svědkyni vypátral. Od 26. 5. 2023 tak byly činěny úkony směřující k jejímu vypátrání. K žádosti soudu (*na č. l. 1388*) bylo 30. 5. 2023 vyhlášeno 3 měsíční celostátní pátrání po její osobě; vedle toho byl pořízen i záznam v Schengenském informačním systému (*na č. l. 1393*). Svědkyně však tímto způsobem vypátrána nebyla (*na č. l. 1431*). Vedle toho zdejší soud vyzval Úřad práce ČR, Českou správu sociálního zabezpečení a Všeobecnou zdravotní pojišťovnu ČR ke sdělení, zda jmenovaná je s těmito institucemi v nějakém kontaktu (např. zda evidují její zaměstnání, vyplácení dávek nebo důchodů či proplácení čerpaných zdravotních služeb). Tímto způsobem bylo zjištěno, že dne 3. a 6. 2. 2023 svědkyně čerpala zdravotní služby v Oblastní nemocnici Mladá Boleslav, a.s., konkrétně na jejím chirurgickém oddělení. Dále dne 3. 2. 2023 čerpala zdravotní služby v neurologické ambulanci téže nemocnice. Ve dnech 3. a 4. 2. 2023 podstoupila vyšetření na počítačovém tomografu. Rentgen na chirurgickém oddělení Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. využila dne 31. 1. 2023. Svědkyně byla také přijata na urgentní příjem Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. dne 31. 1. a 19. 3. 2023. Záchraná zdravotnická služba Mnichovo Hradiště svědkyni převážela 3. 2. 2023 a Záchraná zdravotnická služba Mladé Boleslavi pak dne 26. 3. 2023, kdy zjevně v této souvislosti ve

dnech 26. – 27. 3. 2023 čerpala akutní péči v Psychiatrické nemocnici Kosmonosy (na č. l. 1395). Úřad práce ČR a ČSSZ o svědkyni žádné poznatky neměly (na č. l. 1397, 1399 a 1401 – 1402). Na základě zjištěných informací od VZP ČR se tak soud obrátil na jednotlivé zjištěné poskytovatele zdravotních služeb s dotazy majícími za cíl vypátrání aktuálního pobytu (či alespoň pohybu) svědkyně. Sociální pracovnice Psychiatrické nemocnice Kosmonosy [REDACTED] soudu sdělila, že na svědkyni si pamatuje. Šlo o bezdomovkyni, těžký sociální případ. V PN Kosmonosy uvedla, že žila naposledy v blíže neoznačeném skladu. Při propuštění jí sdělila, že se půjde podívat na nějaký podnájem do Stakor. Sociální pracovníci bylo také známo, že svědkyně má 2 děti, se kterými v kontaktu není. Do PN Kosmonosy byla přivezena sanitkou z ulice Jana Palacha 1132, Mladá Boleslav, kde podle jejího názoru pouze bloumala. Jediné místo, kam by měla svědkyně docházet pravidelně, by měla být kardiologická ambulance MUDr. Studničkové v Oblastní nemocnici Mladá Boleslav, a.s. (na č. l. 1412). Sdělením Oblastní nemocnice Mladá Boleslav, a.s. pak bylo zjištěno, že svědkyně jí uvedla jako svou přechodnou adresu [REDACTED] a současně na sebe uvedla telefonní kontakt (+ [REDACTED]). Vedle toho bylo ještě zjištěno, že svědkyni byl dne 3. 5. 2023 vystaven recept v interní ambulanci (na č. l. 1415). Nahlédnutím na webové stránky www.mapy.cz bylo poté zjištěno, že uváděná adresa pobytu neexistuje. Jmenovaná ulice však ano, kdy se jedná o lokalitu [REDACTED], kde již bylo po svědkyni pátráno. Uvedené telefonní číslo bylo opakovaně vytáčeno, avšak bez jakéhokoliv úspěchu o spojení. Zdravotní záchranná služba Středočeského kraje soudu sdělila, že dne 3. 2. 2023 bylo u svědkyně zasahováno, kdy k tomu došlo v Bakově nad Jizerou u prodejny Coop. Dne 26. 3. 2023 pak bylo zasahováno na adrese [REDACTED] (na č. l. 1418). V následujícím období už svědkyně zdravotní služby nečerpala (na č. l. 1429). Dále bylo zjištěno, že svědkyně se nedopustila žádného přestupku a ani není trestně stíhána. Telefonicky bylo prověřováno i středisko Naděje v Mladé Boleslavi, avšak takto bylo zjištěno, že svědkyně její evidenci neprochází (na č. l. 1413). Soud se opětovně obrátil i na Městskou policii v Bakově nad Jizerou s žádostí o zaslání jakýchkoliv informací o svědkyni, neboť dle jejích dřívějších informací tato svědkyně byla strážníkům této městské policie známa, protože se zdržovala v [REDACTED]. Sdělením ředitele této městské policie [REDACTED] bylo zjištěno, že tamní strážníci svědkyni již delší dobu neviděli. Ani dotazy na obyvatele [REDACTED] nebylo zjištěno o pohybu svědkyně ničeho (na č. l. 1432). Po provedení zde uvedených úkonů a takto zjištěných informací tak soud uzavřel, že svědkyně [REDACTED] je stále pro soud zjevně nedosažitelná. Daná skutečnost tak neumožnila svědkyni vyslechnout a tudíž návrh obhajoby na její výslech byl zamítnut.

59. Soud zamítl i další důkazní návrhy obhajoby. Předně obhajoba navrhovala, aby soud opatřil výsledky prověřování jiných skutků, které prošetřovala policie, a které se měly udát od podání trestního oznámení svědka [REDACTED] (20. 5. 2016) do zahájení trestního stíhání obžalovaných (20. 10. 2016), neboť dle názoru obhajoby jiná prověřovaná jednání obžalovaných či jiných strážníků městské policie Mladá Boleslav prokázána nebyla. K tomuto důkaznímu návrhu je nutno sdělit, že dle § 89 odst. 1 písm. a) a b) trestního řádu je nutno dokazovat zejména to, zda se skutek, ve kterém je spatřován trestný čin, stal a zda tento skutek spáchala obviněná osoba. Z uvedeného se tak jasně podává, že soud vedl dokazování ke skutkům, resp. ke skutku jedinému, který obžaloba obsahovala. Je proto potřeba v této souvislosti připomenout, že obžaloba se podává jen pro skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání (§ 160 odst. 1, 5 trestního řádu, § 176 odst. 2 trestního řádu), a soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu (§ 220 odst. 1 trestního řádu). Z uvedeného tak zřetelně plyne, že zabývat se jinými skutky, které (možná) byly prověřovány, by odporovalo této obžalovací zásadě. Soud proto tento důkazní návrh zamítl.
60. Dále bylo navrženo, aby soud provedl opakované dokazování listinami, které obsahují přehledy řešených událostí poškozených [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] obžalovanými

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

(na č. l. 486 – 526 a také na č. l. 1146 – 1472). Dokazování těmito listinami však již bylo v hlavním líčení konaném dne 21. 12. 2022 provedeno, proto tento duplicitní důkazní návrh soud zamítl.

61. Dokazování dle obhajoby také mělo být doplněno znaleckým posudkem znalce, který by se měl zabývat osobou poškozeného [REDAKCE]. Bylo poukazováno, že v období, kdy se měly z pohledu obhajoby skutky ve vztahu k tomuto poškozenému odehrát, tak tento svědek dle své výpovědi požíval značné množství alkoholických nápojů, což na jeho kognitivní schopnosti muselo mít vliv. Ani tomuto návrhu soud ale nevyhověl. Předně je třeba zdůraznit, že nebylo prokázáno, jaké množství alkoholických nápojů vypil poškozený [REDAKCE] do chvíle, kdy došlo k páchání předmětných skutků. Míra jeho ovlivnění alkoholem v konkrétním okamžiku nebyla zjištěna. Znalecké zkoumání by tak případně dávalo smysl jen tehdy, pokud by toto bylo postaveno najisto. Na druhou stranu však soud mohl svědka [REDAKCE] přímo pozorovat při jeho výpovědi u hlavního líčení, přičemž tato výpověď byla pro posouzení věrohodnosti svědka a pravdivosti jím vypovídaných skutečností zcela stěžejní. Soud se touto výpovědí podrobně zabírá níže. Na tomto místě tak lze konstatovat závěr, že soud o kognitivních schopnostech svědka ve vztahu k jednáním popsáním pod body 4) a 5) žádné významné pochybnosti neměl. Konečně je nutno zmínit i skutečnost, na kterou ostatně poukazovala také obhajoba, že tento důkazní prostředek již byl označen v rámci odvolání obžalovaného [REDAKCE] ze dne 2. 2. 2023 (na č. l. 1354) podanému proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 21. 12. 2022. Pakliže by odvolací soud měl za to, že tento důkazní návrh je důvodný, pak by nepochybně zdejšímu soudu uložil, aby tento znalecký posudek nechal příslušným znalcem vypracovat. Takový pokyn však zdejšímu soudu uložen nebyl.
62. Konečně obhajoba požadovala, aby soud zajistil výpis z evidence programu POLIXIS ohledně všech výjezdů strážníků městské policie k poškozenému [REDAKCE] za období roku 2015 – 2017 (nikoli pouze ohledně řešených přestupků). Po provedeném dokazování (zejména výpověďmi strážníků městské policie) bylo prokázáno, že strážníci evidovali do svého systému přestupky, převoz osoby služebním vozidlem za určitým účelem či užití donucovacích prostředků. Pakliže by tedy strážníci nějakým způsobem přišli do styku s určitou třetí osobou, pak nebyl důvod o takovém setkání pořizovat nějaký záznam, pokud by nedošlo k uvedeným skutečnostem. Navíc z příslušných svodek, kterými bylo provedeno dokazování, vyplynulo, že tyto svodky neobsahovaly jen přestupková jednání poškozených. V jednom případě totiž obsahovaly i údaj o tom, že strážníci převezli poškozeného [REDAKCE] na PČR. Z uvedeného vyplývá, že informace, které byly obsaženy v příslušných svodkách, byly informacemi kompletními, a to i ve vztahu k poškozenému [REDAKCE]. Dokazování těmito listinami, které obsahovaly přehledy řešených událostí k poškozenému [REDAKCE], přitom již provedeno bylo. Ostatně tyto důkazy byly obstarány k návrhu obžalovaného [REDAKCE], jak plyne z listiny ze dne 5. 10. 2017 na č. l. 1446. Je tak zřejmé, že navrhovaný důkaz by ničeho nového nepřinesl a proto byl pro nadbytečnost zamítnut. Pouze na okraj lze ale zmínit i další skutečnost, kterou zmínila svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. Tato svědkyně uvedla, že po 5 letech se záznamy, které strážníci vyhotovují, skartují. Požadované údaje, pakliže by vůbec existovaly, by tedy byly již s velkou mírou pravděpodobnosti zničeny.
63. Na základě provedeného dokazování je vina obžalovaného [REDAKCE] v případě jednání pod bodem 3) a obou obžalovaných v případě jednání pod body 4) – 7) jednoznačně prokázána. Oba obžalovaní se ke spáchání uvedených dílčích útoků nedoznali, ale naproti tomu jsou spolehlivě z jejich spáchání usvědčováni zejména dále uvedenými důkazy.
64. Obžalovaní svou obhajobu vystavěli především na tvrzení, že se ničeho protiprávního ve vztahu k poškozeným nedopustili. V této souvislosti proto tvrdili, že ani jediné jednání, ze kterého se skutek skládal, pro které byli postaveni před soud, se nestalo. Jak již bylo výše uvedeno, soud jejich vinu u jednání pod body 4) – 7) dovodil; u jednání pod bodem 3) pak

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

dovodil vinu pouze obžalovaného [REDAKCE]. Je zřejmé, že stěžejní pro tyto závěry byly svědecké výpovědi poškozených [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Na jedné straně tedy stojí verze jmenovaných svědků, kteří jednoznačně popsali vše, čeho se obžalovaní (zejména ve vztahu k nim) dopustili, a na straně druhé uvedená obhajoba obžalovaných zcela toto popírající. Soud však z dále uvedených důvodů po veškerém provedeném dokazování přisvědčil verzi poškozených, neboť jejich výpovědi vyhodnotil jako zakládající se na pravdě.

65. Obžalovaný [REDAKCE] je ze spáchání jednání uvedeného pod bodem 3) usvědčován zejména výpovědí poškozeného [REDAKCE]. Tento poškozený popsal okolnosti kontroly jeho osoby, ke které došlo před Kauflandem v Mladé Boleslavi na podzim roku 2015 ze strany obžalovaných. Obžalovaní poškozeného [REDAKCE] spolu s poškozeným [REDAKCE] z tohoto místa následně vykazali, přičemž v okamžiku, kdy oba již místo opouštěli, tak obžalovaný [REDAKCE] poškozeného nakopl do jeho pravého kolene. Soud k výpovědi poškozeného [REDAKCE] dodává, že na jejím základě upravil popis tohoto jednání oproti jeho popisu uvedenému v obžalobě. Vedle jeho výpovědi obžalovaného usvědčují i výsledky rekognice provedené dne 21. 10. 2016 s poškozeným [REDAKCE], dále i zprostředkované svědectví poškozeného [REDAKCE], kterému se poškozený [REDAKCE] svěřil, že mu obžalovaný šlápl na koleno.
66. Konkrétně v případě jednání pod bodem 3) se soud zabýval tím, zda (a případně z jakých důvodů) je možné přisvědčit verzi poškozeného [REDAKCE]. Soud nakonec poškozenému [REDAKCE] uvěřil, a to především z důvodu, že neshledal žádnou motivaci, pro kterou by nevypovídal pravdivě. Jednak by se totiž sám vystavil hrozbě trestního stíhání a jednak k podání nepravdivé výpovědi neměl žádné důvody. Svědek ani neakcentoval nějakou zášť vůči obžalovaným (či jiným strážníkům městské policie), kterou by k nim případně choval. Navíc soud je toho názoru, že pokud by poškozený měl v úmyslu obžalovaným škodit, pak nedává smysl, z jakého důvodu se omezil jen na předmětné jednání. Obžalované totiž mohl obvinít i z dalších nezákonných jednání, kterých byl svědkem (např. jím popisové přinejmenším nevybíravé chování strážníků na autobusovém nádraží). Poškozený však ničeho takového neučinil, což také svědčí pro objektivitu jeho výpovědi. Dokonce poškozený v této souvislosti naopak konstatoval, že vyjma zmíněného incidentu jiné kontroly jeho osoby obžalovanými, ke kterým dle záznamů nepochybně minimálně dne 30. 6. 2015 a dne 11. 8. 2015 došlo, proběhly bez problémů a bez incidentů. K samotné výpovědi je potřeba také uvést, že okolnosti a samotný průběh předmětné kontroly z podzimu 2015, ke které došlo před Kauflandem, popsal přesvědčivě, autenticky a s přihlédnutím k již velmi značnému časovému odstupu i přiměřeně podrobně. Poškozený navíc popřel, že by se v dané situaci nacházel pod vlivem alkoholu, přičemž o opaku nebylo zjištěno ničeho. Konečně nelze nezmínit, že oba obžalované ztotožnil, a to opakovaně, kdy jednak je označil při rekognici ze dne 21. 10. 2016 a jednak u hlavního líčení konaného dne 2. 6. 2022.
67. Obhajoba opakovaně sporovala zákonnost provedení této rekognice ze dne 21. 10. 2016. Je proto třeba opětovně uvést, že zákonnost této rekognice byla již dříve odvolacím soudem konstatována. K námitce, že poškozený [REDAKCE] měl před samotnou rekognicí k dispozici fotografie obžalovaných, čímž by došlo ke ztrátě důkazního významu této rekognice, je proto potřeba zopakovat následující. Poškozený [REDAKCE] vypověděl, že žádné fotografie strážníků mu ukázány nebyly. Žádné fotografie neobdržel ani od svědkyně [REDAKCE]. Svědek si pouze pamatoval na předmětnou rekognici, kde ztotožnil obžalované. K žádnému pochybení v tomto tedy zjištěno nebylo. Obhajoba však opětovně rekognici zpochybňovala i v tom, že obžalovaní byli ukázání svědkovi mezi blíže nespecifikovanými osobami a nikoli mezi dalšími strážníky Městské policie Mladá Boleslav. Podle obhajoby pokud měl poškozený označit strážníky, kteří se k němu chovali nezákonným způsobem, pak by mělo být logické, aby poškozený tyto strážníky ztotožňoval z jejich řad. Pokud se tak nestalo a obžalovaní jako jediní strážníci byli postaveni do řady s třetími osobami, pak se není čemu divit, pokud svědek

označil obžalované, když jiní strážníci tam nebyli. Požadavky obhajoby na provedení rekognice podle § 104b odst. 3 trestního řádu in natura však vysoce převyšují požadavky, které na tuto rekognici klade zákon. Poznávající osobě je třeba ukázat osobu, kterou má poznat, mezi nejméně 3 osobami, které se výrazně neodlišují. Ztotožňovaná osoba tak může být v rámci rekognice in natura primárně poznávána podle vzezření, tj. podle vnějších charakteristik poznávané osoby (postava, držení těla, obličeje, vlasy apod.). Ztotožňovaná osoba pak musí být ztotožňující osobě ukázána mezi nejméně třemi osobami, které se dle uvedených charakteristik výrazně neodlišují. Komentářová literatura jasně stanoví, že osoby, mezi něž je zařazena poznávaná osoba, se nesmí výrazně odlišovat zejména svým vzrůstem, obličejem a jeho úpravou (vousy, barva), vlasy (barvou, množstvím a délkou), oblečením apod. Pro rekognici in natura je tedy podstatné, aby se poznávané osoby od sebe vizuálně neodlišovaly. Požadavek, aby poznávané osoby měly totožné zaměstnání, zákon nestanoví. Je tudíž třeba konstatovat, že policejní orgán při realizaci předmětné rekognice postupoval dle § 104b odst. 3 trestního řádu. Opětovně vznášená námitka obhajoby je z těchto důvodů nedůvodná. Nad rámec soud pouze dodává, že pokud obhajoba měla za to, že rekognice probíhá nezákonným způsobem, pak jí nic nebránilo tuto skutečnost namítnout přímo při provádění tohoto procesního úkonu. Z příslušných protokolů se však podává, že přítomní obhájci ničeho nenamítali. Aktuálně vznesenou námitku lze také proto označit za ryze účelovou.

68. **Ze spáchání jednání pod body 4) a 5) obžalované usvědčují** především svědecké výpovědi poškozeného ■■■■, a to jak z přípravného řízení (ze dne 5. 5. 2017), tak z řízení před soudem (ze dne 4. 11. 2022). Poškozený se nejprve věnoval jednání uvedenému pod bodem 4). K obžalovaným uvedl, že v komunitě osob bez domova měli přezdívkou Čuk a Gek. K samotnému jednání uvedl, že dvěma strážníky městské policie byl odvezen z centrální části Mladé Boleslavi, kde pod vlivem alkoholu dělal na veřejném prostranství nepořádek, do její příměstské části. Po cestě měl obavy, protože nevěděl, co se s ním bude dít. Na místě mu v souvislosti s jeho nevhodným chováním ve městě bylo strážníky explicitně řečeno, že jeho pobyt v Mladé Boleslavi z důvodů problémů, které jsou s ním spojené, není žádoucí. Poté od jednoho ze strážníků dostal facku do levé části obličeje. K jednání popsanému pod bodem 5) poškozený vypověděl, že i v tomto případě byl strážníky městské policie odvezen od OC Olympia v Mladé Boleslavi, kde na zastávce autobusu požíval alkoholické nápoje, ke zkratce do obce Řepov nacházející se u úzké cesty vedoucí přes říčku Klenici. I v tomto případě měl obavy z toho, co se s ním stane. Na místě mu pak jeden ze strážníků zkroutil palec ruky, až ho to donutilo pokleknout na jedno koleno. Po zhlédnutí alba obsahujícího fotografie strážníků Městské policie Mladá Boleslav poškozený jednoznačně uvedl, že zmíněnou facku dostal od obžalovaného ■■■■. Stejně tak i obžalovaný ■■■■ mu zkroutil palec. V obou případech byl na místě přítomen s obžalovaným ■■■■ i obžalovaný ■■■■. I k poslední výpovědi poškozeného ■■■■ soud dodává, že na jejím základě zpřesnil popis obou předmětných jednání oproti jejich popisu uvedenému v obžalobě.
69. I v případě jednání uvedených pod body 4) – 5) se soud důkladně zabýval tím, zda je možné uvěřit výpovědím poškozeného ■■■■, které u hlavního líčení byly provedeny. Je pravdou, že na svědkovi byla od počátku vidět značná neochota, se kterou svědeckou výpověď u hlavního líčení činil. Nejednalo se přitom o okamžitý stav svědka, ale nepochybně neochota spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení byla trvalejšího rázu, protože i k soudu byl opakovaně neúspěšně předvoláván, kdy nakonec muselo dojít až k jeho předvedení. Svědek také opakovaně uváděl, že danou věc již řešit nechce a v podstatě litoval, že počínání obžalovaných, které navíc soustavně bagatelizoval, policejnímu orgánu nahlásil. Činil také vše pro to, aby soud mohl co nejdříve opustit. Z uvedeného postoje svědka tak bez větších pochybností pramení skutečnost, že poškozený k jednání pod bodem 5) nevypověděl u hlavního líčení spontánně zprvu ničeho. K důkazu proto musela být přečtena výpověď

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

dřívější, a to ze dne 5. 5. 2017. Poškozený po přečtení této výpovědi potvrdil její pravdivost a poté k ní doplnil další skutečnosti. U jednání popsaného pod bodem 4) svědek poměrně přesně vylíčil u hlavního líčení stěžejní okamžiky jednání obžalovaných, které se podstatnou měrou od dřívější výpovědi neodlišovaly. V místech, kde k tomuto odchýlení došlo, pak opět byla čtena výpověď dřívější. Poškozený na poukázané rozpory reagoval tak, že jsou způsobeny už značným časovým odstupem a s tím spojeným zapomínáním, což je zcela pochopitelné. Pokud jde o případnou motivaci ke lhaní nebo k potenciálnímu křivému obvinění obžalovaných, tak soud takovou motivaci u svědka neshledal. Uvedené pramení již z pouhého faktu, že poškozený jednání obžalovaných marginalizoval a opakovaně se vyjadřoval v tom smyslu, že si takové zacházení zasloužil z důvodu svého nevhodného chování, kterého se na místech veřejnosti přístupných pod vlivem alkoholu dopouštěl. Svědek také i k oběma jednáním vypovídal značně neochotně. Nelze hovořit ani o tom, že by svědek obecně vůči strážníkům (nebo přímo vůči obžalovaným) choval nepřátelství nebo nenávisť. Nic takového svědek nezmiňoval a ani to z jeho chování nebylo patrné. V případě, že by jeho motivací bylo obžalované nepravdivě očernit, pak soud nepochybuje o tom, že taková účelově nepravdivá výpověď by vypadala úplně jinak. Konečně je třeba poukázat na to, že obě užití výpovědi svědka byly činěny s poměrně značným časovým odstupem, tj. více než 5 let. I přesto je možné uvést, že po takto dlouhou dobu svědek líčil obě jednání poměrně totožně bez zásadních rozporů. Soud proto konstatuje, že poškozený již od přípravného řízení vypovídal konstantně, což podporuje přesvědčení soudu o tom, že svědkem líčené události se odehrály. Soud tak dospěl k závěru, že je možné z předmětných výpovědí svědka Šulce při svém rozhodování vycházet.

70. Ze spáchání jednání uvedeného pod bodem 6) obžalované opět usvědčují především bezprostřední svědecké výpovědi poškozeného [REDAKCE], a to jak z přípravného řízení (ze dne 8. 7. 2016 a ze dne 21. 10. 2016), tak z řízení před soudem (ze dne 9. 11. 2017). Poškozený [REDAKCE] tak uvedl, že po kontrole jeho osoby mu bylo obžalovanými přikázáno, aby je následoval do jejich služebního vozidla, které stálo opodál. Dále se poškozený věnoval tomu, co se dělo ve vozidle, a to ještě předtím, než se rozjelo. Tam mu bylo řečeno, že má jít dělat nepořádek na Slovensko, což bylo vzápětí doprovázeno jeho fyzickou inzultací ze strany obžalovaného [REDAKCE] sedícího vedle něj. Totožný obžalovaný mu pak přikázal, aby již byl zticha, a to pod pohrůžkou dalšího násilí. Poté už poškozený vypovídal o tom, jak se vůči němu chovali obžalovaní na blíže nespecifikovaném místě, kde rostl listnatý les. Na tomto místě byl jednak obžalovaným [REDAKCE] udeřen dlaní do obličeje, přičemž po této ráně upadl, a jednak poté na zemi byl už oběma obžalovanými kopán do těla. Obžalované však částečně usvědčují i výpověď poškozeného [REDAKCE], který uvedl, že mu bylo známo, že obžalovaní zmlátíli i poškozeného [REDAKCE]. I poškozený [REDAKCE] vypověděl, že se mu poškozený [REDAKCE] svěřil, že byl obžalovanými zkopán, což opět obžalované usvědčují. Konečně zraněného poškozeného [REDAKCE] přímo pozoroval i svědek [REDAKCE], kterému se poškozený svěřil, že byl „vyvezen“ a zbit strážníky městské policie Mladá Boleslav, které označoval přezdívkami „Ukrajinec“ či „Čuk a Gek.“ Z dalších důkazů je navíc nepochybné, že uvedené přezdívkou obžalovaným skutečně náležely. Těmito důkazy jsou především svědecké výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří tyto přezdívkou jednoznačně s obžalovanými spojovali.
71. I v případě tohoto jednání se soud zabýval tím, zda (a případně z jakých důvodů) je možné přisvědčit verzi poškozeného [REDAKCE]. Předně je třeba si uvědomit, že tento poškozený byl v řízení slyšen celkem třikrát. První výpověď byla realizována za podmínek stanovených v § 158a trestního řádu, přičemž z pohledu obsahového je nejpodrobnější. Následně byl poškozený vyslechnut bezprostředně před rekognicí a konečně také v rámci hlavního líčení konaného 9. 11. 2017. V případě tohoto poškozeného se tak nejedná o svědka, který nikdy nebyl vyslechnut kontradiktorně. K samotným výpovědím je potřeba uvést, že poškozený [REDAKCE] byl ve vypovídaných skutečnostech konzistentní a v podstatných bodech se od dříve

vypovězených údajů neodchyloval, a to za situace, kdy mezi jednotlivými výslechy uplynul více než 1 rok a 3 měsíce (a od spáchání předmětného jednání uplynuly cca 2 roky). Poškozený tak předmětné události mohl mít ještě v živé paměti. Řečené tak nasvědčuje tomu, že vypovídané události se staly. Stejně tak je nutno zdůraznit, že poškozený [REDAKCE] ztotožnil při rekognici konané dne 21. 10. 2016 oba obžalované. Obhajoba sice zákonnost této rekognice zpochybňovala, avšak její zákonnost byla odvolacím soudem již opakovaně konstatována. Ani v případě této rekognice (stejně jako v případě rekognice s poškozeným [REDAKCE]) nebylo zjištěno, že by poškozenému [REDAKCE] byla před samotnou rekognicí ukázána fotografie obžalovaných, čímž by došlo ke ztrátě důkazního významu této rekognice. V další argumentaci soud odkazuje na 67. odstavec odůvodnění, neboť tam uvedené platí obdobně i pro zde uvedenou rekognici. Nutno také podotknout, že poškozený [REDAKCE] se u hlavního líčení konaného dne 9. 11. 2017 setkal s obžalovanými, přičemž jím vypovězené skutečnosti vztáhl právě k nim.

72. Podstatné pro hodnocení výpovědi poškozeného [REDAKCE] je však i to, že jeho výpovědi, které usvědčují obžalované, nestojí ve světle provedených důkazů osamoceně. Jeho výpověď totiž podporuje i výpověď poškozeného [REDAKCE], které soud z výše uvedených důvodů uvěřil. Vedle jeho výpovědi je výpověď poškozeného [REDAKCE] podporována i výpovědí poškozeného [REDAKCE], který uvedl, že mu bylo známo, že tento poškozený byl obžalovanými zbit. Poškozený [REDAKCE] poškozenému [REDAKCE] také vyprávěl o tom, jak ho obžalovaní, které označoval přezdívkami „Čuk a Gek,“ zkopali. O zkopání své osoby opakovaně svědek [REDAKCE] vypovídal. Obhajoba se snažila znevěrohodnit poškozeného [REDAKCE] tím, že poškozený [REDAKCE] a svědek [REDAKCE] o něm řekli, že si rád vymýšlel. Těžko nyní posuzovat, zda skutečně si poškozený [REDAKCE] rád vymýšlel či nikoliv. A i kdyby bylo prokázáno, že skutečně si vymýšlel rád a případně často, tak podstatné by bylo jen a pouze to, zda o vypovídaných skutečnostech mluvil pravdu nebo nikoliv. K této problematice lze konstatovat, že rozhodně není podstatné, zda poškozenému [REDAKCE] věřili jeho tehdejší kamarádi. Relevantní je pouze to, zda jeho výpovědi uvěřil soud. Navíc svědek [REDAKCE] uvedl, že důvodem „pohádkaření“ poškozeného [REDAKCE] měla být jeho snaha o vzbuzení lítosti, a to za účelem získání alkoholu od ostatních apod. Z uvedeného plyne, že před orgány činnými v trestním řízení, před kterými poškozený v průběhu času vypovídal, neměl žádný důvod pravdu nevypovídat, protože vzbuzení lítosti u nich pro něj nemohlo mít tento bezprostřední profit. Navíc je třeba zdůraznit, že poškozený byl poučen o hrozbě trestního stíhání v případě, že nebude mluvit pravdu. Jak již bylo výše uvedeno, poškozený o předmětných událostech vypovídal 3x, přičemž tak činil konzistentně a v podstatné míře bezrozporně, přičemž soud mu uvěřil. Konečně soud neshledal ani žádnou motivaci, pro kterou by tento poškozený nevypovídal pravdivě, neboť k podání nepravdivé výpovědi neměl žádné důvody. Ani tento svědek nevyjadřoval vůči obžalovaným nějakou nenávisť. Je proto potřeba konstatovat, že poškozený [REDAKCE] i poškozenému [REDAKCE] řekl pravdu, když mu líčil, že byl obžalovanými zkopán. Pravdu tudíž řekl i svědku [REDAKCE], kterému se svěřil, že byl vyvezen obžalovanými za město a tam zmlácen.
73. **Ze spáchání jednání, které je popsáno pod bodem 7), obžalované usvědčuje (jediné) svědectví poškozeného [REDAKCE] z přípravného řízení.** Procesní použitelnost této výpovědi byla již postavena najisto, přičemž soud se především nyní zabýval tím, zde lze z této usvědčující výpovědi vycházet při rozhodování o vině obžalovaných. Je třeba zopakovat, že poškozený [REDAKCE] nebyl v řízení vyslechnut kontradiktorně, tj. obžalovaní se nemohli účastnit jeho výslechu (a nemohli mu tak klást otázky), přičemž uvedená práva jsou součástí práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 odst. 1, 3 písm. d) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Z judikatury však plyne, že výpověď svědka, která byla učiněna za podmínek uvedených v § 158a trestního řádu a následně u hlavního líčení přečtena podle § 211 odst. 2 písm. b) trestního řádu, lze při rozhodování o vině obviněného užít pouze v případě naplnění určitých předpokladů, které konstruoval Evropský soud pro lidská práva

(*ke tomu např. náleží Ústavního soudu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. IV. ÚS 2867/16*). Podle těchto kritérií je potřeba nejdříve, než soud použije jako důkaz proti obviněnému výpověď nepřítomného svědka, kterého obviněný nemohl vyslechnout, prověřit, zda je dán závažný důvod pro to, že obhajoba neměla možnost vyslechnout nebo nechat vyslechnout svědka obžaloby. Dále, pokud nedošlo k výslechu svědka kontradiktorním způsobem ze závažného důvodu, je třeba se zabývat vahou samotného důkazu, tj. zda šlo o jediný či rozhodující důkaz nebo o důkaz se značnou vahou, neboť v zásadě výpověď takového svědka nemůže být výlučným či rozhodujícím důkazem viny. Konečně je-li jako důkaz připuštěna výpověď svědka, kterého neměla obhajoba příležitost vyslechnout, a tato výpověď představuje výlučný nebo rozhodující důkaz viny, neznamená to bez dalšího porušení práva na spravedlivý proces. Řízení lze jako celek považovat za spravedlivé, jestliže byly dány skutečnosti dostatečným způsobem vyvažující nevýhody spojené s připuštěním takového důkazu a umožňující řádné a spravedlivé posouzení důvěryhodnosti takového důkazu (*ke tomu srov. náleží Ústavního soudu ze dne 9. 10. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/13*). Výše popsané tři kroky je obecně namíste provádět popořádku, tedy od prvního ke třetímu. Současně ovšem platí, že tyto kroky jsou navzájem provázány a dohromady slouží k posouzení toho, zda řízení jako celek lze považovat za spravedlivé. Soud se těmito kritérii zabýval. V prvním kroku uvedeného testu tak soud zkoumal, zda pro nepřítomnost svědka [REDAKCE] u soudu existoval dostatečný důvod. Zprvu výslechu svědka [REDAKCE] v řízení před soudem bránil jeho neznámý pobyt, po kterém bylo bezúspěšně pátráno. V rámci pátrání po něm pak bylo posléze zjištěno, že došlo k jeho úmrtí. Soud proto uzavřel, že zprvu nemožnosti výslechu svědka [REDAKCE] bránila jeho nedosažitelnost. Tento faktor přitom dostatečným způsobem ospravedlňoval nepřítomnost svědka [REDAKCE] u soudu. Následně pak došlo k úmrtí poškozeného [REDAKCE], čímž byla nemožnost provedení kontradiktorního výslechu vyřešena definitivně.

74. Ve druhém kroku se dosud zabýval tím, zda svědectví nepřítomného svědka bylo jediným či rozhodujícím důkazem pro odsouzení obžalovaných, popř. zda taková svědecká výpověď měla značnou váhu, a její připuštění tudíž mohlo znevýhodnit obhajobu. V tomto případě je potřeba připomenout, že poškozený [REDAKCE] vypovídal k jednáním pod body 1) – 2) a 7), přičemž situace z pohledu tohoto 2. kroku testu je u těchto jednání odlišná. Na tomto místě se však soud věnuje pouze jednání uvedenému pod bodem 7). K tomuto jednání nebyl opatřen jen jediný usvědčující důkaz, který by představovala výpověď svědka [REDAKCE]. O vině obžalovaných svědčí i řada jiných důkazů, a to důkazů jednak odvozených (zprostředkovaných), avšak stále přímých, a jednak také řada důkazů nepřímých. Jedná se především o 3 fotografie poškozeného [REDAKCE] pořízené dne 11. 2. 2016. Na těchto fotografiích je patrné viditelné poranění pravého oka, konkrétně jeho silný otok černo-fialové barvy. K možné příčině vzniku takového poranění se vyslovil znalec MUDr. Radovan Havel, který konstatoval, že takové zranění vzniklo působením tupého násilí malé až střední intenzity přímo proti krajině čela a pravé očníce, a to minimálně jednou. Znalec vyloučil, že takové zranění mohlo vzniknout prostým pádem poškozeného. Z hlediska viny obžalovaných je podstatné další zjištění téhož znalce, který se zabýval i stářím zranění zachyceného na fotografiích. Dle jeho zjištění toto zranění vzniklo dne 9. 2. nebo 10. 2. 2016. V této souvislosti podstatným důkazem je i rozpis služeb, ze kterého se podává, že oba uvedené dny obžalovaní byli ve službě (2 noční směny). Dále je potřeba zmínit i svědecké výpovědi, a to zejména svědka [REDAKCE] [REDAKCE], který poškozeného [REDAKCE] u Kauflandu v roce 2016 potkával. Když si na něm všiml výrazného monoklu, tak ho oslovil. Svědek [REDAKCE] sice uvedl, že k tomuto kontaktu došlo v létě 2016, avšak nepochybně se v tomto časovém určení mýlil, a to zřejmě s ohledem na již značný časový odstup od předmětných událostí. Je tomu tak proto, že po navázání kontaktu s poškozeným jeho s sebou přivedl do spolku LUMA MB, z. s., kde s ním až následně začala pracovat svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE]. Trestní oznámení poškozený Jánošík se svědkyní [REDAKCE] podal až po navázání této spolupráce, a to už na konci května 2016. Je tudíž logické, že kontakt svědka [REDAKCE] s poškozeným tomuto

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

oznámení musel předcházet. Současně není pochyb o tom, že zranění, které svědek na poškozeném pozoroval, bylo totéž zranění, které bylo zachyceno na fotografiích ze dne 11. 2. 2016. Svědek [REDAKCE] však vypověděl i to, že se mu poškozený svěřil s tím, že zranění oka mu bylo způsobeno strážníky městské policie. Po navázání spolupráce se svědkyní [REDAKCE] se pak s tímto svěřil i jí samotné, jak svědkyně [REDAKCE] potvrdila. Obdobně se poškozený [REDAKCE] svěřil i svědku [REDAKCE], který rovněž na jeho oku spatřil výrazný monokl. K osobě svědka [REDAKCE] je potřeba zmínit, že se jedná o svědka zcela objektivního, který na výsledku věci nemá žádný zájem a současně nemá žádný vztah k jiným osobám, které v této věci figurují. Tomuto svědkovi poškozený [REDAKCE] konkrétně sdělil, že strážníky byl odvezen za město, kde byl zbit. V důsledku bití pak u něj vzniklo svědkem pozorované poranění. Poškozeného [REDAKCE] takto zraněného neviděl pouze svědek [REDAKCE] či [REDAKCE], ale přímo ho spatřil i poškozený [REDAKCE], ke kterému se dostavil bez jedné boty. Svědku [REDAKCE] svůj stav vysvětlil tak, že byl přímo obžalovanými, které nazýval přezdívkami Čuk a Gek, vyvezen za město, kde byl jimi zmlácen, zbaven obuvi a v takovém stavu ponechán na místě. Jak již bylo výše uvedeno, zmíněná přezdívka náležela obžalovaným. Je tak vidno, že svědectví poškozeného [REDAKCE] rozhodně nebylo jediným důkazem, který by vedl k odsouzení obžalovaných. Nebylo však ani důkazem rozhodujícím. „Rozhodující (decisive, déterminant) důkaz znamená podle ESLP více než prokazující (probative, probante). Znamená to tedy více, než že bez takového důkazu by se snížila šance na odsouzení a zvýšila šance na osvobození obviněného, neboť to je možné říci prakticky o každém důkazu. Spojení rozhodující důkaz by mělo být podle ESLP chápáno úzce – označuje důkaz tak významný nebo důležitý, že jej lze považovat za pravděpodobně určující pro výsledek případu. Pokud je výpověď nepřítomného svědka podpořena dalšími důkazy, bude záviset na hodnocení těchto podpůrných důkazů, zda lze výpověď považovat za rozhodující důkaz. Čím silnější jsou tyto podpůrné důkazy, tím více klesá pravděpodobnost, že svědectví je rozhodujícím důkazem“ (Al-Khawaja a Tahery, § 131) [k tomu srov. náleží Ústavního soudu ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. I. ÚS 1860/16]. Lze poukázat na to, že soud dovodil vinu obžalovaných u jednání specifikovaného pod bodem 7) i v rozsudku ze dne 21. 12. 2022 i přesto, že důkaz výpovědi svědka [REDAKCE] nepřipustil, neboť dospěl k závěru, že výše uvedené (podpůrné) důkazy jsou pro jejich odsouzení dostatečně silné. V současné situaci, kdy výpověď svědka [REDAKCE] již připuštěna byla, pak není pochyb o tom, že tyto další důkazy byly tímto podpořeny. Nelze proto nevidět, že výpověď svědka [REDAKCE] nebyla v tomto případě rozhodujícím důkazem, což plyne ze závěru, že jiné podpůrné důkazy byly již natolik silné, aby byly určující pro výsledek případu [v případě jednání pod bodem 7) pro vyslovení viny obžalovaných]. Již po tomto 2. kroku testu tak mohlo být soudem konstatováno, že výpověď svědka [REDAKCE] mohla být užita jako důkaz proti obžalovaným.

75. Avšak i v případě, že by tato výpověď byla hodnocena jako rozhodující důkaz, čímž by pak bylo nutno provést i 3. krok testu, ve kterém by bylo zkoumáno, zda existovaly dostatečné vyvažující faktory, včetně silných procesních záruk, které kompenzovaly znevýhodnění obhajoby způsobené tím, že jako důkaz byla připuštěna výpověď nepřítomného svědka, tak i tímto 3. krokem testu by tato výpověď prošla. Za důležitou záruku je totiž považována skutečnost, že soud přistupoval k výpovědi nepřítomného svědka obezřetně. V tomto směru se proto zkoumá, zda si soud uvědomoval, že výpověď nepřítomného svědka má nižší váhu, a zda soud podrobně vyložil, proč považoval takové svědectví za spolehlivé, a to i se zřetelem k ostatním důkazům. Soud si nepochybně uvědomoval, že váha této výpovědi je nižší, avšak i tak ji považoval za spolehlivou, protože další významnou zárukou je totiž existence důkazů, které výpověď nepřítomného svědka podporují. Jak již bylo výše uvedeno, řada těchto podporujících důkazů v dané věci existovala (bezprostředně pořízené fotografie, znalecký posudek znalce MUDr. Havla, rozpis služeb obžalovaných, výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]). Navíc judikatura ESPL příkladmo stanovuje, o jaké podporující důkazy může jít. Jde tak například o výpovědi osob, kterým svědek události popsal

bezprostředně poté, co se odehrály, zejména pokud tyto osoby vypovídaly před soudem a obviněný je měl možnost sám vyslechnout (*Al-Khawaja a Tabery*, § 156; *Schatschaschwili*, § 128).

76. Po vyhodnocení výše uvedených důkazů k jednání uvedenému pod bodem 7), a to jednak samostatně a jednak v jejich vzájemných souvislostech, soud pak dospěl k jednoznačnému závěru, že toto jednání bylo obžalovanými spácháno.
77. V řízení však byly provedeny i další důkazy, ze kterých je možné v širším kontextu dovodit, že strážníci městské policie (či přímo obžalovaní) se k osobám bez domova chovali často nezákonným způsobem. Poškozený [REDAKCE] v této souvislosti vypověděl, že i on byl několikrát zbit strážníky městské policie. Rovněž na vlastní oči viděl, jak strážníci bijí poškozeného [REDAKCE]. Byl i svědkem toho, jak opakovaně strážníci přijeli do místa, kde spali (do tzv. chlívků v Pražské ulici), přičemž tam je zmlátili. Konečně věděl i o tom, že bezdomovci byli shazováni do řeky, přičemž s tím zcela koreluje výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE], který vypovídal o tom, že byl opakovaně odvážen z města k řece Jizeře, ve které se ve velmi podnapilém stavu k pokynu strážníků musel koupat. Je tedy zřejmé, že i poškozený [REDAKCE] měl negativní zkušenosti se strážníky Městské policie Mladá Boleslav (obdobně jako i poškození [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]). Je pravdou, že poškozený [REDAKCE] svědka [REDAKCE] označil za pohádkáře. Na toto označení pak obhajoba poukazovala ve snaze takto svědka [REDAKCE] znevěrohodnit. Soud však i přes tuto snahu poškozenému [REDAKCE] jím popisované zkušenosti se strážníky uvěřil. Jak už bylo výše uvedeno, výpovědi poškozeného [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] (a dále také [REDAKCE]) soud shledal jako pravdivé. Z jejich výpovědí také jasně vyplývá, že incidenty, které oni se strážníky zažili, nebyly jen ojedinělou záležitostí. Pokud tedy svědek [REDAKCE] vypověděl o svých zkušenostech s negativním chováním strážníků vůči jeho osobě, popř. k osobám jiným (např. k poškozenému [REDAKCE] a k dalším blíže neurčeným osobám bez domova), pak tato jeho výpověď do celkového kontextu výpovědí zmíněných poškozených bez dalšího zapadá. Neexistuje proto žádný důvod, proč by svědku [REDAKCE] nemělo být uvěřeno. I svědek [REDAKCE] se zmínil o tom, že obžalovaní se zachovali stejným způsobem, jakým se zachoval k němu, i k dalším lidem. Svědkyně [REDAKCE] také vypověděla, že poškozený [REDAKCE] se jí při poskytování služeb spolkem LUMA MB, z. s. svěřil, že strážníky je bit nejen on, ale i jiní bezdomovci. Vyjma bití zmiňoval i zastrašování a nucení k opuštění města. Poškozený [REDAKCE] jí pak popsal zbití jeho osoby, k čemuž mělo dojít na autobusovém nádraží v Mladé Boleslavi. Ostatně tento incident sám poškozený [REDAKCE] zmínil. Poškození se však nesvěřili pouze svědkyni [REDAKCE], ale i svědku [REDAKCE]. Tento svědek pak uvedl, že od poškozených ([REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]) věděl, že strážníci měli poškozené odvázet za město a tam bit. V kontextu výpovědi svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] je zřejmé, že se jednalo o obžalované. Poškozený [REDAKCE] a další blíže neustanovení bezdomovci se také svěřili svědkyni [REDAKCE] o tom, že byli strážníky napadáni. I svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že i jemu se bezdomovci svěřili o svých negativních zkušenostech se strážníky. Konečně svědci [REDAKCE] i [REDAKCE] svědku [REDAKCE] sdělili, že byli strážníky vyvezeni do neobydlených míst, kde byli zmláceni. Svědku [REDAKCE] (a i poškozenému [REDAKCE]) bylo známo i to, že [REDAKCE] [REDAKCE] byl odvážen k Jizeře, kde se musel koupat. I v případě svědka [REDAKCE] obhajoba zmiňovala, že sám tento svědek poškozenému [REDAKCE] nevěřil, protože o něm bylo známo, že si rád vymýšlel. I v tomto případě však soud dospěl k závěru, že poškozený [REDAKCE] se svědku [REDAKCE] svěřoval pravdivě. Přiměřeně lze na tomto místě odkázat na argumentaci uvedenou u poškozeného [REDAKCE], neboť tam řečené lze plně užít i na tomto místě. Do celkového kontextu pak zapadá i výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], kterému se bezdomovec [REDAKCE] [REDAKCE] svěřil, že byl zmlácen policisty, přičemž viditelná zranění současně tento bezdomovec na sobě měl (zhmožděná žebra a modřiny). Rozsáhlá poranění pak na něm pozorovala i svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE], které se [REDAKCE] zmínil o tom, že do něj bylo kopáno. [REDAKCE] [REDAKCE] již zemřel, přičemž z příslušných lékařských zpráv není nejmenších pochyb o tom, že příčinu

jeho úmrtí lze hledat v jeho způsobu života spojeného s alkoholem. Jeho úmrtí tak nelze dávat do souvislosti s bitím jeho osoby. Na druhou stranu z lékařských zpráv plyne, že na jeho těle byly popsány hematomy, což odpovídá tomu, co na něm viděli svědci [REDAKCE] a [REDAKCE]. [REDAKCE] sám hematomy lékařům vysvětloval pádem na schodech v opilosti. Nelze vyloučit, že skutečně nějaké zhmoždění tímto způsobem na jeho těle vzniklo. Oba zmínění svědci včetně lékařské zprávy ze dne 26. 1. 2015 (na č. l. 74) ale hovořili o několika hematomech různě umístěných po těle. Je tak jistě méně pravděpodobné, že by taková poranění různě rozmístěná na těle vznikla pouhým pádem na schodech. Přesvědčení soudu o tom, že částečně tato zranění byla zapříčiněna bitím jeho osoby strážníky, pak lze také opřít o výpověď poškozeného [REDAKCE], kterému se [REDAKCE] svěřil. Závěrem na tomto místě je tak třeba konstatovat, že výpovědi poškozených [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] (a dílem i poškozeného [REDAKCE]) v žádném případě nestojí osamocně. Naopak tyto výpovědi jsou potvrzovány či doplňovány dalšími výpověďmi svědků, přičemž jsou verifikovány i celkovým kontextem vztahů osob bez domova v Mladé Boleslavi se strážníky městské policie, jak byl zde uvedenými svědky popisován. Závěrem na tomto místě je potřeba doplnit, že samotní strážníci, kteří před soudem vypovídali, se jednoznačně shodli na tom, že proti osobám bez domova postupovali vždy zákonným způsobem bez excesů. To samé pak vyplynulo i z výpovědí strážníků, které byly v souladu s § 211 odst. 6 trestního řádu přečteny. Taková vyjádření však nelze vůbec přeceňovat. Těžko věřit tomu, že by tito strážníci vypověděli opak.

78. Obecně k námitkám obhajoby soud dále uvádí, že bylo bez pochyb prokázáno (zejména z výpovědí strážníků), že veškeré přestupky, ať už se řešily jakkoliv (včetně domluvy), se měly evidovat, kdy záznamy o nich podléhaly kontrole nadřízených. Po provedeném dokazování však bylo prokázáno, že obžalovaní všechny přestupky poškozených do evidence nezanašeli. Obžalovaní totiž tvrdili, že poškozené v souvislosti s jejich chováním na veřejnosti řešili velmi často. Obžalovaný [REDAKCE] dokonce tvrdil, že k poškozeným jezdili někdy i 2x až 3x denně. Obdobně vypovídali i další svědci z řad strážníků (např. [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE]). S tímto koreluje i výpovědi většiny poškozených, kteří potvrdili, že byli strážníky městské policie řešeni často, a to zejména při požívání alkoholu na zakázaných místech nebo v souvislosti s různými podobami nevhodného chování. Evidentně tak poškození byli v neustálém kontaktu se strážníky. S ohledem na tvrzení obhajoby by tak bylo možné očekávat, že v příslušných svodkách se tyto interakce objeví. Příslušnými svodkami bylo provedeno dokazování, přičemž tam evidované kontakty poškozených se strážníky obžalovanými tvrzené četnosti absolutně neodpovídají. Je tak naprosto zřejmé, že obžalovaní do oficiálních záznamů nezadávali všechny situace, v rámci kterých jednak došlo k interakci mezi nimi a poškozenými, ba dokonce neevidovali ani veškerá jejich přestupková jednání. Obdobný závěr pak plyne i z příslušných zpráv o pověstech vyhotovených k jednotlivým poškozeným. K tvrzením obžalovaných tak ostře kontrastuje fakt, že poškozený [REDAKCE] má v příslušné evidenci přestupků 5 záznamů, poškozený [REDAKCE] toliko 4 záznamy, poškozený [REDAKCE] jen 1 záznam a dokonce poškození [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou zcela bez záznamů. Obžalovaní se tak zjevně omezili toliko na „neformální“ vyřešení dané situace. Jak vyplynulo z výpovědí svědků (strážníků) [REDAKCE] či [REDAKCE], finanční sankce se příliš vůči osobám bez domova neuplatňovaly, protože byly zjevně nevymahatelné. Vykázání z místa zase nemělo požadovaný efekt, neboť dotčené osoby se na původní místo opět po nějaké (i krátké) době navrátily, jak opět sdělila svědkyně [REDAKCE]. Z uvedeného tak plyne, že formálním vyřešením přestupku by k nápravě závadného stavu stejně nedošlo, a to buď vůbec, popř. by k němu došlo jen na krátkou dobu. Formálním projednáním a zaevidováním přestupku by si obžalovaní pouze přidělali práci.

79. Obdobně obhajoba argumentovala i tím, že o užití donucovacích prostředků strážníky městské policie vůči jakékoliv osobě se standardně sepisoval záznam o jejich užití. Podle

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

obhajoby proto nemohla nastat situace, v rámci které by došlo k užití donucovacího prostředku, aniž by tuto skutečnost následně strážníci nenahlásili. Jak již bylo výše uvedeno, obžalovaní o všech jednáních s poškozenými rozhodně pokaždé nesepisovali požadované záznamy. Navíc pokud by obžalovaní užili donucovacího prostředku nezákonně, pak si skutečně lze těžko představit, že by o takovém užití donucovacího prostředku sepsali záznam, čímž by na sebe pouze upozornili. Domnívala-li se obhajoba, že pokud takové záznamy ve vztahu k poškozeným absentují, pak k užití síly obžalovanými vůči nim nemohlo dojít, pak takové přesvědčení obhajoby soud nesdílí. Totožný závěr pak musí platit i v případě převozů poškozených [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] bez zákonného důvodu služebním vozidlem. Poškozený [REDAKCE] byl odvezen do oblastí Jemníků, přičemž Jemníky jsou částí Mladé Boleslavi. Služební vozidla se tedy v této oblasti mohla pohybovat bez dalšího v rámci běžného výkonu služby. Pokud tedy pohyb vozidel městské policie byl sledován systémem GPS, tak pro operační středisko pohyb takového vozidla v těchto místech nebyl ničím podezřelý či jinak nápadný. Poškozený [REDAKCE] byl zase dne 9. 2. nebo 10. 2. 2016 obžalovanými odvezen do Čejetic, což je také příměstská část Mladé Boleslavi. S tím také koreluje výpověď svědkyně [REDAKCE], podle které se mělo jednat o Čejetice nebo Čejetičky, kam poškozeného [REDAKCE] jakožto jeho důvěrnice při prověrce na místě doprovázela. U poškozeného [REDAKCE] však nebylo zjištěno místo, kam byl obžalovanými odvezen, avšak ze zde uvedených důvodů je také pravděpodobné, že se jednalo o nějakou z příměstských částí Mladé Boleslavi.

80. Obhajoba také poukazovala na roli svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] v celé věci. Podle obhajoby měla tato svědkyně vůči Městské policii Mladá Boleslav chovat zášť kvůli negativním zkušenostem se strážníky a jejich chováním. Svědkyně se tak proto měla snažit získávat důkazy proti strážníkům, aby se jim pomstila, a za tímto účelem přemlouvala poškozené, aby svědčili proti obžalovaným. Objektivně bylo prokázáno, že svědkyně [REDAKCE] byla řešena strážníky Městské policie Mladá Boleslav dne 1. 3. 2016. Incident ze dne 14. 4. 2018 se pak netýkal strážníků, nýbrž byl spojený s Policií ČR. Jiné incidenty svědkyně se strážníky zjištěny nebyly. Bylo-li obhajobou dovozováno, že od svědkyně vzešel impulz k řešení této trestní věci, a to za účelem jakési pomsty Městské policii Mladá Boleslav nebo osobní likvidace přímo obžalovaných, pak k tomu je třeba uvést následující. Pokud by soud vyšel z toho, že svědkyně [REDAKCE] opravdu měla za cíl se Městské policii Mladá Boleslav pomstít, pak případnou touhu po pomstě mohla získat nejdříve až po 1. 3. 2016. Poškozený [REDAKCE] však policejnímu orgánu sdělil informace o chování obžalovaných k jeho osobě a k dalším osobám bez domova už dne 11. 2. 2016. Dále ze svědecké výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] vyplynulo, že tento svědek poškozeného až poté přivedl do spolku LUMA MB, z. s., kde se poprvé setkal se svědkyní [REDAKCE]. Z této časové posloupnosti tak plyne, že svědkyně [REDAKCE] nemohla být původcem celé věci a projednávané obvinění obžalovaných tak nemůže být jejím výmyslem určeným k jejich existenciální likvidaci. Navíc obhajobou zmiňovaná snaha svědkyně škodit strážníkům, k čemu měla využít dotčené osoby bez domova, zůstala pouze v rovině spekulace. Z žádného důkazu totiž nevyplývalo, že by svědkyně [REDAKCE] měla obvinění obžalovaných z nezákonného chování vůči osobám bez domova zosnovat a následně oslovit (a přemluvit) poškozené, aby v této souvislosti obvinili strážníky městské policie (potažmo přímo obžalované). Je pravda, že z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že [REDAKCE] [REDAKCE] se s bezdomovci scházet měla. Také je měla přemlouvat k podání svědecké výpovědi a mluvit s nimi o finanční kompenzaci. Předně si nelze nepovšimnout, že toto svědectví je pouze zprostředkované, protože svědkyně [REDAKCE] u těchto jednání přítomna nebyla. Tyto informace čerpala navíc od zcela neznámé osoby (jménem [REDAKCE]), o které nebyly v řízení i přes snahu soudu zjištěny žádné podrobnosti. Přesto se soud domnívá, že k uvedenému ději v nějaké formě došlo. Ze záznamů spolku LUMA MB, z. s. o poskytnutých službách plyne, že svědkyně [REDAKCE] se s poškozenými nepochybně stýkala. Současně jejich styky či kontakty potvrdil i poškozený [REDAKCE]. Ostatně svědkyně [REDAKCE] tuto činnost ani nijak nepopírala. Vedle toho i uváděla, že se účastnila několika procesních úkonů

jako důvěrnice poškozeného [REDACTED] (např. dne 31. 5. 2016 byla přítomna podání trestního oznámení). Není tak nereálné, že tato svědkyně dodávala poškozeným odvahu, aby svá svědectví orgánům činným v trestním řízení poskytli. Jak si soud sám ověřil, například poškozený [REDACTED] svým chováním jasně dával najevo, že se soudem hodlá kooperovat poměrně limitovaným způsobem. Konkrétně tak musel být k hlavnímu líčení předveden a při svém výslechu opakovaně vyjadřoval touhu místo co nejdříve opustit bez ohledu na to, že jeho výslech nebyl dokončen. Všichni poškození tak bezpochyby čerpali spolkem LUMA MB, z. s. poskytované služby, které jim měly pomoci se orientovat v trestním řízení. Jestli obhajoba spatřovala něco podivného v tom, že poškození měli dostat i informaci o možnosti připojení se k trestnímu řízení s nějakým nárokem ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu, pak soud takový postoj nesdílí. Z poskytnutých záznamů se podává, že poškození získávali jednak obecné informace o trestním řízení, ale čerpali i informace zcela konkrétní (např. možnost zastoupení zmocněncem, sepsí prohlášení oběti trestného činu podle § 43 odst. 4 trestního řádu apod.). Pokud se poškozeným dostalo komplexního poradenství v této oblasti, pak není ničeho podivného nebo neobvyklého na tom, že součástí těchto informací byla i informace o možnosti připojení se s určitým nárokem na náhradu škody či nemajetkové újmy k trestnímu řízení. Naopak by bylo velmi zvláštní, pokud by tato informace poškozeným poskytnuta nebyla. Bylo navíc zjištěno, že poškození dostali pouze obecnou informaci o této možnosti; o žádné konkrétní částce se svědkyní [REDACTED] nejednali, což vyplynulo z výpovědi poškozeného [REDACTED]. Na popsané činnosti svědkyně [REDACTED] soud z těchto důvodů neshledal ničeho závadného, co by mělo mít vliv na případnou věrohodnost poškozených či na pravdivost jejich výpovědí.

81. V řízení samozřejmě nešlo přehlédnout, že poškození (včetně některých svědků) byli minimálně v předmětné době osobami sociálně vyloučenými, u kterých bylo možné spatřovat výraznou sociální patologii a jevy s tímto spojené (např. alkoholismus, násilí či vandalismus apod.). Šlo také spíše o jednodušší osobnosti. Těžko si tak představit, že by takové osoby byly schopny se případně domluvit na účelovém a nepravdivém obvinění obžalovaných za údajná přitkoň, kterých se jim z jejich strany dostávalo (zejména časté vykazování z nejrůznějších míst a vylévání alkoholu). Samotná domluva by však nepostačovala. Bylo by také potřeba, aby poškození vlastní výpovědi sladili mezi sebou a následně i s výpověďmi dalších svědků tak, aby tyto výpovědi byly vzájemně doplňující či na sebe navazující. A navíc by bylo nutné, aby takový jednotný postoj klíčové osoby udržely po celou dobu trvání trestního řízení, která nyní činí více než 6 let. I z těchto důvodů je soud tohoto názoru, že se o žádný komplot poškozených a jejich okolí vykonstruovaný za účelem existenciální likvidace obžalovaných nejednalo, neboť poškození by něčeho takového nebyli schopni. Stejně tak z chování poškozených nevyplývala snaha se na obžalovaných co nejvíce obohatit. Je pravdou, že poškození uplatnili po obžalovaných vysoké nároky na náhradu nemajetkové újmy, nicméně dále se jejich příznání zásadně nedomáhali. Poškozený [REDACTED] nakonec i konstatoval, že o kompenzaci vůbec nestojí. Všichni poškození jsou, popř. alespoň v rozhodné době byli, bezdomovci, kteří trpěli finanční nouzí. V případě, že by obžalované křivě obviňovali, aby jim byly přiznány nároky na náhradu nemajetkové újmy, zřejmě by poškození popisované útoky a následky, které jim byly způsobeny, dostatečně zveličili. Avšak z výslechů poškozených [REDACTED] a [REDACTED] pramenil spíše naprostý opak. Proto soud u poškozených neshledal ani motivaci spočívající ve vidině zisku finančních prostředků.
82. Na tomto místě proto soud uzavírá, že z výše uvedených důvodů přisvědčil verzi poškozených, tudíž prezentovanou obhajobu obžalovaných odmítl, neboť ji považoval za spolehlivě vyvrácenou. Současně soud námitky obhajoby spolehlivě vypořádal.
83. V případě jednání uvedeného pod bodem 3) obžalovaný [REDACTED] jakožto strážník městské policie při výkonu zaměstnání bezdůvodně nakopl poškozeného [REDACTED] do kolena, přičemž tohoto jednání se dopustil v postavení úřední osoby [§ 127 odst. 1 písm. e) trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

zákoníku]. Výkon pravomocí strážníků obecní policie upravuje zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, který je pro strážníky při výkonu pravomocí závazný. Podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona o obecní policii patří mezi donucovací prostředky i kopy, přičemž tento donucovací prostředek je strážník oprávněn použít jen v zájmu ochrany bezpečnosti jiné osoby nebo své vlastní, majetku nebo k zabránění výtržnosti, rvačce nebo jinému jednání, jímž je vážně narušován veřejný pořádek (§ 18 odst. 2 zákona o obecní policii). Užití donucovacího prostředku má zpravidla předcházet výzva k dobrovolnému zanechání protiprávního jednání dotčenou osobou (§ 18 odst. 3 zákona o obecní policii). Obžalovaný [REDAKCE] však tento donucovací prostředek užil naprosto bezdůvodně, neboť služební zákrok (vykázání poškozených z místa) byl již ukončen a poškození místo bez problémů opouštěli. V tento okamžik však obžalovaný vůči poškozenému [REDAKCE] užil zmíněný donucovací prostředek. Není tak pochyb o tom, že obžalovaný tímto vykonal svou pravomoc způsobem, který odporoval jinému právnímu předpisu, a to konkrétně zmíněným ustanovením zákona o obecní policii. Dále obžalovaný takto jednal v úmyslu, aby poškozenému způsobil jinou závažnou újmu. Pojmu „jiná závažná újma“ je třeba rozumět tak, že se jedná o jakoukoliv újmu, která není pouze prostá a současně ještě nedosahuje intenzity některého z poruchových následků podle § 329 odst. 2 a 3 trestního zákoníku. Prostou újmu lze přitom považovat prakticky téměř cokoliv (např. jen krátkodobý subjektivní trochu nepříjemný pocit z jednání úřední osoby). Je tak zřejmé, že tento pojem je třeba vykládat v uvedených mantinelech. Obecně tedy platí, že jiná závažná újma nemůže mít jen zanedbatelný, pomíjivý dopad do sféry poškozeného, současně se ale nevyžaduje, aby pro něj představovala podstatný zásah do jeho zájmů. Jde tudíž o to, aby jiná závažná újma představovala relevantní negativní důsledek (odlišný od škody majetkové), který se projeví ve sféře poškozeného. Typicky se může jednat i o újmu na zdraví. Přitom ke způsobení jiné závažné újmy nemusí dojít, postačí, pokud k tomu jednání pachatele směřuje. V daném případě k žádné újmě na zdraví nedošlo, neboť poškozený se vyjádřil tak, že s žádnými zdravotními následky jednání obžalovaného [REDAKCE] spojeno nebylo. Soud ale i přesto dospěl k závěru, že poškozený [REDAKCE] přesně takovou jinou závažnou újmu (na zdraví) utrpět mohl, když by se jednak v rozhodované věci nejednalo o újmu pouze rychle pomíjivou a jednak současně nedosahující intenzity některého z poruchových následků uvedených v § 329 odst. 2 a 3 trestního zákoníku, popř. naplnění znaků skutkové podstaty jiného trestného činu (např. § 146 trestního zákoníku). Je obecně známo, že kop do oblastí nohy, resp. kolene, je spojen vždy s rizikem, že tento pro chůzi člověka důležitý kloub bude tímto zásahem minimálně pohmožděn. Pakliže k takovému zhmoždění dojde, pak uvedený stav s sebou může přinášet diskomfort právě v oblasti pohybu, pročez léčba kolenního kloubu také bývá časově náročná. Navíc o možnosti vzniku těchto následků svědčí i intenzita kopu, která nebyla zanedbatelná. Poškozený uvedl, že předmětné nakopnutí by u něj mělo za následek pád na zem, avšak k tomu nedošlo jen z důvodu, že ho poškozený [REDAKCE] zachytil. Soud tak nepochybuje o tom, že předmětný kop musel mít takovou intenzitu, aby v jeho důsledku dospělá osoba ztratila rovnováhu. Z uvedených důvodů proto plyne závěr, že obžalovaný minimálně musel vědět, že svým jednáním může způsobit újmu na zdraví poškozeného, přičemž s tímto následkem byl srozuměn; tzv. že obžalovaný přímo způsobit poškozenému újmu na zdraví nechtěl, ale současně byl ochoten podstoupit riziko, že k takovému následku může dojít. Je potřeba dodat, že dle současné rozhodovací praxe postačí ve vztahu ke způsobení jiné závažné újmy u pachatele alespoň úmysl nepřímý (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2017, sp. zn. 5 Tdo 939/2017). Soud je toho názoru, že minimálně o úmysl nepřímý se ve vztahu k „jiné závažné újmě“ v tomto případě jednalo. Obžalovaný [REDAKCE] tedy svým jednáním porušil zájem společnosti na řádném výkonu pravomocí úředních osob při plnění úkolů státu nebo společnosti neovlivněným snahou úředních osob protiprávně někomu výkonem svých pravomocí způsobit újmu. V případě jednání pod bodem 3) tak obžalovaný [REDAKCE] naplnil

všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

84. V případě jednání pod body 4) a 5) oba obžalovaní jakožto úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku (strážníci městské policie) při výkonu zaměstnání přikázali poškozenému ██████ v obou případech, aby si nastoupil do jejich služebního vozu. Následně ho odvezli za příměstskou část Mladé Boleslavi (Jemníky) nazvanou Boží Voda, resp. ke zkratce vedoucí do obce Řepov. Z příslušných ustanovení zákona o obecní policii plyne, že strážníci jsou oprávněni osobu, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku, nebo jeho pachatele, jakož i ke zjištění skutečného stavu věci, vyzvat a) k poskytnutí vysvětlení, b) k dostavení se na určené místo k podání vysvětlení či c) k předložení dokladů. Za tímto účelem mohou takovou osobu i předvést (§ 11 zákona o obecní policii). Dále strážníci mohou předvést na policii i takovou osobu, která nemůže nebo nechce prokázat svou totožnost, anebo jde o osobu hledanou či pohřešovanou. Popřípadě oprávnění předvést určitou osobu k orgánu veřejné moci může založit i zvláštní předpis (např. správní řád). Konečně strážníci jsou oprávněni předvést i osobu, která pokračuje i přes jejich výzvu v protiprávním jednání (§ 13 zákona o obecní policii). Dle § 17b zákona o obecní policii strážníci mohou zabezpečovat i dopravu osob do zdravotnického zařízení nebo do protialkoholní a protitoxikomanické záchytné stanice. Z uvedeného výčtu se tak podává, že převozy poškozeného ██████ lze stěží pod nějaký zde citovaný případ podřadit. K převozům poškozeného ██████ na okraj Mladé Boleslavi tak obžalovaní neměli žádné zákonné důvody. Je tak zřejmé, že již těmito převozy vykonávali svou pravomoc způsobem, který odporoval zákonu o obecní policii. Jednání obžalovaných však na místě pokračovalo tím, že obžalovaný ██████ poškozeného v jednom případě udeřil dlaní do tváře a v případě druhém mu bolestivě zkroutil palec ruky, čímž ho přinutil pokleknout. I na tomto místě platí, že donucovací prostředky lze užít pouze v souladu se zákonem, protože úder vedený horní končetinou a bolestivé působení na místa lidského těla (hmat) mezi donucovací prostředky patří [§ 18 odst. 1 písm. a) zákona o obecní policii]. Oba donucovací prostředky (úder do tváře poškozeného a zkroutení jeho palce) však byly užity zcela protiprávně, neboť situace na místě vůbec nevyžadovala, aby k nějakým takovým prostředkům bylo přikročeno. Bez pochyb i tímto byla vykonána jejich pravomoc způsobem, který odporoval § 18 zákona o obecní policii. Úmysl obžalovaných způsobit poškozenému jinou závažnou újmu lze spatřovat už v samotných převozech poškozeného. Totožný úmysl je pak dán i v případě popsaného úderu a hmatu, kde došlo k zásahu do tělesné integrity poškozeného, a to rovněž nikoli jen měrou nepodstatnou či pomíjivou. Je tomu tak proto, že už při převozu se poškozený o sebe obával, neboť důvod převozu mu sdělen nebyl. Dovtípl se však, že se tak děje proto, aby mu obžalovaní případně ztížili návrat do města, kde dělal nepořádek. V širším kontextu mu bylo zřejmé, že obžalovaní tímto chtěli docílit jeho trvalého odchodu z Mladé Boleslavi. Ostatně po příjezdu na místo mu jeho domněnky potvrdili [u jednání pod bodem 4)], když mu explicitně sdělili, že v Mladé Boleslavi ho už vidět nechtějí, což bylo doprovázeno i zmíněným tělesným násilím. A v konečném důsledku ho v obou případech na těchto odlehlých místech ponechali, aby mu tak zkomplikovali návrat. Poškozený se tak musel zpět do města navrátit pěšky. Následek, který chtěli obžalovaní poškozenému tímto činem způsobit, nepochybně dosahuje charakteru a intenzity jiné závažné újmy. Jiná závažná újma totiž může spočívat i v imateriální újmě ve smyslu soukromoprávních předpisů. Podle § 81 odst. 1 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Zvláštní ochrany pak požívá mimo jiné i důstojnost člověka (§ 81 odst. 2 občanského zákoníku). Důstojnost člověka pak lze chápat jako jednu ze základních přirozených hodnot lidské osobnosti vyjadřující nezbytnost zachovávání elementární úcty k člověku jako rozumem a citem nadané živé bytosti a k jeho jedinečné lidské osobnosti, a to bez ohledu na pohlaví, rasu, barvu pleti, jazyk, víru a náboženství, politické či jiné smýšlení, národní nebo sociální původ, příslušnost k

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

národnostní nebo etnické menšině, majetek, rod nebo jiné postavení. Důstojnost tak přísluší všem lidem bez ohledu na jiné rozdíly mezi nimi. Podle přesvědčení soudu obžalovaní s poškozeným jednali v obou případech způsobem, který lze bezpochyby označit za šikanózní, ponižující a v konečném důsledku i nedůstojný člověku, čímž zasáhli do jeho přirozeného práva. Z uvedených důvodů se tak podává, že obžalovaní jednali ve vztahu ke způsobení jiné závažné újmy zcela úmyslně. Není pochyb o tom, tento specifický úmysl vztahující se k jiné závažné újmě měl podobu úmyslu přímého.

85. Současně obžalovaní při těchto svých jednání zneužili bezbrannost poškozeného [REDAKCE]. Bezbranností je přítom stav, ve kterém se nachází dotčená osoba, jenž způsobuje nemožnost účinné obrany proti jednání pachatele. Typicky se může jednat o stav vyvolaný opilostí či intoxikací jinou látkou než alkoholem. Soud nepochybuje o tom, že právě v tomto stavu se poškozený nacházel, přičemž obžalovaným to muselo být zřejmé. Poškozený v obou případech pod vlivem alkoholu byl, neboť samotnému jeho převozu z města Mladá Boleslav na její okraj vždy předcházelo popíjení alkoholu na místě, kde to bylo zakázáno. Ostatně tímto obžalované na sebe také upozornil. Již tak alkoholem ovlivněného poškozeného obžalovaní svým dalším jednáním uvrhli do situace, ve které se jim mohl bránit skutečně stěží. Byl sám, na opuštěném místě, přičemž proti němu stáli obžalovaní v pozici strážníků s příslušným vybavením. Vlivem těchto okolností a opilosti poškozeného pak jeho možnosti obrany byly téměř vyloučeny, tudíž v případě poškozeného [REDAKCE] lze hovořit o jeho bezbrannosti.
86. Obžalovaní tedy svým společným jednáním v případě jednání pod body 4) a 5) porušili zájem společnosti na řádném výkonu pravomocí úředních osob při plnění úkolů státu nebo společnosti neovlivněným snahou úředních osob protiprávně někomu výkonem svých pravomocí působit újmu, čímž naplnili všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku.
87. V jednočinném souběhu obžalovaní v případě jednání popsanému pod bodem 4) naplnili i znaky objektivní stránky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Je tomu tak proto, že užili násilí jakožto formu nátlaku na poškozeného Šulce s cílem ho přinutit ke konání (k opuštění města Mladé Boleslavi). Je potřeba doplnit, že k dokonání tohoto trestného činu se nevyžaduje, aby pachatelem zamýšleného cíle bylo také dosaženo (jde o předčasně dokonáný trestný čin). Tento trestný čin je proto dokonán již samotným užitím násilí s úmyslem donutit jiného, aby něco konal (jako je to tomu v tomto případě). Násilí současně může být i velmi malé intenzity, se kterým není spojeno reálné nebezpečí vzniku újmy na zdraví (typicky uštknutí políčku). Obžalovaní tedy svým společným jednáním porušili zájem společnosti na ochraně svobody člověka ve smyslu svobody v jeho rozhodování. Souběh trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku a trestného činu vydírání podle § 175 trestního zákoníku je možný (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2018, sp. zn. 4 Tdo 1477/2017).
88. V případě jednání pod bodem 6) oba obžalovaní jakožto úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku (strážníci městské policie) při výkonu zaměstnání přikázali poškozenému [REDAKCE], aby si nastoupil do jejich služebního vozu, pomocí kterého jej odvezli do blíže nespecifikované nezastavěné oblasti (do listnatého lesa). V 84. odstavci odůvodnění jsou popsána příslušná ustanovení zákona o obecní policii, která strážníkům zakládají tam popsána oprávnění. V tomto případě prvotně požadovali po poškozeném [REDAKCE], aby předložil doklady, což nepochybně učinit mohli. Ten však doklady ukázat nemohl, protože žádné neměl, tudíž tímto vzniklo oprávnění strážníků poškozeného předvést na policii za účelem zjištění totožnosti. Obžalovaní tedy nepochybně, pokud poškozeného vyzvali k prokázání totožnosti. Nepochybně ani v tom, když ho vyzvali, aby je následoval ke

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

služebnímu automobilu. Poškozeného však měli odvést na policii, přičemž takto nepostupovali. Místo toho jej odvezli mimo město, čemuž jim nesvědčil žádný zákonný důvod. Je tak zřejmé, že i tímto převozem tak vykonali svou pravomoc způsobem, který odporoval zákonu o obecní policii. Ještě předtím, než na toto blíže neztotožněné místo vyrazili, tak jednání obžalovaných pokračovalo tím, že obžalovaný [REDAKCE] poškozeného v autě udeřil dlaní do obličeje. I na tomto místě platí, že donucovací prostředky lze užít pouze v souladu se zákonem, pročež i úder vedený horní končetinou mezi donucovací prostředky patří (§ 18 odst. 1 písm. a) zákona o obecní policii], přičemž opět lze zaujmout závěr, že tento donucovací prostředek (úder do tváře poškozeného) byl užit zcela protiprávně, neboť situace jeho užití vůbec nevyžadovala. Bez pochyb i tímto byla vykonána pravomoc způsobem, který odporoval § 18 zákona o obecní policii. Úmysl obžalovaných způsobit poškozenému jinou závažnou újmu lze také (obdobně jako u poškozeného [REDAKCE]) spatřovat už v samotném převozu poškozeného. Totožný úmysl je pak dán i v případě popsání úderu a následnému zkopání jeho osoby, čímž došlo k zásahu do tělesné integrity poškozeného, a to rovněž nikoli jen měrou nepodstatnou či pomíjivou. Poškozený byl ihned na počátku vyzván, aby opustil Mladou Boleslav s tím, aby šel dělat „bordel na Slovensko.“ To, že toto bylo cílem veškerého konání obžalovaných, pak plyne i z toho, že po příjezdu do lesa musel na jejich příkaz zahodit do lesa jednu botu s tím, že botu druhou mu tam zahodil sám obžalovaný [REDAKCE]. A v konečném důsledku ho na tomto odlehlém místě (po jeho zbití) ponechali, aby mu tak zkomplikovali návrat. Poškozený se tak musel zpět do města navrátit pěšky a bez bot. Z jednání obžalovaných tak je zřejmé, že tímto chováním jednoznačně chtěli docílit odchodu poškozeného [REDAKCE] z Mladé Boleslavi. Následek, který chtěli obžalovaní poškozenému tímto činem způsobit, nepochybně dosahuje charakteru a intenzity jiné závažné újmy. Jak již bylo uvedeno v případě poškozeného [REDAKCE], jiná závažná újma může spočívat i v imateriální újmě ve smyslu soukromoprávních předpisů. Podle § 81 odst. 1 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv; zvláštní ochrany pak požívá mimo jiné i důstojnost člověka (§ 81 odst. 2 občanského zákoníku), která náleží všem lidem bez rozdílu. Podle přesvědčení soudu obžalovaní s poškozeným [REDAKCE] také jednali způsobem, který lze bezpochyby označit za šikanózní, ponižující a v konečném důsledku i nedůstojný člověku, čímž zasáhli do jeho přirozeného práva. Z uvedených důvodů se tak podává, že obžalovaní jednali ve vztahu ke způsobení jiné závažné újmy zcela úmyslně. Není pochyb o tom, tento specifický úmysl vztahující se k jiné závažné újmě měl podobu úmyslu přímého. Obžalovaní tedy svým společným jednáním v případě tohoto jednání také porušili zájem společnosti na řádném výkonu pravomocí úředních osob při plnění úkolů státu nebo společnosti neovlivněným snahou úředních osob protiprávně někomu výkonem svých pravomocí působit újmu, čímž naplnili všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

89. V jednočinném souběhu obžalovaní i v případě jednání popsání pod bodem 6) naplnili i znaky objektivní stránky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Je tomu tak proto, že jednak užili násilí jakožto formu nátlaku na poškozeného [REDAKCE] s cílem ho přinutit ke konání (k opuštění města Mladé Boleslavi) a jednak mu bylo v autě také pod pohrůzkou dalšího násilí přikázáno, aby mlčel, jinak že dostane další políček. Ve zbytku soud odkazuje na 87. odstavec odůvodnění, když tam uvedené závěry obdobně platí i v tomto případě. Obžalovaní tedy svým společným jednáním porušili zájem společnosti na ochraně svobody člověka ve smyslu svobody v jeho rozhodování.
90. V případě jednání pod bodem 7) oba obžalovaní jakožto úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku (strážníci městské policie) při výkonu zaměstnání poškozeného [REDAKCE] služebním vozem odvezli do okrajové zalesněné části Mladé Boleslavi. Shodně jako v případě jednání pod body 4) – 6) je nepochybné, že k převozu poškozeného [REDAKCE] absentoval jakýkoliv zákonný důvod (k těmto důvodům viz 84. odstavec odůvodnění), tudíž

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

již tímto opět obžalovaní vykonali svou pravomoc způsobem, který odporoval zákonu o obecní policii. Kromě samotného převozu však obžalovaní poškozeného [REDAKCE] i fyzicky napadli, přičemž mu způsobili oděrku kůže pravé čelní krajiny, podkožní krevní výron a otok měkkých tkání pravé očníce. Tato zranění musela být dle znalce způsobena minimálně jedním úderem, přičemž poškozený [REDAKCE] uvedl, že k tomu došlo kopem kolenem do jeho oka. Jak již bylo uvedeno, kopy mezi donucovací prostředky patří [§ 18 odst. 1 písm. a) zákona o obecní policii]. Vedle toho byl poškozený kopán po těle a byla mu uštědřena rána tzv. na solar. Opět i v tomto případě donucovací prostředky byly užity zcela protiprávně, čímž i tímto byla vykonána pravomoc způsobem, který odporoval § 18 zákona o obecní policii. Je třeba opět zopakovat, že jiná závažná újma může spočívat i v újmě na zdraví. V tomto případě bylo prokázáno, že tato újma poškozenému byla způsobena. Tímto jednáním tak obžalovaní způsobili poškozenému jinou závažnou újmu na zdraví a současně také nepochybně výrazným způsobem narušili důstojnost poškozeného jakožto člověka, čímž mu způsobili i tuto imateriální závažnou újmu, neboť obdobně jako s poškozeným [REDAKCE] a [REDAKCE] obžalovaní jednali způsobem, který také lze bezpochyby označit za šikanózní, ponižující a v konečném důsledku i nedůstojný člověku, čímž zasáhli do jeho přirozeného práva. V daném případě se nepochybně tohoto jednání dopustili ve snaze poškozeného donutit k odchodu z Mladé Boleslavi, aby se tak zbavili problémové osoby. Tuto motivaci však začali akcentovat až v okamžiku, kdy fyzické napadání poškozeného z jejich strany skončilo. Takto ho jednak přímo vyzvali, aby opustil město, a jednak mu vyzuli boty, které mu zahodili, čímž mu chtěli dát najevo totéž. Z uvedených důvodů se tak podává, že obžalovaní jednali ve vztahu ke způsobení jiné závažné újmy zcela úmyslně. Není pochyb o tom, tento specifický úmysl vztahující se k jiné závažné újmě měl podobu úmyslu přímého. Obžalovaní tedy svým společným jednáním v případě tohoto jednání také porušili zájem společnosti na řádném výkonu pravomocí úředních osob při plnění úkolů státu nebo společnosti neovlivněným snahou úředních osob protiprávně někomu výkonem svých pravomocí působit újmu, čímž naplnili všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty přečinu zneužití pravomocí úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

91. U jednání pod body 4) – 7) soud dovodil, že obžalovanými byla tato jednání spáchána formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Z provedeného dokazování totiž vyplynulo, že oba obžalovaní jednali vždy ve shodě, tj. společně. Současně oba obžalovaní se na všech 4 jednáních aktivně podíleli. Již samotné neoprávněné převozy poškozených z města Mladá Boleslav na její okraje už samy o sobě naplnily znaky objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu zneužití pravomocí úřední osoby, přičemž tohoto jednání se oba obžalovaní dopustili měrou totožnou. O jejich spolupachatelství tak nelze pochybovat. Pokud jde o samotné násilí (protiprávní užití donucovacích prostředků) u jednání pod body 4) a 5), pak tohoto se dopustil pouze obžalovaný [REDAKCE]. Pro naplnění znaků spolupachatelství však tato skutečnost rozhodná není, protože již předcházejícím jednáním obžalovaných k naplnění těchto znaků došlo. Okolnost, že násilí užil jen jeden z obžalovaných, má samozřejmě význam pro sankcionování, tj. při individualizaci trestu.
92. Jednání obžalovaných popsané pod body 4) – 7) a jednání obžalovaného [REDAKCE] pod bodem 3) bylo vedeno úmyslem přímým [§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku], protože jako zkušený strážník městské policie si byli vědomi toho, že nemají žádné legální důvody pro užití donucovacích prostředků vůči poškozeným, a i přesto je vůči poškozeným použili. Současně jim bylo také známo, že nemají ani žádné zákonné důvody, aby poškozené převáželi z centrální části Mladé Boleslavi na periferie [navíc u jednání pod body 4) a 6) tak činili s cílem poškozeného [REDAKCE] a [REDAKCE] donutit k opuštění Mladé Boleslavi]. Oba obžalovaní jsou dlouholetými strážníky, tudíž předpisy upravující činnost obecní policie jim musí být dobře známé. V této souvislosti také sami při svém výslechu příkladmo nastiňovali situace, kdy mohou osoby převážet služebním vozidlem. Těžší následek [zneužití bezbrannosti u jednání

pod body 4) a 5)] pak obžalovanými byl rovněž způsoben úmyslně, kdy konkrétně se taktéž jednalo o úmysl přímý. Bylo jim totiž zřejmé, že poškozený ■■■ se dílem nacházel ve stavu, kdy možnosti jeho obrany byly limitované, a dílem tento stav u něho navodili vyvezením na odlehlé místo. Obecně ke všem poškozeným se popsáním způsobem chovali z důvodu, že jim bylo známo, že jejich osobní poměry téměř vylučují možnosti obrany. Šlo o osoby pohybující se na okraji společnosti, přičemž takové osoby zpravidla pomoc u orgánů veřejné moci nehledají, neboť s institucemi je nepojí téměř žádné vztahy, popř. jim přímo nedůvěřují. Současně obžalovaní věděli, že poškození budou těžko získávat nějaké zastání (zejména u veřejnosti). Lze také uvést, že právě tyto zvláštní osobní poměry poškozených obžalovaným umožňovaly vůči nim vystupovat tím způsobem, jakým bylo zjištěno. Těžko si lze představit, že takového jednání by se obžalovaní dopouštěli vůči osobám se standardním zázemím. Jsou tak naplněny i znaky subjektivních stránek skutkových podstat výše uvedených trestných činů, a to úmysl přímý vztahující se ke znakům objektivních stránek základních i kvalifikovaných skutkových podstat předmětných trestných činů. I ostatní znaky těchto trestných činů jsou dány, a to věk a přičetnost obžalovaných, o kterých v řízení nevyvstaly žádné pochybnosti.

93. Veškerá jednání popsaná v obžalobě byla v rozsudku zdejšího soudu ze dne 13. 3. 2018 považována za jednotlivé dílčí útoky, přičemž odvolání proti tomuto rozsudku bylo podáno v neprospěch obžalovaných státním zástupcem jen do výroku o trestu. V dalším řízení pak už nebylo možné se od tohoto právního hodnocení odchýlit, neboť by tak došlo k porušení zásady zákazu reformacio in peius ve smyslu § 264 odst. 2 trestního řádu. Obžalovaní tak jednak společným jednáním pod body 4) – 7) jako úřední osoby v úmyslu způsobit jinému závažnou újmu vykonávali svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a v bodech 4) – 5) takový čin spáchali zneužívající bezbrannosti jiného a jednak společným jednáním pod body 4) a 6) jiného násilím a v bodě 6) i pohrůzkou násilí nutili, aby něco konal. Obžalovaný ■■■ pak sám jednáním pod bodem 3) ještě jako úřední osoba v úmyslu jinému způsobit závažnou újmu vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Na základě výše uvedeného proto soud uznal obžalovaného ■■■ vinným jednak pokračujícím zločinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku [jednání pod body 3) – 7] a jednak pokračujícím přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku [jednání pod body 4) a 6)]. Obžalovaného ■■■ pak soud uznal vinným jednak pokračujícím zločinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku [jednání pod body 4) – 7] a jednak pokračujícím přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku [jednání pod body 4) a 6)].
94. Pro úplnost soud dodává, že se neztotožnil s právní kvalifikací spatřovanou státním zástupcem u jednání pod body 3), 6) a 7), a to konkrétně pokud jde o naplnění kvalifikované skutkové podstaty trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. e) trestního zákoníku. Je tomu tak proto, že soud u poškozeného ■■■, ■■■ a ■■■ neshledal jejich bezbrannost. Bezbranností se rozumí stav, v důsledku kterého není osoba schopna projevit svou vůli a je neschopna účinné obrany proti jednání pachatele. Bezbrannost může být způsobena fyzickým zdravotním stavem, psychickým zdravotním stavem, omamnými prostředky, věkem apod. Ani u jednoho z nich nebylo zjištěno, že by měli být v předmětné době opilí, přičemž jiná příčina bezbrannosti u nich zjevně dána nebyla. V případě poškozeného ■■■ bezbrannost byla dána tím, že byl před jeho fyzickým napadením spoután, což samozřejmě jeho možnosti obrany naprosto vyloučilo. I přesto však soud tento kvalifikační znak u tohoto dílčího útoku neshledal, neboť

tento stav u něj byl navozen přímo obžalovanými, přičemž pro naplnění znaku „zneužití bezbrannosti“ je nutné, aby tento stav u oběti byl navozen jinými okolnostmi (nezávislých na jednání pachatele), kterých právě až poté pachatel využije, resp. zneužije. Státní zástupce shodně dovozoval, že kvalifikační znak „tíseň“ byl dán nejen u jednání pod bodem 3), ale i u dalších jednání [4) – 7)]. Tísni je však potřeba rozumět (náhlý) stav vyvolaný nepříznivými okolnostmi, které vedou k výraznému omezení volnosti v rozhodování. Tyto okolnosti mohou spočívat v osobních či majetkových poměrech dotčené osoby. Jde však o stav, který je charakteristický svou naléhavostí, popř. aktuálností. Je potřeba ho tudíž odlišovat od nouze, která je stavem trvalým nebo dlouhodobým. Typickou nouzí je nepříznivá životní situace v oblasti hmotného zabezpečení, kdy dotčená osoba nedisponuje finančními prostředky například na krytí bytových potřeb (vedle stravy či ošacení). Pokud obžaloba mínila, že poškození (jakožto osoby bez domova) se z tohoto titulu nacházeli v tísní, pak z uvedených důvodů se soud s tímto neztotožnil, protože poškození se nacházeli v nouzi. Trestní zákoník přitom pojmy tíseň a nouze od sebe odlišuje, protože nouze není stanovena jako předpoklad pro naplnění kvalifikované skutkové podstaty trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby. Zmíněnou nouzi poškozených však soud zohlednil při úvahách o druhu a výměře trestu, neboť se jedná o zákonnou přitěžující okolnost [§ 42 písm. d) trestního zákoníku]. Konečně se soud zcela neztotožnil ani s právní kvalifikací jednání pod bodem 7), které státní zástupce také kvalifikoval jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Objektivní stránka tohoto trestného činu spočívá předně v tom, že pachatel používá určitou formu nátlaku, konkrétně že působí na jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy. Tento nátlak však zároveň musí být používán instrumentálně (účelově), což znamená, že pachatel tímto způsobem jinou osobu (ať už tu, vůči níž je násilí či pohrůžka použito, anebo osobu jinou) nutí, aby něco konala, opomenula nebo trpěla. V tomto případě však nebylo prokázáno, že by poškozený byl bit z důvodu, aby něco konal, opomenul či trpěl. Obžalovaní sice začali poškozeného vyzývat k opuštění Mladé Boleslavi, avšak tak činili až poté, co s jeho fyzickým napadáním skončili. Vedle toho ani své výzvy k opuštění města už nedoprovázeli nějakými pohrůzkami násilí, pokud by se poškozený jejich výzvám nepodrobil. Objektivní stránka tohoto trestného činu tak nemohla být naplněna.

95. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud zhodnotil povahu a závažnost spáchaného pokračujícího přečinu a spáchaného pokračujícího zločinu; přihlédl též k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a zejména také k možnosti jejich nápravy. V neposlední řadě soud přihlédl i k dále uvedeným polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
96. Povaha a závažnost spáchaných trestných činů je především určována chráněnými zájmy, které byly obžalovanými dotčeny. Obžalovaní jako strážníci městské policie jsou nadáni pravomocemi, aby zejména zabezpečovali místní záležitosti veřejného pořádku v rámci působnosti příslušné obce (v tomto případě Mladé Boleslavi). Při plnění tohoto úkolu jsou navíc vždy při provádění zákroků a jiných úkonů povinni dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob (i své vlastní) a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma (§ 6 odst. 1 zákona o obecní policii). Je zřejmé, že těmito povinnostmi se obžalovaní neřídili, ba dokonce u jednání, pro která byli odsouzeni, se těmito zásadám naprosto zpronevěřili. Je možno pochopit, že práce s osobami bez domova je náročná, plná konfliktních situací a často se opakující bez náznaku naděje na zlepšení. Navíc respekt osob pohybujících se na okraji společnosti (téměř v sociálním vyloučení) k dodržování zákonnosti a obecně k žití v souladu s právními normami není nikterak valný. Obdobně to platí v případě jejich vztahu k různým institucím či autoritám – obecní policií nevyjímaje, který lze často označit jako problematický. V této souvislosti s bezdomovectvím se pojí často různé sociálně patologické jevy, a to konkrétně především nadměrné požívání alkoholických nápojů, popř. užívání jiných návykových látek, s čímž jsou spojeny i další negativní společenské jevy

(znečišťování veřejného prostranství, rušení nočního klidu, výtržnictví a pobuřování apod.), protože za tato protiprávní (přestupková) jednání jsou osoby bez domova opakovaně postihovány. Možnosti postihu za tyto přestupky jsou stanoveny příslušnými právními předpisy, avšak v případě osob bez domova tyto postihy často nevedou ke kýženému cíli. S ohledem na jejich majetkové poměry jsou pokuty v podstatě nevyhmatelné, tudíž jediný efektivnější prostředek trestání je vykázaní z místa, pokud jsou k tomu splněny zákonné předpoklady. Soud na tomto místě obžalovaným (i ostatním strážníkům) věří, že i vykázaní přestupce z místa v podstatě v praxi mnoho neřeší, neboť tímto postihem trestané osoby se často na místa, ze kterých byly vykázány, po chvíli navrací. Z dokazování vyplynulo, že obžalovaní takto opakovaně řešili poškozené, přičemž do jisté míry je tak pochopitelná jejich frustrace z toho, že protiprávní jednání poškozených se neustále opakovala, přičemž postihy vůči nim byly neúčinné. Strážníci však musí být natolik profesionální, aby se daná situace na výkonu jejich služby negativním způsobem neprojevovala. Evidentně této potřebné profesionality obžalovaní schopni nebyli, když minimálně v případě poškozeného ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ vyvíjeli aktivitu směřující k tomu, aby tyto poškozené přinutili k odchodu z města, čímž by „vyřešili“ problém s jejich častou protiprávní činností páchanou ve městě a jejich opakovanými postihy nikam nevedoucími. V tomto případě je povaha a závažnost určována i tímto odsouzenímhodným cílem, kterého chtěli obžalovaní svým jednáním docílit. V této souvislosti také nelze přehlédnout, že k tomuto cíli se obžalovaní neštíteli poškozené (■■■■■ a ■■■■■) zbavit obuvi, aby jim tak ztížili případný návrat do města. Uvedená metoda tak podtrhuje krutost, s jakou tito obžalovaní k těmto poškozeným přistupovali.

97. Dále je potřeba zmínit, že obžalovaní se dopouštěli protiprávní činnosti delší dobu, kdy mezi jednotlivými dílčími útoky uplynulo cca půl roku. Současně jejich jednáním byly postíženy 4 osoby. Je tak zřejmé, že jednání obžalovaných nebylo možno označit za jednání zkratkovité, popř. omluvené aktuálním emočním vypětím. Naopak šlo o jednání páchané dlouhodobě a cíleně proti těmto osobám, což jeho závažnost opět navyšuje. Daného jednání se obžalovaní dopouštěli proti osobám bez domova, přičemž je obecně známo, že tyto osoby se ve většinové společnosti netěší jejímu přílišnému zájmu, kdy jejich důvěryhodnost je často zpochybňována. Ostatně i obhajoba důvěryhodnost poškozených zpochybňovala. I míra pomoci, které se osobám bez domova dostává, je často velmi omezena, což je způsobeno také i častým přesvědčením většinové společnosti, že si za svůj osud bezdomovci mohou sami. I ochota naslouchat a řešit jejich problémy je rovněž značně limitovaná. Hanebnost jednání obžalovaných proto spočívá v tom, že z pozice orgánů veřejné moci tímto zavrženímhodným způsobem zneužili svou převahu (i početní) plynoucí z již samotného jejich postavení, a to za situace, kdy jim muselo být zřejmé, že poškození se případně pomoci dovolají stěžít.
98. V případě poškozeného ■■■■■ je závažnost jejich jednání naopak umenšována následkem, který v jeho případě nastal. Poškozený ■■■■■ sice uvedl, že zprvu ho jednání obžalovaných trápilo, ale to už pominulo. Ani žádné následky na jeho zdraví mu nebyly způsobeny. Stejně tak ani k žádným následkům v oblasti zdraví poškozeného ■■■■■■ nedošlo. O závažnějších následcích však lze hovořit u poškozeného ■■■■■, kterému bylo způsobeno výše popsané zranění oka. Skutečnost, že tento následek u něj přetrvával delší dobu, pak plyne i z výpovědi svědka ■■■■■, který jeho zranění pozoroval zjevně minimálně několik týdnů od chvíle, kdy k němu došlo. U dílčích útoků č. 6 a 7. je závažnost jednání obžalovaných opět zvyšována tím, že tam zraněné poškozené ponechali na odlehlých místech zcela bez pomoci, i když minimálně stav poškozeného ■■■■■ nepochybně poskytnutí pomoci vyžadoval. V případě jednání uvedeného pod bodem 7) je také zcela zásadně určována jeho povaha a závažnost tím, že poškozenému nejprve spoutali ruce (a navíc za zády), čímž ho zbavili možnosti jakékoliv obrany, a v tomto stavu ho chladnokrevně zmlátili. Obžalovaní se navíc

- ani nepokusili potřebnou pomocí kompenzovat jimi způsobené následky. Opět minimálně k poškozenému [REDAKCE] se tudíž zachovali zcela lhostejně a bezcitně.
99. Soud dále přihlédl i k dosavadnímu způsobu života obžalovaných, který byl jimi veden před spácháním předmětného skutku. Oba obžalovaní v zaměstnání byli hodnoceni z hlediska pracovních výkonů uspokojivě. V souvislosti s odsouzeným jednáním pak u obžalovaného [REDAKCE] koreluje zjištění, že dříve v zaměstnání míval výkyvy v náladách a vydaná nařízení zaměstnavatele komentoval. S ohledem na jeho nálady pak nelze přehlédnout incident ze dne 13. 2. 2016, který byl plný agrese. Navíc z hlediska času tento incident spadá do období, ve kterém byl předmětný skutek páčán. Agresivní chování obžalovaného [REDAKCE] navíc zmiňovala i jeho tehdejší manželka [REDAKCE]. Rovněž nelze nezmínit v této souvislosti, že poškozenými byl obžalovaný [REDAKCE] označován jako za významně agresivnějšího, a to oproti obžalovanému [REDAKCE]. Naopak u obžalovaného [REDAKCE] žádné negativní poznatky o jeho chování zjištěny nebyly. Dále bylo přihlédnuto i ke způsobu života obžalovaných vedenému v době trvání trestního stíhání. Je zřejmé, že chování obžalovaného [REDAKCE] se zlepšilo, protože i aktuální pracovní hodnocení již neobsahuje ničeho negativního. Pozitivní pracovní hodnocení má stále i obžalovaný [REDAKCE]. Nebylo ani zjištěno, že by se dopustili nějakého protiprávního jednání. Život obžalovaného [REDAKCE] tak lze bez dalšího označit za řádný, tudíž je možné ho označit za osobu bezúhonnou. U obžalovaného [REDAKCE] je možné hovořit o řádném životě, ale až v době trvání jeho trestního stíhání. Konečně bylo potřeba přihlédnout i k tomu, že v řízení oba obžalovaní neprojevili absolutně žádný náhled na své protiprávní jednání, které soustavně popírali či označovali za vylhané či vyfabulované apod. U obžalovaných tedy existuje absolutní nedostatek sebereflexe, což mírně ztěžuje prognózu týkající se jejich nápravy do budoucna.
100. Polehčující okolnosti soud na straně obžalovaného [REDAKCE] spatřuje v tom, že s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval a před spácháním trestného činu vedl řádný život [§ 41 písm. p) trestního zákoníku].
101. Polehčující okolnost soud na straně obžalovaného [REDAKCE] spatřuje snad toliko v tom, že s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval.
102. Jako přitěžující okolnosti soud zhodnotil u obou obžalovaných, že trestné činy spáchali s rozmyslem [§ 42 písm. a) trestního zákoníku], využívali přitom nouze poškozených [§ 42 písm. d) trestního zákoníku], trestný čin spáchali na více osobách [§ 42 písm. m) trestního zákoníku] a konečně trestných činů spáchali více [§ 42 písm. n) trestního zákoníku] a s další osobou [§ 42 písm. o) trestního zákoníku]. Dále bylo potřeba jako přitěžující skutečnost hodnotit, že trestný čin [jednání pod bodem 7)] spáchali surovým způsobem [§ 42 písm. c) trestního zákoníku].
103. Zcela zásadním způsobem soud rovněž musel přihlédnout i k době, která uplynula od spáchání trestných činů do současnosti (tj. více než 7 let); z toho řízení před soudem trvá téměř 6 let. V této souvislosti nelze přehlédnout, že dané řízení vyžadovalo vyvinutí značného úsilí soudu, aby k hlavnímu líčení byly předvolány osoby, které byly zapotřebí, resp. aby k naplnění tohoto cíle bylo učiněno alespoň maximum. Tato činnost si nepochybně nějaký relevantní čas vyžádala. I přesto však je třeba ve smyslu § 39 odst. 3 trestního řádu konstatovat, že dané trestní řízení před soudem trvá nepřiměřeně dlouhou dobu, kterou nelze omluvit ani složitostí této trestní věci a ani chováním obžalovaných, resp. obhajoby. Především nelze ničím omluvit období od července 2019 do dubna 2021, kdy ve věci nebyly činy v podstatě žádné úkony. Ze strany soudu tak došlo k porušení zásady rychlosti řízení, což nepochybně negativně zasáhlo do práv obžalovaných v tom smyslu, že neúměrně dlouho trvala jejich nejistota z možného výsledku trestního stíhání. Vzhledem k tomu, že obžalovaní na tomto stavu ničeho nezavinili, soud i tuto skutečnost, a to v souladu s judikaturou Ústavního soudu, zcela mimořádným způsobem zohlednil v jejich prospěch.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

104. Soud tak po posouzení dosavadního života obžalovaných a s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, po zohlednění veškerých polehčujících a přitěžujících okolností a především s přihlédnutím k délce trvání trestního řízení, dospěl k závěru, že účelu trestu lze v případě obou obžalovaných stále ještě dosáhnout trestem výchovným, a to bezprostředně nespojeným s odnětím svobody. Konkrétně tak soud uložil oběma obžalovaným trest odnětí svobody podmíněně odložený na zkušební dobu. Obžalovaní se společně dopustili skutku, který se skládal ze 4 jednání (v případě obžalovaného [REDAKCE]), resp. z 5 jednání (v případě obžalovaného [REDAKCE]). Těmito jednáními byly z jejich strany spáchány 2 trestné činy. Soud oběma obžalovaným proto uložil podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku trest úhrnný, který byl ukládán podle spáchaného trestného činu nejpřísněji trestného (v tomto případě zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 2 trestního zákoníku). Obžalovaní tak byli ohrožováni úhrnným trestem odnětí svobody od 3 do 10 let. Původně již zrušeným rozsudkem byl obžalovaným tento trest vyměřen shodně (trest odnětí svobody v trvání 3 let). S ohledem na (výše popsanou) závažnost spáchaných trestných činů, která oproti dřívějšímu stavu se ještě více navýšila, a s přihlédnutím k vyššímu počtu spáchaných jednotlivých útoků, by soud za jiných okolností považoval tento trest za nepřiměřeně mírný, tudíž by uvažoval o jeho zpřísnění. Vyšší výměra trestu odnětí svobody by však samozřejmě již vedla k tomu, že takto vyměřený trest odnětí svobody by musel být uložen už v jeho nepodmíněné podobě. S přihlédnutím k délce řízení a s důrazem k faktu, že obžalovaní po celou jeho dobu vedou řádný život, pak ukládat za daných okolností obžalovaným trest nepodmíněný, by bylo krajně nevhodné, nepřiměřeně přísné a tudíž nezákonné. Dopravení celkové nápravy obžalovaných proto lze očekávat podle přesvědčení soudu i od trestu odnětí svobody podmíněně odloženého na zkušební dobu. Čistě represivní působení na obžalované by ničeho pozitivního nyní nepřineslo; současně ani význam trestu pro generální prevenci nelze s ohledem na nepřiměřeně dlouhou dobu trvání trestního řízení přeceňovat. Je-li navíc jedním ze základních účelů trestu ochrana společnosti před pachateli trestných činů, pak je soud přesvědčen, že hrozba výkonem podmíněně uloženého trestu odnětí svobody v tomto případě a za daných okolností zajistí ochranu společnosti dostatečným způsobem, a to zejména v kombinaci s trestem zákazu činnosti, který oběma obžalovaným byl také uložen. Konkrétně tak soud obžalovaným opět uložil shodně trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu.
105. Původně již zrušeným rozsudkem byla obžalovaným vyměřena zkušební doba v trvání 3 let (v případě obžalovaného [REDAKCE]), resp. 3 let a 6 měsíců v případě obžalovaného [REDAKCE]. Jak již soud výše uvedl, za jiných okolností by trest odnětí svobody podmíněně odložený na zkušební dobu vůbec neukládal. V řízení však došlo ke zcela zásadní změně situace, a to z pohledu délky řízení, na což bylo potřeba reagovat i při stanovení délky zkušební doby. Na druhou stranu však došlo k významnému navýšení závažnosti spáchaných trestných činů. Oproti dřívějšímu stavu bylo odsouzeno jednání pod bodem 6) a významně upřesněno jednání pod bodem 7), přičemž současně jde o jednání, jejichž brutalita významně převyšuje jiná jednání [pod body 3) – 5)]. U obou obžalovaných tak z těchto důvodů došlo ke zpřísnění, resp. k prodloužení zkušební doby oproti původnímu rozhodnutí, a to konkrétně shodně u každého z nich o 1 rok a 6 měsíců. Délka zkušební doby tak v případě obžalovaného [REDAKCE] byla vyměřena na 4 roky a 6 měsíců. V případě obžalovaného [REDAKCE] byla zkušební doba vyměřena na 5 let, přičemž dle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o nejdelší možnou výměru. Soud je přesvědčen, že stanovené zkušební doby umožní soudu ověřit, zda obžalovaní, kteří po dobu trestního stíhání jsou schopni vést řádný život, budou schopni vést řádný život bez excesů i v budoucnosti. Soud je dále přesvědčen, že přísněji stanovená zkušební doba u obžalovaného [REDAKCE] je zcela namístě. Soud tímto zohlednil jeho život před spácháním trestných činů, který za bezúhonný považovat nešlo, a to na rozdíl od spoluobžalovaného [REDAKCE]. Současně obžalovaný [REDAKCE] byl také odsouzen

za skutek skládající se z 5 jednání, přičemž spoluobžalovaný [REDAKCE] o jedno jednání méně. Vyměřené zkušební doby podle názoru soudu plně reflektují okolnosti a specifika daného trestního řízení a současně plně postačují k tomu, aby mohlo být jimi ověřeno, že pouhá hrozba výkonem uloženého trestu odnětí svobody bude mít na obžalované chtěný efekt.

106. Obžalovaní se souzených jednání dopustili v souvislosti s jejich postavením úřední osoby (strážníka obecní policie), přičemž v této roli ochránce bezpečnosti, pořádku ve společnosti a prosazovatele zákonnosti selhali naprosto flagrantním způsobem. Soud je přesvědčen, že z tohoto důvodu není možné, aby obžalovaní v daném postavení i nadále setrvali. Není akceptovatelné, aby v pozici strážníka obecní policie vystupovaly osoby, které se jeho posláním spočívajícím ve službě veřejnosti, založeného na úctě a respektu k lidským právům, takto zásadním způsobem zpronevěřily. Současně by bylo krajně nevhodné, aby obžalovaní mohli vykonávat činnosti či zaměstnání, ať už v pracovním či služebním poměru, které jsou s postavením strážníka obecní policie, jeho pravomocemi a posláním obdobné. Soud proto obžalovaným po dobu trvání zkušebních dob podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu zaměstnání ve služebním poměru u bezpečnostních sborů a v ozbrojených silách České republiky, v pracovním poměru u obecní policie a fyzické či právnické osoby poskytující soukromou bezpečnostní činnost.
107. Závěrem na tomto místě soud vyslovuje přesvědčení, že uložené tresty postačí k dovršení nápravy obžalovaných a k případnému odrazení od páčání obdobné či jiné trestné činnosti.
108. V souladu s § 43 odst. 3 trestního řádu se k trestnímu řízení řádně a včas připojili s nárokem na náhradu nemajetkové újmy poškození [REDAKCE], narozený [REDAKCE], bytem [REDAKCE], a [REDAKCE], narozený [REDAKCE], bytem [REDAKCE], kteří vyčíslili svůj nárok na částku 1 000 000 Kč (pro každého z nich). Poškození svůj návrh odůvodnili tím, že kromě fyzického zranění jim byly obžalovanými způsobeny i duševní útrapy ve smyslu § 2956 občanského zákoníku. Podle jejich názoru vytrpěné duševní útrapy plynou ze samotné povahy spáchaného trestného činu. V této souvislosti oba zmiňují trestný čin mučení a jiné nelidské a kruté zacházení. Vedle toho poškození zmínili i strach a úzkosti, které pocíťovali jednak ve spojitosti se samotnými skutky a jednak v důsledku jednání obžalovaných vůči nim. Byli po několik let vystaveni zásahům obžalovaných, o kterých nevěděli, kdy a v jaké situaci z jejich strany přijdou. Z uvedeného pak plyne, že byli dlouhodobě vystaveni stresu a strachu z obžalovaných.
109. Na tomto místě je potřeba uvést, že výše uvedeným nárokem poškozeného [REDAKCE] se soud nezabýval, protože tento poškozený u hlavního líčení konaného dne 4. 11. 2022 prohlásil, že žádnou kompenzaci už nepožaduje. Tento projev tedy soud posoudil dle jeho obsahu, přičemž dospěl k závěru, že jde o zpětvzetí návrhu na náhradu nemajetkové újmy. S ohledem na to, že ke dni rozhodování soudu zde nebyl žádný návrh poškozeného [REDAKCE] ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu, pak nebylo ani možné o tomto již neexistujícím návrhu rozhodovat ve smyslu § 228, popř. § 229 trestního řádu.
110. Podle § 2956 občanského zákoníku platí, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. V obecné rovině tak platí, že pokud v důsledku zásahu do přirozeného práva dojde k duševním útrapám ve smyslu § 2956 občanského zákoníku, pak vzniká nárok, aby taková nemajetková újma byla podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku odčiněna přiměřeným zadostiučiněním, které může být poskytnuto i v penězích, pakliže jiný způsob odčinění této újmy by nebyl dostatečný. Soud se tedy v rozhodované věci nejprve zabýval tím, zda u poškozeného [REDAKCE] došlo k zásahu do některého z přirozených práv zakotvených v § 19 občanského zákoníku ve spojení s § 81 občanského zákoníku. V tomto je

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

potřeba jednoznačně uvést, že soud nemá žádné pochybnosti o tom, že k tomuto zásahu ze strany obžalovaného [REDAKCE] došlo, avšak se jedná o zásah poměrně nízké intenzity. To však nic nemění na tom, že i k tomuto zásahu v jeho případě došlo. Konkrétně tak obžalovaný svým činem zasáhl do tělesné integrity poškozeného [REDAKCE]. Na základě uvedeného zásahu tak v obecné rovině vznikl poškozenému vůči obžalovanému nárok na náhradu nemajetkové újmy, a to včetně nemajetkové újmy spočívající ve vytrpěných duševních útrapách, pakliže by v důsledku jeho jednání u poškozeného k duševním útrapám skutečně došlo. Duševní útrapy se vymezují jako vnitřní mučivé pocity, které mohou, ale samozřejmě nemusejí mít přímou vazbu na tělesná zranění. Jde o stav, kdy vnímání účinků zásahu již přesahuje běžnou úroveň diskomfortu a projevuje se v silnější intenzitě pocíťovaných nesnází již jako bolestně prožívaná záležitost. S ohledem na to, že poškozený [REDAKCE] požadoval nahradit nemajetkovou újmu právě z důvodu vytrpěných duševních útrap, pak se soud jeho výše tvrzenými duševními útrapami zabýval.

111. K tvrzením poškozeného [REDAKCE] byly v řízení zejména provedeny 2 důkazy, a to prohlášení oběti o dopadu trestného činu (k obsahu blíže viz 54. odstavec odůvodnění) a svědecká výpověď samotného poškozeného. Po provedeném výslechu však bylo zřejmé, že jím vypovězené skutečnosti jsou v příkrém rozporu jednak se skutečnostmi obsaženými v jeho prohlášení oběti a jednak i s tvrzeními uvedenými ve vlastním návrhu na náhradu nemajetkové újmy. V návrhu na náhradu nemajetkové újmy poškozený argumentoval tím, že duševní útrapy jsou spojeny s důsledky, které spáchaný trestný čin mučení a jiné nelidské a kruté zacházení s sebou nesl. Obžalovaným bylo kladeno za vinu spáchaní tohoto trestného činu toliko u jednání popsaného pod bodem 1), jehož se však dle obžaloby poškozený [REDAKCE] neúčastnil. Dále poškozený dával do souvislosti úzkosti, kterými trpěl, a strach z obžalovaných, s útoky, které vůči němu ze strany obžalovaných směřovaly. K tomu je ale potřeba dodat, že obžalovaným bylo kladeno za vinu ve vztahu k poškozenému [REDAKCE] jednání jediné, a to popsané pod bodem 3). K tomu poškozený tvrdil, že byl vystaven zásahům obžalovaných po dobu několika let, z čehož plynula nejistota a obavy z dalších útoků. Z žádných důkazů nevyplývalo, že by tomu tak mělo být. Přitom poškozený sám u hlavního líčení vypověděl, že s obžalovanými měl toliko 1 incident [jednání popsané pod bodem 3)]. Vyjádřil se i k ostatním strážníkům a kontrolám jeho osoby z jejich strany, které označil za normální (vyjma incidentu na autobusovém nádraží). Pokud tedy poškozený ze strany obžalovaných, resp. toliko ze strany obžalovaného [REDAKCE], utrpěl předmětný a jediný zásah, pak těžko lze hovořit o nejistotě, strachu a úzkosti z dalších jednání obžalovaných. Ve svém prohlášení rovněž uváděl, že ze strachu se musel z Mladé Boleslavi odstěhovat a problémy mu dělá i cestování přes Mladou Boleslav. Ve svém výslechu však uvedl, že do Mladé Boleslavi se navrátil s tím, že k žádným incidentům po jeho návratu už nedošlo. Konečně v prohlášení popisoval zdravotní komplikace, které měl spojené s poraněným kolenem. U hlavního líčení však jednoznačně vypověděl, že žádné negativní následky spojené s nakopnutím mu způsobeny nebyly. S tímto kategorickým postojem tedy ostře kontrastují veškeré následky, které ve svých písemných projevech poškozený popisoval (absence vnitřního klidu, problémy se spánkem, ponížení a šok ze setkání s obžalovanými v jednacím síni apod.). Ze všech zde uvedených důvodů proto soud dospěl k závěru, že u poškozeného nebyly prokázány duševní útrapy ve smyslu § 2956 občanského zákoníku, které měl utrpět v důsledku jednání obžalovaného [REDAKCE]. Současně bylo prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] se na předmětném jednání nikterak nepodílel, přitom i po něm poškozený náhradu nemajetkové újmy požadoval. Není tak pochyb o tom, že výsledky dokazování nemohou být dostatečným podkladem k uložení povinnosti obžalovaným nahradit poškozenému [REDAKCE] nemajetkovou újmu, a to ani zčásti. Na základě výše uvedeného proto soud poškozeného [REDAKCE] podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Ke zprošťující části rozsudku

112. Obžaloba dále kladla za vinu obžalovaným spáchání jednání popsaného pod body 1) a 2); obžalovanému [REDAKCE] ještě spáchání jednání pod bodem 3).
113. Tak jak bylo jednání pod bodem 1) popsáno, pak z tohoto popisu bylo zřejmé, že poškozenou osobou měl být [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jak již bylo uvedeno výše, bezprostřední výpověď poškozeného [REDAKCE] z přípravného řízení byla procesně použitelná. K tomuto jednání však existoval ještě i druhý důkaz, a to konkrétně 2 svědecké výpovědi Jána [REDAKCE]. Z obou jeho výpovědí bylo zřejmé, že poškození [REDAKCE] a [REDAKCE] (spolu s dalšími osobami) přebývali v tzv. chlívcích v Pražské ulici v Mladé Boleslavi, přičemž strážníci městské policie je na tomto místě často bili. Mohlo se jednat i o desítky případů. Taktéž potvrdil, že strážník s přezdívkou Ukrajinec měl s poškozeným [REDAKCE] časté potyčky. Přezdívku Ukrajinec následně jednoznačně vztáhl k obžalovanému [REDAKCE]. To, že skutečně tato přezdívka tomuto obžalovanému náležela, pak neplyne jen z této výpovědi poškozeného [REDAKCE], ale vyplývá to i z výpovědí poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří jej takto ztotožnili při rekognicích ze dne 21. 10. 2016. Konečně tuto přezdívku obžalovaného [REDAKCE] užil například i [REDAKCE], [REDAKCE] nebo kolega obžalovaného [REDAKCE], strážník [REDAKCE]. Současně poškozený [REDAKCE] vypověděl, že na vlastní oči viděl bití poškozeného [REDAKCE] obžalovanými. Pokud ale jde o předmětné jednání uvedené pod bodem 1), pak svědek [REDAKCE] vypovídal značně rozporně. Nejprve uváděl, že poškozeného [REDAKCE] v chlívcích bil jen obžalovaný [REDAKCE]. Následně však popřel, že by obžalovaní poškozeného [REDAKCE] bili; [REDAKCE] sice měl být bit, ale zcela jinými strážníky. Dokonce vyloučil, že by se obžalovaní vůči jemu samotnému dopustili jakéhokoliv násilí. Mimo bití v tzv. chlívcích poškozený [REDAKCE] taktéž popsal i další incident spočívající v tom, že strážníci jej odvezli na neznámé místo, na kterém došlo k jeho fyzickému napadení z jejich strany (silné údery do hlavy a kopance). Poškozený [REDAKCE] byl také strážníky odvezen, a to k Čejetičkám, kde došlo k jeho zbití. Poškozeného [REDAKCE] měl takto zbit obžalovaný [REDAKCE]. V následném výslechu ale vyloučil, že by k takovému jednání ze strany obžalovaných vůbec došlo. Takto se k nim chovali strážníci jiní. S ohledem na zjevné rozpory v těchto výpovědích poškozeného [REDAKCE] by se obecně nabízelo, aby poškozený [REDAKCE] byl opakovaně vyslechnut, aby tak mohl být konfrontován s výše uvedenými rozpory. Uvedený postup se však do úmrtí svědka neuplatnil. Soud proto uvěřil té části výpovědi poškozeného [REDAKCE], ve které líčil, že strážníci městské policie obecně osoby bez domova bili, a to buď v tzv. chlívcích, nebo po jejich odvezení na periferiích Mladé Boleslavi. Uvedená výpověď totiž zapadá do kontextu výpovědí poškozeného [REDAKCE], [REDAKCE] či [REDAKCE], popř. do výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE] nebo [REDAKCE]. Na druhou stranu však již nelze s jistotou dovodit, že tohoto se dopustili přímo obžalovaní, když i sám poškozený [REDAKCE] jejich účast vylučoval.
114. Z důvodu výše uvedených důvodů je tak zřejmé, že výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] nemohly sloužit jako důkazy o vině obžalovaných. V případě tohoto jednání tak zůstal jediný důkaz, který obžalované nepochybně usvědčoval, a to výpověď poškozeného [REDAKCE]. Soud se proto zabýval tím, zda tato výpověď může sloužit jakožto důkaz o vině obžalovaných. Lze připomenout, že jde o výpověď svědka, který nikdy nebyl vyslechnut kontradiktorně. Na tomto místě je proto potřeba opětovně zmínit test (viz 73. odstavec odůvodnění), který slouží k rozhodnutí soudu o tom, zda je možno takovou výpověď svědka, kterého nemohli obžalovaní vyslechnout, pro rozhodnutí o vině použít. První kritérium (úmrtí svědka) je nepochybně naplněno, a tak se soud zabýval 2. krokem testu, tj. vahou předmětného důkazu. Nelze nevidět, že váha této výpovědi je zcela zásadní, kdy se jedná o stěžejní usvědčující důkaz, protože se jedná o důkaz v tomto případě v podstatě jediný, neboť výpovědi [REDAKCE] [REDAKCE] jsou z výše uvedených důvodů nepoužitelné. Výpověď svědka [REDAKCE] by tak byla výlučným a současně i rozhodujícím důkazem o vině obžalovaných, přičemž z ustálené judikatury plyne, že přesně v takových případech nelze vinu na základě takového důkazu

konstruovat. Z uvedeného tak plyne závěr, že k jednání popsanému pod bodem 1) nebyly shromážděny v podstatě žádné použitelné důkazy.

115. V případě jednání popsanému pod bodem 2) je důkazní stav obdobný, jako je tomu u jednání popsaného pod bodem 1). Zde je však rozdíl v tom, že výlučně poškozeným měl být toliko poškozený [REDAKCE], jehož přečtená výpověď z přípravného řízení je jediný důkaz, který byl k tomuto jednání obstarán. I v tomto případě je potřeba přihlídnout k tomu, že přečtená výpověď svědka, který nikdy nebyl vyslechnut kontradiktorním způsobem, nemůže být výlučným nebo rozhodujícím důkazem viny. Přečtená výpověď poškozeného [REDAKCE] by však nepochybně byla jediným a současně i rozhodujícím důkazem o vině obžalovaných, tudíž z těchto důvodů nemohla být použita.
116. Jak již bylo výše uvedeno, soud dospěl k jednoznačnému závěru, že jednání pod bodem 3. bylo spácháno, avšak jen obžalovaným [REDAKCE]. Obžaloba ale kladla za vinu jeho spáchání oběma obžalovaným, přičemž z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že toto jednání bylo spácháno pouze obžalovaným [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] sice na místě také přítomen byl, avšak do jeho spáchání se nikterak nezapořil. Bylo totiž zjištěno, že až do vykazání poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] z místa u Kauflandu nedošlo ze strany obžalovaných k ničemu protiprávnímu. K předmětnému protiprávnímu jednání došlo až ve chvíli následující po vykazání poškozených, kdy obžalovaný [REDAKCE] poté kopl poškozeného [REDAKCE] do kolene. Šlo tak o jednorázové (a okamžik trvajících) jednání obžalovaného [REDAKCE], na kterém se obžalovaný [REDAKCE] nikterak nepodílel a neměl na něj ani žádný vliv.
117. Soud tak ze všech výše uvedených důvodů s odkazem na § 226 písm. a) trestního řádu zprostil obžalované obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mladé Boleslavi ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 1 ZT 304/2016, a to pro jednání popsaná pod body 1) a 2) a obžalovaného [REDAKCE] také pro jednání pod bodem 3), neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek [jednání pod body 1) a 2)], pro nějž jsou obžalovaní stíháni, a dále nebylo prokázáno, že tento skutek [jednání pod bodem 3)] spáchal obžalovaný [REDAKCE].
118. Poškození [REDAKCE] [REDAKCE], narozený [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE], narozený [REDAKCE], uplatnili řádně a včas nároky na náhradu nemajetkové újmy vůči obžalovaným, které vyčíslili na částku 1 000 000 Kč pro každého z nich. Vzhledem k tomu, že oba tito poškození již zemřeli a jejich případné nároky na náhradu nemajetkové újmy na jejich eventuální právní nástupce nepřešly (§ 45 odst. 3 trestního řádu), pak bylo zřejmé, že v dané věci absentovaly jejich návrhy ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu, o kterých by bylo třeba rozhodnout, a to konkrétně v tomto případě podle § 229 odst. 3 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Mladé Boleslavi. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 trestního řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Nebude-li odvolání splňovat náležitosti obsahu odvolání a nebude-li na základě následné výzvy soudu podle § 251 odst. 1, odst. 2 trestního řádu oprávněnou osobou o předepsané náležitosti doplněno, odvolací soud odvolání odmítne.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Mladá Boleslav 8. září 2023

JUDr. Vít Ludva v.r.
předseda senátu

